

II

(Nelegislatívne akty)

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 25. januára 2012

o opatrení C 36/07 (ex NN 25/07), ktoré prijalo Nemecko v prospech Deutsche Post AG

[oznámené pod číslom C(2012) 184]

(Iba nemecké znenie je autentické)

(Text s významom pre EHP)

(2012/636/EÚ)

EURÓPSKA KOMISIA,

Deutsche Bundespost POSTDIENST (ďalej len „POSTDIENST“) sa poskytla neoprávnená pomoc.

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 108 ods. 2 prvý pododsek,po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predložili pripomienky v súlade s uvedenými článkami ⁽²⁾, a so zreteľom na tieto pripomienky,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

keďže:

- (2) Po tom, ako sa 23. októbra 1999 začalo konanie vo veci štátnej pomoci (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania z roku 1999“), predložilo Nemecko 16. septembra 1999 svoje stanovisko. Komisia dostala po zverejnení rozhodnutia o začatí konania z roku 1999 pripomienky 14 zainteresovaných strán, ktoré boli listom z 15. decembra 1999 doručené spolkovej vláde, aby mala možnosť zaujať k nim stanovisko. Nemecko odpovedalo listom z 1. februára 2000, ktorého doručenie bolo zaevidované 2. februára 2000.

I. POSTUP

I.1. Konanie vo veci štátnej pomoci

I.1.1. Rozhodnutie o začatí konania z roku 1999 a zamietavé rozhodnutie z roku 2002

- (1) V roku 1994 podala spoločnosť United Parcel Service (ďalej len „UPS“) sťažnosť, v ktorej uviedla, že spoločnosti

⁽¹⁾ Články 87 a 88 Zmluvy o ES sa s účinnosťou od 1. decembra 2009 nahrádzajú článkami 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Články 87 a 88 Zmluvy o ES a články 107 a 108 ZFEÚ sú v podstate identické. Odkazy na články 107 a 108 ZFEÚ, ktoré sa uplatňujú v rámci tohto rozhodnutia, sa v prípade potreby chápu ako odkazy na články 87 a 88 Zmluvy o ES.

⁽²⁾ Výzva zo 17. augusta 1999 na predloženie pripomienok v súlade s článkom 88 ods. 2 Zmluvy o ES vo veci štátnej pomoci C 61/99 (ex NN 153/96) – Štátna pomoc pre Deutsche Post AG (Ú. v. ES C 306, 23.10.1999, s. 25), výzva z 19. októbra 2007 na predloženie pripomienok v súlade s článkom 88 ods. 2 Zmluvy o ES vo veci štátnej pomoci C 36/07 (ex NN 25/07) – Štátna pomoc pre Deutsche Post AG (Ú. v. EÚ C 245, 19.10.2007, s. 21) a výzva z 11. mája 2011 na predloženie pripomienok v súlade s článkom 88 ods. 2 Zmluvy o ES vo veci štátnej pomoci C 36/07 – Štátna pomoc pre Deutsche Post AG (Ú. v. EÚ C 263, 7.9.2011, s. 4).

- (3) Komisia prijala 19. júna 2002 zamietavé rozhodnutie ⁽³⁾ (ďalej len „zamietavé rozhodnutie z roku 2002“), v ktorom konštatovala, že POSTDIENST a jej nástupkyňa Deutsche Post AG (ďalej len „DPAG“, zatiaľ čo POSTDIENST a DPAG sa v ďalšom texte uvádzajú pod spoločným názvom „Deutsche Post“) určovali ceny balíkových zásielok doručovaných od dverí k dverám pod úrovňou prírastkových nákladov a že táto agresívna cenová politika nebola súčasťou povinnosti Deutsche Post poskytovať univerzálne služby. Straty vo výške 572 miliónov EUR, ktoré tým vznikli, boli napokon v rozpore s článkami 106 a 107 ZFEÚ financované zo štátnych prostriedkov, ktoré Deutsche Post dostávala v rôznej forme [napríklad ako štátne kompenzácie od dcérskej spoločnosti Deutsche Bundespost TELEKOM (ďalej len „TELEKOM“), štátne úverové záruky a štátna podpora na financovania dôchodkov štátnych zamestnancov pošty (ďalej len „dotácie dôchodkov“)].

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie 2002/753/ES z 19. júna 2002, ktoré sa týka opatrení prijatých Nemeckou spolkovou republikou v prospech Deutsche Post AG (Ú. v. ES L 247, 14.9.2002, s. 27).

- (4) Nemecko na výzvu Komisie požiadalo DPAG o vrátenie štátnej pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom vo výške 572 miliónov EUR. Deutsche Post sa proti tomuto rozhodnutiu odvolala na súdoch Únie.
- (5) Všeobecný súd vo svojom rozsudku z roku 2008 ⁽¹⁾ zrušil zamietavé rozhodnutie z roku 2002, pretože Komisia nevykonala podrobnú analýzu všetkých výnosov a nákladov spojených s univerzálnymi službami, aby zistila, či Deutsche Post dostala nedostatočnú alebo nadmernú kompenzáciu.
- (6) Následne Nemecko vrátilo Deutsche Post vyžiadajú štátnu pomoc vo výške 572 miliónov EUR vrátane úrokov.
- (7) Súdny dvor 2. septembra 2010 zamietol odvolanie Komisie proti rozsudku Všeobecného súdu ⁽²⁾.
- I.1.2. Ďalšie sťažnosti po zamietavom rozhodnutí z roku 2002*
- (8) UPS podala 13. mája 2004 ďalšiu sťažnosť, podľa ktorej sa Deutsche Post po zamietavom rozhodnutí z roku 2002 poskytla neoprávnená štátna pomoc. Podľa názoru UPS sa v zamietavom rozhodnutí z roku 2002 nepreskúmali všetky opatrenia uvedené v pôvodnej sťažnosti z roku 1994 a finančné výhody poskytnuté Deutsche Post, výrazne prevyšujú tie, ktoré jej boli poskytnuté na základe pomoci vo výške 572 miliónov EUR nezlučiteľnej s pravidlami štátnej pomoci. Deutsche Post využívala štátne prostriedky na rozšírenie svojich operácií v oblasti balíkových zásielok (napríklad prostredníctvom akvizícií iných podnikov) a na predávanie služieb za neprimerane nízke transferové ceny svojím dcérskym spoločnostiam Postbank AG a Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG (ďalej len „DPEED“), ktoré poskytovali bankové služby, resp. marketing firemných balíkových zásielok pod obchodnou značkou DHL.
- (9) Komisia zaslala Nemecku 9. novembra 2004 a 1. apríla 2005 žiadosť o informácie. Nemecko predložilo svoje odpovede 2. decembra 2004 a 3. júna 2005.
- (10) Spoločnosť TNT Post AG & Co KG (ďalej len „TNT“) podala 16. júla 2004 sťažnosť, v ktorej tiež uviedla, že Deutsche Post predávala spoločnosti Postbank AG služby za neprimerane nízke transferové ceny. TNT uviedla, že Postbank AG platila za poskytované služby len variabilné náklady, pričom Deutsche Post financovala celkové fixné náklady na distribučnú sieť v plnom rozsahu z výnosov svojho monopolu na listové zásielky.
- (11) Komisia zaslala Nemecku 11. novembra 2004 a 25. apríla 2005 žiadosť o informácie. Nemecko predložilo svoje odpovede 17. decembra 2004 a 23. júna 2005.
- I.1.3. Rozhodnutie o rozšírení z roku 2007*
- (12) Po tom, ako boli Komisii doručené ďalšie sťažnosti, informovala Nemecko listom z 12. septembra 2007 ⁽³⁾ (ďalej len „rozhodnutie o rozšírení z roku 2007“) o rozšírení konania, ktoré sa začalo v roku 1999. Cieľom rozhodnutia o rozšírení z roku 2007 bolo zahrnúť do konania všetky novo získané informácie a podrobne preskúmať všetky narušenia hospodárskej súťaže, ku ktorým mohlo dôjsť v dôsledku štátnych opatrení v prospech Deutsche Post (štátne kompenzácie, štátne záruky, dotácie dôchodkov a výlučné právo na poskytovanie služieb v oblasti listových zásielok sú bližšie vysvetlené v oddiele I.1.14).
- (13) Podľa názoru Komisie bolo nevyhnutné presne rekonštruovať účtovníctvo Deutsche Post z obdobia 1990 až 2007, aby sa objasnili účinky štátnych opatrení na výnosy a náklady rôznych služieb poskytovaných spoločnosťou Deutsche Post.
- I.1.4. Stanovisko Nemecka k rozhodnutiu o rozšírení z roku 2007*
- (14) Nemecko 14. decembra 2007 zaujalo stanovisko k rozhodnutiu o rozšírení z roku 2007a Deutsche Post sa proti tomuto rozhodnutiu odvolala (pozri aj oddiel I.3.1).
- I.1.5. Pripomienky zainteresovaných strán k rozhodnutiu o rozšírení z roku 2007 a stanovisko Nemecka k týmto pripomienkam*
- (15) UPS a TNT predložili svoje pripomienky 16. novembra 2007.
- (16) Po tom, ako Nemecko 20. decembra 2007 požiadalo o predĺženie lehoty, spolková vláda 12. marca 2008 predložila stanovisko k pripomienkam TNT a UPS.
- I.1.6. Výber externého znalca*
- (17) Komisia 23. januára 2008 vyhlásila verejnú súťaž na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý mal Komisii pomôcť zistiť, či Deutsche Post bola v období 1990 – 2007 za plnenie svojej povinnosti poskytovať univerzálne služby nadmerne kompenzovaná ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2008, Deutsche Post AG/Komisia, vec T-266/02, Zb. 2008, s. II-1233.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 2. septembra 2010, vec C-399/08 P, Komisia/Deutsche Post AG, Zb. 2010, s. I-0000.

⁽³⁾ Výzva z 12. septembra 2007 na predloženie pripomienok v súlade s článkom 88 ods. 2 Zmluvy o ES vo veci štátnej pomoci C 36/07 (ex NN 25/07) – Štátna pomoc pre Deutsche Post AG (Ú. v. EÚ C 245, 19.10.2007, s. 21).

⁽⁴⁾ Oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania 2008/S 15-018228 z 23. januára 2008 (Ú. v. EÚ S 15, 23.1.2008).

- (18) Komisia 18. júna 2008 uzavrela zmluvu so spoločnosťou WIK Consult GmbH, ktorá sa špecializuje na kalkuláciu nákladov v odvetvi pošt.

I.1.7. *Stanovisko Nemecka k primeranej dĺžke prešetrovaného obdobia*

- (19) Nemecko sa listami z 10. júna 2008 a 18. júna 2008 vyslovilo proti dĺžke prešetrovaného obdobia, ktorú zvolila Komisia (1990 – 2007), a zastávalo názor, že prešetrovanie stačí obmedziť na roky 1990 až 1994, počas ktorých sa poskytovali štátne kompenzácie. V tomto období boli straty vyššie ako štátne kompenzácie, takže Deutsche Post nedostala nadmernú kompenzáciu. Podľa rámca Spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme⁽¹⁾ (ďalej len „rámec Spoločenstva z roku 2005“), je poskytnutie údajov z účtovníctva za obdobie po roku 1994 neprimerané, pretože obdobie pre výpočet nadmernej kompenzácie je obmedzené na štyri roky.

- (20) Nemecko predložilo 27. júna 2008 znalecký posudok týkajúci sa povinnosti Komisie v súvislosti s individuálnym preskúmaním štátnych kompenzácií, štátnych záruk a dotácie dôchodkov⁽²⁾. Nemecko ďalej uviedlo, že na posúdenie štátnych záruk a dotácie dôchodkov nie je potrebné preskúmanie údajov z účtovníctva.

- (21) Rovnaké stanovisko zaujalo Nemecko na stretnutiach s útvarmi Komisie 29. mája 2008 a 15. júla 2008.

I.1.8. *Žiadosť o informácie zo 17. júla 2008*

- (22) Komisia predložila Nemecku 17. júla 2008 žiadosť o informácie, ktorej predmetom boli všetky prešetrované štátne opatrenia a ktorá obsahovala dotazník o výnosoch a stratách Deutsche Post v období 1989 – 2007. Žiadosť o informácie bola vypracovaná v spolupráci so spoločnosťou WIK Consult. Nemecko požiadalo 5. augusta 2008 o predĺženie lehoty na dobu neurčitú, pretože muselo najprv preskúmať dostupnosť určitých údajov.

I.1.9. *Upomienky z 12. a 22. augusta 2008*

- (23) Komisia 12. augusta 2008 vysvetlila, prečo je potrebné preskúmať výnosy a náklady Deutsche Post v období 1990 – 2007, a trvala na doručení požadovaných informácií.

- (24) Nemecko vo svojom oznámení zo 14. augusta 2008 opätovne uviedlo, že neexistuje nijaký dôvod na preskúmanie výnosov a strát Deutsche Post v období po roku

1994. Komisia si 22. augusta 2008 vyhradila právo prikázať poskytnutie informácií podľa článku 10 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽³⁾ pre prípad, že by Nemecko neodovzdalo požadované informácie.

- (25) Nemecko v oznámení z 29. septembra 2008 predložilo výsledky ďalšieho právneho znaleckého posudku (doručeneho napokon 2. októbra 2008) s cieľom podporiť svoje stanovisko, že analýza účtovníctva vedeného po roku 1994 nie je potrebná a že primeraným obdobím, v ktorom by sa malo vyšetrenie vykonať, je obdobie 1990 – 1994⁽⁴⁾.

- (26) Nemecko predložilo 28. októbra 2008 informácie o štátnych zárukách a o dotácii dôchodkov.

I.1.10. *Príkaz na poskytnutie informácií z 30. októbra 2008*

- (27) Komisia argumenty Nemecka neakceptovala a trvala na tom, že je potrebná analýza do roku 2007, aby sa v plnom rozsahu posúdili účinky prijatých štátnych opatrení na hospodársku súťaž. V nadväznosti na obidve upomienky z 12. augusta 2008 a z 22. augusta 2008 vydala Komisia 30. októbra 2008 príkaz na poskytnutie informácií, ktorým Nemecko formálne požiadala o predloženie všetkých potrebných údajov z účtovníctva za celé obdobie 1990 – 2007.

- (28) Nemecko a Deutsche Post spochybnili platnosť príkazu na poskytnutie informácií (pozri oddiel I.3.2).

- (29) Dňa 27. novembra 2008 Nemecko predložilo požadované údaje z účtovníctva za obdobie 1989 – 1994. Údaje z účtovníctva odovzdané 27. novembra 2008 Nemecko aktualizovalo 5. a 16. decembra 2008.

I.1.11. *Predloženie údajov z účtovníctva za obdobie 1990 – 2007*

- (30) V nadväznosti na stretnutie nemeckého štátneho tajomníka pána Pfaffenbacha, predsedu predstavenstva DPAG pána Appela a člena Komisie zodpovedného za politiku hospodárskej súťaže Nemecko a Deutsche Post 6. februára 2009 oznámili, že sú ochotní poskytnúť údaje z účtovníctva za obdobie po roku 1994.

- (31) Nemecko 3. marca 2009 predložilo prvý súbor údajov z účtovníctva za celé prešetrované obdobie 1990 – 2007.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 297, 29.11.2005, s. 4.

⁽²⁾ Znalecký posudok prof. Ehlermanna, WilmerHale (16. jún 2008): Die Verpflichtung der Europäischen Kommission zur Einzelprüfung angeblicher Beihilfen an die Deutsche Post AG (Povinnosť Európskej komisie v súvislosti s individuálnym preskúmaním údajnej štátnej pomoci poskytnutej Deutsche Post AG).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Znalecký posudok prof. Ehlermanna, WilmerHale (10. október 2008): Die Periodizität der Überkompensationsrechnung gemäß Art. 86 Abs. 2 EG (Periodicita kalkulácie nadmernej kompenzácie podľa článku 86 ods. 2 ES).

- (32) Stretnutia Deutsche Post a útvarov Komisie sa uskutočnili 3. marca 2009 v Bruseli a 12. marca 2009, 2. apríla 2009, 28. mája 2009, 23. júna 2009 a 18. septembra 2009 v Bonne. Nemecko 26. marca 2009, 7. mája 2009 a 22. júna 2009 predložilo príslušné vysvetlenia Deutsche Post.
- (33) V nadväznosti na tieto stretnutia a množstvo otázok, ktoré útvary Komisie 4. júna 2009 a 30. júla 2009 položili Deutsche Post, odovzdalo Nemecko 9. júla 2009, 31. júla 2009, 17. augusta 2009, 8. septembra 2009, 10. septembra 2009 a 15. októbra 2009 aktualizované údaje z účtovníctva a ďalšie vysvetlenia.
- (34) Útvary Komisie predložili 16. a 24. septembra 2009 ďalšie otázky, na ktoré Nemecko odpovedalo 14. októbra 2009.

I.1.12. Predloženie znaleckého posudku WIK

- (35) Z dôvodu oneskorení pri poskytovaní údajov z účtovníctva sa zmluva so spoločnosťou WIK Consult musela viackrát predĺžiť. Spoločnosť WIK Consult napokon 9. novembra 2009 predložila svoj znalecký posudok (ďalej len „znalecký posudok WIK“).
- (36) Nemecko predložilo pripomienky k posudku WIK 14. a 21. januára 2010. Dňa 11. februára 2010 Nemecko predložilo znalecký posudok, ktorý vypracovala spoločnosť KPMG (ďalej len „znalecký posudok KPMG“), o právnej povahe odvodov⁽¹⁾, ktoré musela Deutsche Post platiť štátu do roku 1995, a znalecký posudok, ktorý vypracovala spoločnosť Deloitte⁽²⁾ (ďalej len „znalecký posudok Deloitte I“), o referenčnej úrovni (benchmark) „primeraného“ zisku, ktorá sa použila v posudku WIK.
- (37) Nemecko predložilo 23. apríla 2010 ďalšiu štúdiu spoločnosti Deloitte (ďalej len „znalecký posudok Deloitte II“) o výške primeraného zisku v súvislosti s univerzálnymi službami Deutsche Post.
- (38) Dňa 9. augusta Nemecko predložilo ďalšie pripomienky k výpočtu nadmernej kompenzácie a k uplatňovaniu zásady trhovo konajúceho investora pri posudzovaní štátnych kompenzácií.
- I.1.13. Pripomienky v nadväznosti na zrušenie zamietavého rozhodnutia z roku 2002
- (39) Nemecko 5. novembra 2010 odovzdalo ďalší právny znalecký posudok, ktorý sa zaoberá významom rozsudku vo veci C-399/08 Komisia/Deutsche Post (pozri oddiel

I.3.5) z hľadiska prebiehajúceho konania o preskúmaní štátnej pomoci⁽³⁾.

I.1.14. Rozhodnutie o rozšírení z roku 2011

- (40) Komisia listom z 10. mája 2011 informovala Nemecko o svojom rozhodnutí rozšíriť konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ktoré začala v roku 1999 a rozšírila v roku 2007, s cieľom podrobne preskúmať dotácie dôchodkov, ktoré dostala Deutsche Post od roku 1995 (ďalej len „rozhodnutie o rozšírení z roku 2011“).
- (41) Po tom, ako Nemecko najprv 23. mája 2011 požiadalo o predĺženie lehoty, predložilo 29. júla 2011 svoje pripomienky a ďalšie znalecké posudky o nutnosti výpočtu nadmernej kompenzácie na preukázanie údajných krížových dotácií⁽⁴⁾, o porovnaní skutočných sociálnych nákladov Deutsche Post s bežnými trhovými sociálnymi nákladmi⁽⁵⁾ a o výške sociálnych nákladov Deutsche Post prevyšujúcich trhovú úroveň⁽⁶⁾.
- (42) Dňa 4. októbra 2011 predložila svoje pripomienky UPS. Free and Fair Postal Initiative (ďalej len „FFPI“) predložila svoje pripomienky 5. októbra 2011, Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste (ďalej len „BIEK“) 7. októbra 2011. Dňa 13. októbra 2011 Komisia postúpila pripomienky zainteresovaných strán Nemecku.
- (43) Nemecko zaujalo stanovisko k pripomienkam zainteresovaných strán 14. novembra 2011.
- (44) Komisia doručila 18. novembra 2011 ďalšiu žiadosť o informácie, v ktorej požiadala o podrobné informácie o financovaní dôchodkov po roku 2007. Nemecko odpovedalo listami z 2. a 19. januára 2012. Komisia 16. decembra 2011 predložila Nemecku znalecký posudok, ktorý vypracovala spoločnosť Charles River Associates, o referenčnom porovnávaní (benchmarking) na stanovenie primeraného zisku⁽⁷⁾ (ďalej len „znalecký posudok CRA“). Nemecko zaujalo stanovisko k znaleckému posudku CRA 16. januára 2012.

⁽³⁾ Znalecký posudok prof. Ehlermanna, WilmerHale (5. novembra 2010): Bedeutung des Urteils des Gerichtshofes in der Rs. C-399/08 P Komisia/Deutsche Post AG für das laufende Beihilfeprüfverfahren im Fall C 36/2007 (Deutsche Post AG) [Význam rozsudku Súdneho dvora vo veci C-399/08 P Komisia/Deutsche Post AG z hľadiska prebiehajúceho konania o preskúmaní štátnej pomoci v prípade C 36/2007 (Deutsche Post AG)].

⁽⁴⁾ Znalecký posudok prof. Ehlermanna, WilmerHale (19. júl 2011): Die Verpflichtung der Europäischen Kommission zum Nachweis einer Überkompensation bei der beihilferechtlichen Beanstandung angeblicher Quersubventionierungen (Povinnosť Európskej komisie preukázať nadmernú kompenzáciu pri námietke údajných krížových dotácií pri opatreniach štátnej pomoci).

⁽⁵⁾ Znalecký posudok prof. Ehlermanna, WilmerHale (19. júl 2011): Der Vergleich der effektiv getragenen Sozialkosten mit den marktüblichen Sozialkosten im laufenden Beihilfeprüfverfahren im Fall C 36/07 (Deutsche Post AG) [Porovnanie skutočných sociálnych nákladov s bežnými trhovými sociálnymi nákladmi v prebiehajúcom konaní o preskúmaní štátnej pomoci vo veci C 36/07 (Deutsche Post AG)].

⁽⁶⁾ Znalecký posudok prof. Webera, WHU – Otto Beisheim School of Management Vallendar (júl 2011): Gutachten zur Ermittlung der Höhe der über das Marktniveau hinausgehenden Sozialkosten der DPAG (Znalecký posudok na zistenie výšky sociálnych nákladov DPAG prevyšujúcich trhovú úroveň); aktualizované znenie znaleckého posudku bolo predložené 2. januára 2012.

⁽⁷⁾ Znalecký posudok spoločnosti Charles River Associates (marec 2011): Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services (Odhad primeranej ziskovej marže za poskytovanie listových služieb); tento znalecký posudok predložilo Belgicko v konaní vo veci SA.14588 – Štátna pomoc poskytnutá pre bpost.

⁽¹⁾ Podrobné vysvetlenie odvodov je uvedené v oddiele VI.2.1.

⁽²⁾ Znalecký posudok KPMG (11. február 2010): Deutsche Post AG – Rechtliche Qualifikation der Ablieferungen nach § 63 PverfG [Deutsche Post AG – Právna kvalifikácia odvodov podľa § 63 PverfG (zákon o organizácii pošty)] znalecký posudok Deloitte (9. február 2010): Assessment of the WIK Consult report for the European Commission – A report for Deutsche Post AG (Posúdenie správy spoločnosti WIK Consult pre Európsku komisiu – správa pre Deutsche Post AG).

I.2. Konanie podľa článku 102 ZFEÚ

- (45) Komisia na základe sťažnosti UPS z roku 1994 konštatovala, že Deutsche Post v období 1990 – 1995 svojou cenovou politikou v segmente balíkových zásielok od podnikov k spotrebiteľom zameranou na vytlačenie konkurencie z trhu porušila článok 102 ZFEÚ. Voči Deutsche Post bola uložená pokuta vo výške 24 miliónov EUR⁽¹⁾.
- (46) UPS podala 22. apríla 2004 ďalšiu sťažnosť na Deutsche Post na základe článku 102 ZFEÚ v dôsledku zneužívania dominantného postavenia na trhu. Podľa UPS si Deutsche Post v rámci svojich regulovaných listových služieb účtovala nadmerne vysoké ceny za listové zásielky.
- (47) Komisia dostala v priebehu preskúmania 5. novembra 2004 podklady k rozhodnutiu nemeckého poštového regulačného úradu (ďalej len „poštový regulačný úrad“) o cenových stropoch pre regulované listové služby Deutsche Post na obdobie od 1. januára 2003 (ďalej len „rozhodnutie o cenových stropoch z roku 2002“). Listom z 13. júna 2007 Nemecko oznámilo, že súhlasí s použitím týchto podkladov v konaní vo veci štátnej pomoci.
- (48) Komisia sa 25. marca 2008 rozhodla pozastaviť protimonopolné konanie, pretože podľa jej názoru bolo nepravdepodobné, že by sa takéto porušenie článku 102 ZFEÚ dalo preukázať⁽²⁾.

I.3. Súdne konanie

I.3.1. Vec T-421/07: Deutsche Post AG/Komisia

- (49) Deutsche Post napadla rozhodnutie o rozšírení z roku 2007 a pritom uviedla, že zamietavé rozhodnutie z roku 2002 vzbudilo legitímnu dôveru, že Komisia nezačne opätovné preskúmanie.
- (50) Súd toto napadnutie zamietol 8. decembra 2011 ako neprípustné⁽³⁾.

I.3.2. Vec T-570/08: Deutsche Post AG/Komisia a vec T-571/08: Nemecko/Komisia

- (51) Nemecko a Deutsche Post napadli príkaz na poskytnutie informácií, ktorý vydala Komisia 30. októbra 2008, pretože zastávali názor, že v rámci tohto príkazu sa

požadovali irelevantné informácie a že tento príkaz je pre Deutsche Post spojený s neprimerane vysokými výdavkami.

- (52) Súd vyhlásil 16. júla 2010 obidve žaloby za neprípustné, pretože vydaním príkazu na poskytnutie informácií neboli porušené procesné práva Deutsche Post ani procesné práva Nemecka.

I.3.3. Vec C-463/10 P: Deutsche Post AG/Komisia a vec C-475/10 P: Nemecko/Komisia

- (53) Deutsche Post a Nemecko sa 27. septembra 2010 odvolali proti rozsudku Všeobecného súdu a naďalej zastávali názor, že príkazom na poskytnutie informácií boli porušené ich práva. Súdny dvor 13. októbra 2011 zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júla 2010⁽⁴⁾. Vec bola preto vrátená Súdnemu dvoru, konanie ešte prebieha.

I.3.4. Vec T-344/10: UPS/Komisia

- (54) UPS podala 20. augusta 2010 na Všeobecnom súde žalobu a uviedla, že Komisia sa pri preskúmaní pomoci z roku 2007 dopustila neoprávneného zdržania konania. Keďže od rozhodnutia o rozšírení z roku 2007 uplynuli takmer tri roky, Komisia mala dostatočné možnosti na to, aby preskúmala predmetné opatrenia, posúdila skutkové a právne okolnosti, prijala konečné rozhodnutie a ukončila postup zisťovania. Konanie ešte prebieha.

I.3.5. Vec T-388/11: Deutsche Post AG/Komisia

- (55) Deutsche Post napadla 22. júla 2011 rozhodnutie o rozšírení z roku 2011 s odôvodnením, že Komisia sa zjavne dopustila omylu, keď vo svojom predbežnom posúdení považovala dotácie dôchodkov za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a za novú štátnu pomoc v zmysle článku 108 ods. 1 ZFEÚ. Konanie ešte prebieha.

II. PODROBNÝ OPIS ŠTÁTNYCH OPATRENÍ

- (56) Deutsche Post dostávala štátnu pomoc od roku 1989 vo forme rôznych opatrení:

— financovanie dôchodkov zo štátneho rozpočtu na tomto základe:

— zákon o právach zamestnancov z roku 1994 (Personalrechtsgesetz 1994)⁽⁵⁾ (ďalej len „PostPersRG 1994“);

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2001/354/ES z 20. marca 2001 v konaní podľa článku 82 Zmluvy o ES – Deutsche Post AG) (Ú. v. ES L 125, 5.5.2001, s. 27).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie z 25. marca 2008 vo veci COMP/37.821 – UPS a DVPT/DPAG, body 6, 63, 66 a 70 až 72.

⁽³⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. decembra 2011, Deutsche Post AG/Komisia, vec T-421/07, 2011, s. II-0000.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 13. októbra 2011, Deutsche Post AG/Komisia, spojené veci C-463/10 P a C-475/10 P, Zb. 2011, s. I-0000.

⁽⁵⁾ Zákon o právach zamestnancov, ktorých zamestnávala bývalá Deutsche Bundespost, zo 14. septembra 1994 [Spolkový úradný vestník (ďalej len „BGBL.“) I s. 2325].

— štátne kompenzácie a záruky na tomto základe:

— zákon o organizácii pošty z roku 1989 (Postverfassungsgesetz 1989) ⁽¹⁾ (ďalej len „PostVerfG 1989“),

— zákon o reorganizácii pošty z roku 1994 (Postumwandlungsgesetz 1994) ⁽²⁾ (ďalej len „PostUmwG 1994“);

— výlučné právo a regulácia cien na tomto základe:

— zákon o pošte z roku 1989 (Gesetz über das Postwesen 1989) ⁽³⁾ (ďalej len „PostG 1989“),

— poštový zákon z roku 1997 (Postgesetz 1997) (ďalej len „PostG 1997“).

II.1. Dotácie dôchodkov v kontexte predpisov o sociálnych dávkach a sociálnych príspevkoch pre štátnych a súkromných zamestnancov

- (57) Dotácie dôchodkov pokrývajú od roku 1995 veľkú časť dôchodkov vyplácaných štátnym zamestnancom Deutsche Post, ktorí sú na dôchodku. S cieľom v plej miere zahrnúť účinky dotácie dôchodkov sa v nasledujúcich oddieloch bližšie opisujú sociálne dávky a sociálne príspevky pre štátnych zamestnancov a porovnávajú sa so zákonným sociálnym poistením zamestnancov podľa súkromného práva (ďalej len „súkromní zamestnanci“).

II.1.1. Sociálne dávky pre štátnych zamestnancov

- (58) Štátni zamestnanci majú nárok na dôchodkové zabezpečenie, ako aj na podporu v prípade ochorenia alebo odkázanosti na starostlivosť. Dávky pre štátnych zamestnancov Deutsche Post zodpovedajú dávkam, ktoré sa poskytujú všetkým ostatným štátnym zamestnancom.

— Výška dôchodku je podľa § 14 BeamtVG ⁽⁴⁾ stanovená vopred ako určitý percentuálny podiel z posledných služobných príjmov štátneho zamestnanca. Tak napríklad štátni zamestnanci, ktorí odišli do dôchodku v roku 2010 a odpracovali požadovaný počet rokov, dostávajú dôchodok, ktorý zodpovedá 71,75 % ich posledných služobných príjmov.

— Štátni zamestnanci majú nárok na náhradu 50 % až 70 % nákladov na zdravotnú starostlivosť a nákladov pre prípad odkázanosti na starostlivosť, sami si musia uhrádzať len náklady, ktoré tieto sumy prekračujú.

Presné rozdelenie nákladov na zdravotnú starostlivosť závisí od rôznych kritérií, napríklad od počtu detí. Štátni zamestnanci môžu uzatvoriť dobrovoľné doplnkové poistenie alebo svoj podiel na nákladoch na zdravotnú starostlivosť uhrádzať sami.

II.1.2. Financovanie sociálnych dávok pre štátnych zamestnancov POSTDIENST v období 1989 – 1994

- (59) Po prvej poštovej reforme v roku 1989 museli POSTDIENST, TELEKOM a POSTBANK podľa § 54 ods. 2 PostVerfG 1989 v plnom rozsahu financovať výplaty dôchodkov a náklady na zdravotnú starostlivosť štátnym zamestnancov na dôchodku, ktorí boli zaradení do príslušných podnikov na základe ich predchádzajúcej činnosti. Podľa tohto nariadenia si štátni zamestnanci môžu naďalej uplatňovať nárok voči štátu, štát však môže celú sumu vymáhať od POSTDIENST, TELEKOM, resp. POSTBANK.

II.1.3. Financovanie sociálnych dávok pre štátnych zamestnancov DPAG od roku 1995

- (60) V rámci druhej poštovej reformy z roku 1994 boli štátni zamestnanci, ktorí pracovali v POSTDIENST, pridelení podľa § 2 ods. 1 PostPersRG 1994 do DPAG. Pritom zostalo zachované právne postavenie štátnych zamestnancov podľa § 2 ods. 3 PostPersRG 1994. DPAG prevzala od štátu všetky práva a povinnosti príslúchajúce zamestnávateľovi podľa § 1 ods. 1 PostPersRG 1994 a všetky majetkovoprávne nároky štátnych zamestnancov podľa § 2 ods. 3 PostPersRG 1994.

- (61) Podľa § 15 PostPersRG 1994 prevzal vyplácanie dôchodkov a zdravotných dávok štátnym zamestnancom na dôchodku novo vytvorený dôchodkový fond pre štátnych zamestnancov Deutsche Post. Dňa 1. júla 2001 boli spojené dôchodkové fondy pre Deutsche Post, Deutsche Telekom AG a Postbank AG do dôchodkového fondu poštových úradníkov (ďalej len „dôchodkový fond“ pre celé obdobie od 1. januára 1995).

- (62) Podľa § 16 ods. 1 PostPersRG 1994 musela Deutsche Post v období 1995 – 1999 platiť do dôchodkového fondu ročný príspevok vo výške 2,045 mld. EUR, resp. spolu 10,225 mld. EUR. Od roku 2000 musí Deutsche Post na základe § 16 ods. 2 PostPersRG 1994 odvádzať do dôchodkového fondu ročný príspevok vo výške 33 % splatných príjmov štátnych zamestnancov (t. j. príspevky vo výške od 735 miliónov EUR v roku 2000 do 540 miliónov EUR v roku 2010).

- (63) Dotácie dôchodkov pokrývajú podľa § 16 ods. 2 PostPersRG 1994 zostávajúci deficit (t. j. rozdiel medzi výplatami dôchodkov štátnym zamestnancom na dôchodku a príspevkom Deutsche Post do dôchodkového fondu). Dotácie dôchodkov sa zvýšili zo sumy 151 mil. EUR (1995) na 3,203 mld. EUR (2010) a v období 1995 – 2010 predstavovali spolu 37,121 mld. EUR.

⁽¹⁾ Zákon o správe Deutsche Bundespost z 8. júna 1989, (BGBl. I s. 1026).

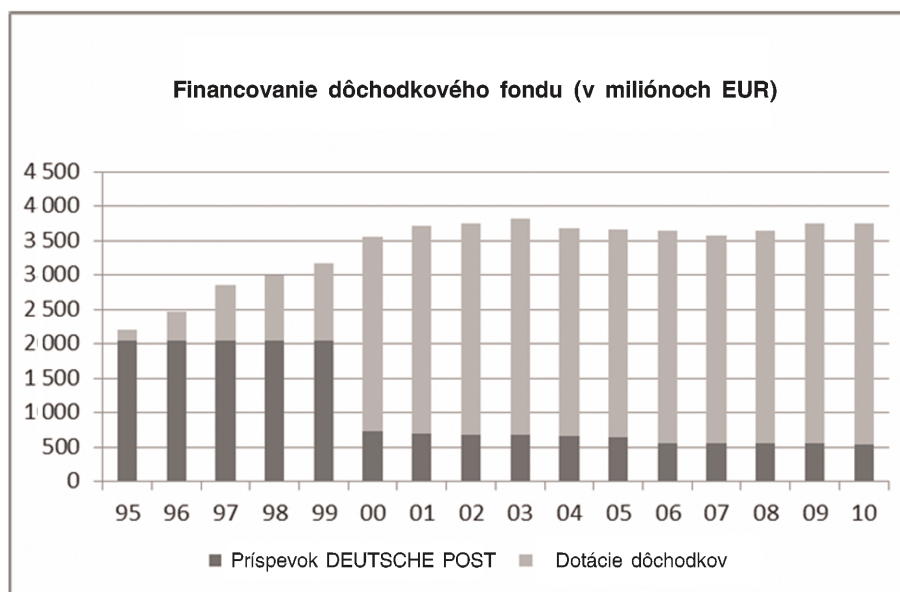
⁽²⁾ Zákon o zmene právnej formy spoločnosti Deutsche Bundespost na akciovú spoločnosť zo 14. septembra 1994 (BGBl. I s. 2325).

⁽³⁾ Zákon o pošte z 3. júla 1989 (BGBl. I s. 1450).

⁽⁴⁾ Zákon o dôchodku zamestnancov v služobnom pomere a spolko- vých a regionálnych sudcov z 24. augusta 1976 (BGBl. I s. 322).

Obrázok č. 1

Financovanie dôchodkového fondu (v miliónoch EUR)

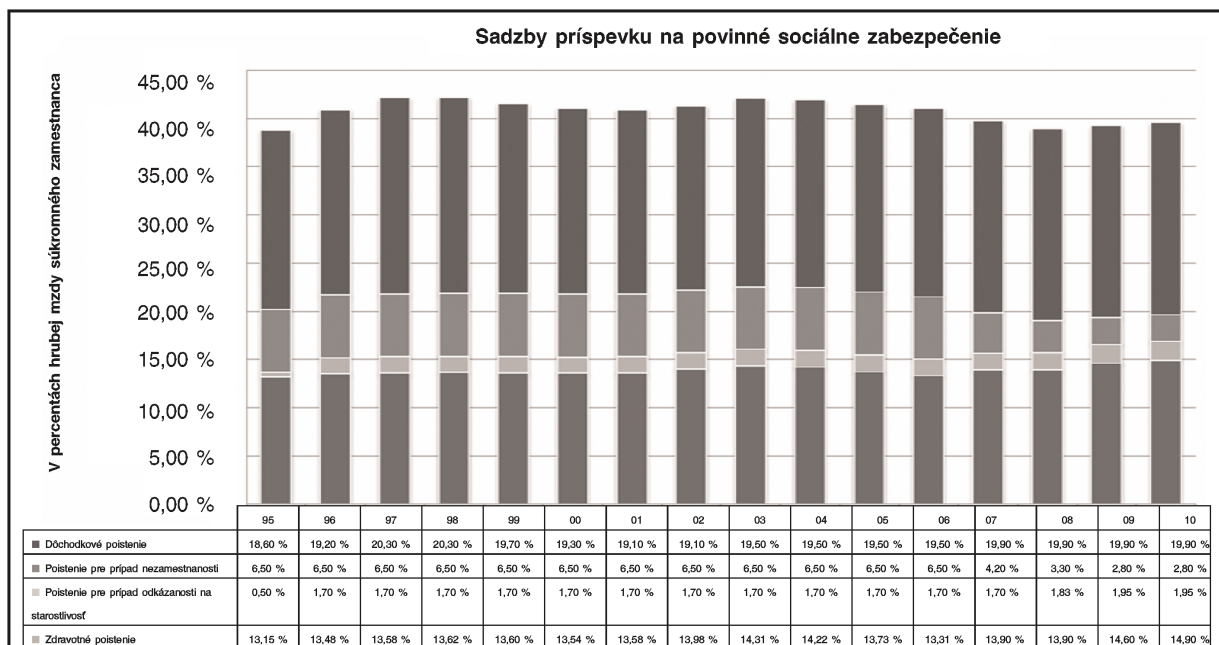
II.1.4. Povinné sociálne poistenie súkromných zamestnancov a doplnkové dôchodkové poistenie súkromných zamestnancov Deutsche Post

- (64) Súkromní zamestnanci podliehajú povinnému sociálnemu poisteniu a musia uzatvoriť tieto štyri poistenia: dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť⁽¹⁾. Systémy povinného sociálneho zabezpečenia súkromných zamestnancov uplatňujú v oblastiach dôchodkového poistenia a zdravotného poistenia iný systém poistnej ochrany, než aký sa používa v prípade štátnych zamestnancov:
- Výška dôchodku sa nepočíta ako percentuálny podiel poslednej mesačnej mzdy, ale ako percentuálny podiel priemernej celoživotnej mzdy.
 - Výdavky na zdravotné poistenie a na poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť sú pokryté v plnej miere.
- (65) Podstatné rozdiely oproti predpisom, ktoré sa uplatňujú v prípade štátnych zamestnancov, existujú aj pri financovaní sociálnych dávok. Povinné sociálne poistenie súkromných zamestnancov sa financuje v priebehu pracovného života prostredníctvom príspevkov zamestnanca a zamestnávateľa (ďalej len „príspevky na povinné sociálne poistenie“). Celková sadzba príspevku sa formálne rozdelí na podiel zamestnanca a podiel zamestnávateľa, ktorý v jednotlivých prípadoch predstavuje približne polovicu celkovej sumy. Zamestnávateľ je však oficiálne povinný odvieť na sociálne poistenie celú sadzbu poistného.

⁽¹⁾ Šiesty zväzok zákonníka sociálneho zabezpečenia (SGB VI) upravuje dôchodkové poistenie, tretí zväzok (SGB III) upravuje poistenie v nezamestnanosti a piaty zväzok (SGB V) upravuje zdravotné poistenie; zákon o poistení pre prípad odkázanosti na starostlivosť (PflegeVG) a jedenásty zväzok zákonníka sociálneho zabezpečenia (SGB XI) upravujú poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť.

Obrázok č. 2

Sadzby príspevku na povinné sociálne zabezpečenia v percentách hrubej mzdy súkromného zamestnanca
(pozri aj prílohu)

(66) Na obrázku 2 vidno, že sadzby príspevku na povinné sociálne poistenie sa od roku 1995 pohybovali od 38 % do 42 % hrubej mzdy (= čistá mzda + podiel zamestnanca). Podiely zamestnávateľa a zamestnanca na príspevkoch na sociálne poistenie sa pohybovali od 19 % do 21 % hrubej mzdy (podrobná časová postupnosť je uvedená v prílohe).

(67) Súkromní zamestnanci Deutsche Post neprofitovali len z povinného sociálneho zabezpečenia, ale aj z doplnkového dôchodkového poistenia. Súkromným zamestnancom, ktorí boli prijatí do zamestnania pred rokom 1997, sa ponúкло doplnkové dôchodkové poistenie, vďaka ktorému by získali dôchodok porovnateľný s dôchodkom štátnych zamestnancov. Doplnkové dôchodkové poistenie teda pokrývalo rozdiel medzi dôchodkom z povinného sociálneho poistenia súkromného zamestnanca, ktorý zodpovedá určitému percentu priemernej celoživotnej mzdy, a dôchodkom štátneho zamestnanca, ktorý zodpovedá určitému percentu posledných služobných príjmov. Presné ustanovenia sú uvedené v stanovách úradu sociálneho zabezpečenia Deutsche Bundespost (ďalej len „VAP“) ⁽¹⁾.

(68) Deutsche Post financovala doplnkový dôchodok pre súkromných zamestnancov, ktorí odišli do dôchodku, do roku 1997 príspevkom vo výške približne [5 % až 10 %] (*) hrubej mzdy aktívnych súkromných zamestnancov. Deutsche Post vytvárala od roku 1997 rezervy pre

nesplatené záväzky VAP (pozri tiež aj opis finančného bremena 4 uvedený v oddiele II.3.1.3)

(69) Od roku 1997 sa súkromným zamestnancom, ktorí boli prijatí do zamestnania, ponúkalo podstatne nižšie doplnkové dôchodkové poistenie, na ktoré Deutsche Post v období rokov 1997 – 2007 uhrádzala sumu vo výške [0 % a 5 %] hrubej mzdy.

II.2. Štátne kompenzácie a záruky v kontexte výlučného práva a povinnosti Deutsche Post poskytovať univerzálne poštové služby

II.2.1. Výlučné právo do roku 2007

(70) Pred rokom 1998 bolo zriadenie a prevádzkovanie zariadení na doručovanie listových zásielok za finančnú úhradu podľa § 2 PostG 1989 vyhradené výlučne spoločnosti Deutsche Post. Ostatné poštové služby, ako preprava balíkov, novin alebo časopisov, neboli vyhradené spoločnosti Deutsche Post a podliehali hospodárskej súťaži. Podľa § 37 PostVerfG 1989 sa musia zisky z týchto vyhradených listových služieb používať na financovanie strát univerzálnych služieb, ktoré sa poskytujú v oblastiach otvorených hospodárskej súťaži. Podľa § 4 PTRRegG 1994 ⁽²⁾ bol za schvaľovanie poplatkov za vyhradené listové služby zodpovedný spolkový minister pôšt a telekomunikácií.

⁽¹⁾ Stanovy úradu sociálneho zabezpečenia Deutsche Bundespost (1969 v tomto znení).

(*) Obchodné tajomstvo.

⁽²⁾ Zákon o regulácii telekomunikácií a pôšt zo 14. septembra 1994 (BGBl. I s. 1509).

- (71) Po nadobudnutí účinnosti PostG 1997 v roku 1998 sa rozsah služieb vyhradených spoločnosti Deutsche Post postupne zmenšoval. Podľa § 51 PostG 1997 sa výlučné právo Deutsche Post v roku 1997 vzťahovalo na doručovanie listových zásielok a adresovaných katalógov s hmotnosťou menšou ako 200 g, hmotnostná hranica sa však potom postupne znižovala a v roku 2006 bola stanovená na 50 g. Výlučné právo bolo ukončené 31. decembra 2007.
- II.2.2. *Povinnosť poskytovania univerzálnych poštových služieb do roku 2007*
- (72) Povinnosť poskytovať univerzálne služby bola spoločnosti Deutsche Poste formálne uložená dvomi legislatívnymi aktmi:
- Nariadením o povinných plneniach poštových služieb (*Postdienst-Pflichtleistungsverordnung*)⁽¹⁾ (ďalej len „PPfLV“) bola Deutsche Post ustanovená ako poskytovateľ univerzálnych služieb pre listové zásielky a balíky s hmotnosťou do 20 kg a poverená poskytovaním príslušných služieb v celom Nemecku za jednotnú tarifu.
 - Zákomom PostG 1997 a sprievodným vykonávacím nariadením z roku 1999⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie o univerzálnej službe z roku 1999“) sa predĺžilo poverenie DPAG poskytovaním univerzálnych služieb.
- (73) V § 11 PostG 1997 sa univerzálne služby definujú ako minimálna ponuka poštových služieb, ktoré sa musia celoplošne poskytovať za prístupné ceny. Tieto služby zahŕňajú doručovanie listových zásielok, adresovaných balíkov, ktoré jednotlivo nepresahujú hmotnosť 20 kg, ako aj kníh, katalógov, novín a časopisov (ďalej len „univerzálne služby“).
- (74) V nariadení o univerzálnej službe z roku 1999 sa stanovujú minimálne požiadavky na univerzálnu službu:
- Na celom území Nemecka musí byť k dispozícii minimálne 12 000 stacionárnych pôšt.
 - V ročnom priemere sa musí 80 % listových zásielok a balíkov doručiť v priebehu stanovených lehôt (jeden pracovný deň pre listové zásielky a dva pracovné dni pre balíky). Okrem toho sa zásielky musia doručovať v pracovných dňoch minimálne jedenkrát denne.
 - Vo všeobecnosti síce platí, že ceny univerzálnych služieb musia byť dostupné, DPAG musela napriek tomu stanoviť jednotné ceny za listové služby, ktoré poskytovala v rámci výlučného práva ukončeného v roku 2007. DPAG však má pri stanovení cien vyhradených služieb určitú flexibilitu, pretože môže
- uzatvárať individuálne dohovory o cene so zákazníkmi, ktorí vždy podávajú minimálne 50 kusov zásielok.
- (75) Zákomom § 52 PostG 1997 sa poverenie spoločnosti DPAG poskytovaním univerzálnych služieb predĺžilo do 31. decembra 2007 – t. j. do zrušenia jej výlučného práva na poskytovanie listových služieb. Od ukončenia výlučného práva nebol nijaký poskytovateľ poštových služieb v Nemecku poverený povinnosťou poskytovať univerzálnu službu, čo znamená, že univerzálne poštové služby majú poskytovať všetci poskytovatelia poštových služieb („trhové sily“). Ak je zrejme alebo sa predpokladá, že niektorá univerzálna služba sa neposkytuje dostatočne alebo primerane, PostG 1997 ponúka právne prostriedky na zaručenie poskytovania týchto služieb.
- (76) Ako vyplýva z posudku WIK (pozri obrázok 3), približne 88 % celkových výnosov v rokoch 1990 až 2007 pripadlo na univerzálne služby. V dôsledku dominantného postavenia Deutsche Post na trhu podliehala väčšia časť univerzálnych listových služieb regulácii cien (pozri oddiel II.2.1). Popri týchto regulovaných službách, ktoré predstavovali približne 62 % celkových výnosov, poskytovala Deutsche Post univerzálne balíkové služby (približne 15 % celkových výnosov) v hospodárskej súťaži s ostatnými poskytovateľmi, ako aj ďalšie cenovo neregulované univerzálne listové služby (približne 11 % celkových výnosov).
- (77) Deutsche Post okrem toho poskytovala aj komerčné služby (napríklad retailové bankové služby pre Postbank, distribučné služby pre Telekom, distribúciu neadresovanej pošty). Deutsche Post dosiahla v období 1990 – 2007 prostredníctvom komerčných služieb približne 12 % celkových výnosov.
- II.2.3. *Štátne kompenzácie*
- (78) Deutsche Bundespost bola od svojho založenia v roku 1950 osobitným majetkom štátu. Podľa nemeckého správneho práva nemá osobitný majetok právnu subjektivitu nezávislú od štátu, má však vlastný rozpočet a neručí za všeobecné štátne dlhy.
- (79) Prvá poštová reforma z roku 1989 plánovala, že osobitný majetok sa rozdelí na tri čiastkové oblasti – POSTDIENST, POSTBANK a TELEKOM, ktoré mali postavenie „verejnoprávnych podnikov“, ale nemali ešte právnu subjektivitu nezávislú od štátu.
- (80) Podľa § 37 ods. 2 a 3 PostVerfG 1989 mali tieto tri spoločnosti spravidla v plnej miere pokryť náklady na jednotlivé služby, pričom v prípade, že vznikli straty z plnenia povinnosti poskytovať univerzálnu službu, bolo medzi týmito tromi spoločnosťami povolené krížové financovanie. Na tomto základe dostala POSTDIENST na pokrytie svojich strát od spoločnosti TELEKOM v období 1990 – 1993 celkom 2,844 mld. EUR.

(1) Nariadenie o regulácii povinných plnení Deutsche Bundespost POSTDIENST z 12. januára 1994 (BGBl. I s. 86).

(2) Nariadenie o univerzálnej poštovej službe z 15. decembra 1999 (BGBl. I s. 2418).

(81) V priebehu druhej poštovej reformy sa tieto tri čiastkové oblasti osobitného majetku zmenili k 1. januáru 1995 na akciové spoločnosti. Z POSTDIENST vznikla DPAG, z POSTBANK vznikla Postbank AG a zo spoločnosti TELEKOM spoločnosť Telekom AG. Podľa § 2 ods. 2 zákona PostUmwG 1994 prevzala spoločnosť Telekom AG všetky úverové záväzky, ktoré sa týkali osobitného majetku ako celku, ale mohla uplatniť regresný nárok voči DPAG a Postbank AG v miere, v akej sa tieto úverové záväzky pripisovali ich právnym predchodcom.

(82) Podľa § 7 PostUmwG 1994 však k 31. decembru 1994 zanikol regresný nárok (vyplývajúci z § 2 ods. 2 PostUmwG 1994) spoločnosti Telekom AG voči DPAG vo výške strát vzniknutých spoločnosti POSTDIENST. Spôsobil to prevod majetku v hodnote 2,822 mld. EUR zo spoločnosti Telekom AG na DPAG. Podľa Nemecka bol tento prevod zo spoločnosti Telekom AG – ako aj predchádzajúce kompenzácie na základe § 37 ods. 3 PostVerfG 1989 – pre DPAG nevyhnutný na plnenie jej povinnosti poskytovať univerzálnu službu.

(83) V období 1990 – 1995 dostala POSTDIENST spolu 5,666 mld. EUR ako kompenzáciu za plnenie povinnosti poskytovať univerzálne služby.

II.2.4. Štátna záruka za dlhopisy vydané pred rokom 1995

(84) Podľa § 22 ods. 4 PostVwG 1953 ⁽¹⁾ sú dlhopisy Deutsche Bundespost od roku 1953 rovnocenné so štátnymi dlhopismi. Po zrušení zákona PostVwG 1953 zákonom PostVerfG 1989 bolo toto ustanovenie prevzaté do § 40 PostVerfG 1989.

(85) POSTDIENST po založení troch čiastkových oblastí v roku 1989 nevydávala dlhopisy samostatne, ale POSTBANK spravovala príslušné transakcie samostatne pre všetky podniky Deutsche Bundespost. Následne sa dlhopisy prideliť spoločnostiam POSTDIENST, TELEKOM a POSTBANK podľa ich aktuálnej finančnej potreby.

(86) Nemecko po roku 1995 podľa § 2 ods. 4 PostUmwG 1994 naďalej ručilo za plnenie všetkých záväzkov, ktoré pred rokom 1995 prevzala Deutsche Bundespost a ktoré boli potom pridelené spoločnostiam POSTDIENST, TELEKOM a POSTBANK. Nemecko však v nijakom prípade neručilo za dlhopisy, ktoré DPAG vydala neskôr.

II.3. Výnosy z regulovaných služieb ako dodatočná kompenzácia za dôchodkové náklady a čisté náklady univerzálnych služieb

(87) PostG 1997 okrem toho poveril spolkovú agentúru pre siete (*Bundesnetzagentur*) (ďalej len „poštový regulačný

úrad“) dohľadom nad vyhradenými a liberalizovanými trhmi s listovými službami. Podľa § 19 PostG 1997 je poštový regulačný úrad zodpovedný za reguláciu poplatkov, ktoré Deutsche Post vyberá na trhoch s listovými službami, na ktorých má dominantné postavenie. Deutsche Post zaujímala dominantné postavenie nielen na trhu v oblasti vyhradených služieb (podľa § 51 PostG 1997), ale aj v prípade takmer všetkých ostatných listových služieb, ktoré už boli otvorené hospodárskej súťaži. Regulácia cien môže prebiehať buď *ex ante* prostredníctvom stanovenia cenového stropu alebo *ex post* v rámci cenových kontrol.

(88) Z prieskumov trhu, ktoré vykonal poštový regulačný úrad, vyplýva, že Deutsche Post mala na trhoch s regulovanými listovými službami podiel v priemere od 90 % do 97 %. V poslednej správe si poštový regulačný úrad sťažoval, že postupným otváraním trhov, ktoré sa začalo v roku 1997, sa nepodarilo vytvoriť na nemeckom trhu s listovými službami fungujúcu hospodársku súťaž ⁽²⁾.

(89) Deutsche Post dosiahla veľkú časť celkových výnosov prostredníctvom regulovaných listových služieb (napríklad približne 62 % svojich celkových výnosov v období 1990 – 2007 (pozri obrázok 3) a približne 56 % celkových výnosov v období 2008 – 2010).

(90) Všetky ostatné univerzálne služby a komerčné služby, na ktoré sa nevzťahujú § 19 – § 27 PostG 1997 ⁽³⁾ o regulácii poplatkov, sa budú ďalej v texte uvádzať ako „cenovo neregulované služby“.

(91) Pre cenovo regulované listové služby je v § 20 ods. 1 a 2 PostG 1997 stanovené, že poplatky sa majú orientovať na náklady efektívneho poskytovania služieb. Vždy keď je to odôvodnené objektívnymi okolnosťami, poštový regulačný úrad musí okrem iného primerane zohľadniť:

— náklady na celoplošné poskytovanie poštových služieb a

— náklady na dôchodkové a zdravotné poistenie zamestnancov prevzatých od POSTDIENST.

(92) Na základe § 57 PostG 1997 a všeobecného pokynu spolkového ministra hospodárstva a technológií z 27. marca 2000 boli regulované ceny zmrazené do 31. decembra 2002 na úrovni z roku 1997.

⁽¹⁾ Zákon o správe Deutsche Bundespost (zákon o poštovej správe), BGBl. I s. 676.

⁽²⁾ Spolková agentúra pre siete, dvanásť prieskum trhu, september 2009.

⁽³⁾ V období 1990 – 2007 na tieto služby pripadá približne 38 % celkových výnosov spoločnosti Deutsche Post a v období 2008 – 2010 približne 44 % jej celkových výnosov.

II.3.1. Rozhodnutie o cenových stropoch z roku 2002

- (93) Počiatkové rozhodnutie poštového regulačného úradu o strope pre regulované ceny za listové zásielky na obdobie od 1. januára 2003 do 31. decembra 2007 (ďalej len „rozhodnutie o cenových stropoch z roku 2002“) bolo vydané až v roku 2002. Tzv. regulácia metódou cenového stropu predstavuje postup regulácie cien balíka služieb, pri ktorom sa namiesto kontroly jednotlivých cien každej služby stanovuje ako strop vážený priemer všetkých cien v príslušnom balíku. Podľa § 19 PostG 1997 sa stanovenie stropu *ex ante* vzťahovalo na všetky poštové služby, v prípade ktorých mala Deutsche Post dominantné postavenie na trhu.
- (94) Deutsche Post po prvýkrát predložila poštovému regulačnému úradu regulačné kalkulácie výnosov a nákladov (ďalej len „REK 2002“), ktoré pokrývali obdobie 1998 – 2006, na účely rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002. REK vychádzali z výsledkov dosiahnutých do roku 2001 a z predbežných odhadov na nasledujúce roky.
- (95) Deutsche Post uplatnila v roku 2002 v súvislosti s povinnosťou poskytovať univerzálne služby a zamestnaním štátnych zamestnancov a súkromných zamestnancov prevzatých od POSTDIENST tzv. „finančné bremená“. V prípade týchto finančných bremien ide o náklady, ktoré by podľa Deutsche Post nevznikli bez povinnosti poskytovať univerzálne služby a bez prevzatia zamestnancov a infraštruktúry POSTDIENST (pozri podrobný zoznam v tabuľke 1).

Tabuľka č. 1

Finančné bremená schválené v rámci rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002 (v miliónoch EUR, nominálne hodnoty)

#	Finančné bremená z rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002	Priemerné finančné bremeno (1998 – 2006) v miliónoch EUR	%
1	Nekonkurenčné mzdové náklady	[...]	[...]
2	Nekonkurenčné sociálne náklady	[...]	[...]
3	Finančné bremeno infraštruktúry pobočiek	[...]	[...]
4	Doplňkové dôchodkové poistenie zamestnancov (VAP)	[...]	[...]
5	Finančné bremeno prepravnej infraštruktúry	[...]	[...]

#	Finančné bremená z rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002	Priemerné finančné bremeno (1998 – 2006) v miliónoch EUR	%
6	Sociálne a zdravotné náklady (BAnstPT)	[...]	[...]
7	Personálna reštrukturalizácia	[...]	[...]
8	Pokrytie deficitu zdravotného poistenia štátnych zamestnancov	[...]	[...]
	Priemerné celkové finančné bremeno	[...]	100 %

- (96) Poštový regulačný úrad napokon akceptoval argumentáciu Deutsche Post, že tieto finančné bremená by nevznikli bez povinnosti poskytovať univerzálnu službu (finančné bremená 3 a 5, náklady univerzálnej služby), resp. bez povinnosti prevziať štátnych zamestnancov a súkromných zamestnancov od POSTDIENST (finančné bremená 1, 2, 4, 6, 7 a 8). Poštový regulačný úrad následne schválil vyššie regulované ceny za listové zásielky, aby sa priemerné ročné finančné bremená vo výške [...] mld. EUR uplatňované na obdobie 2002 – 2006 mohli financovať z výnosov dosiahnutých z regulovaných listových služieb. Po rozhodnutí o cenových stropoch z roku 2002 boli všetkým finančným bremenám (100 %) pridelené ceny, pre ktoré sa *ex ante* stanovuje cenový strop.

II.3.1.1. Nekonkurenčné základné mzdy (finančné bremeno 1)

- (97) Finančné bremeno 1 zodpovedá uvedenej časti základných miezd zamestnancov pošty, ktorá prekračuje priemer v odvetví. Deutsche Post stanovila pre „konkurenčné“ mzdy ako referenčnú hodnotu tie mzdy, ktoré boli dohodnuté s odbormi v kolektívnej zmluve (ďalej len „ETV“) pre nových zamestnancov prijatých do zamestnania po roku 2002. Pri výpočte finančného bremena 1 sa však táto referenčná hodnota používa pre všetkých zamestnancov. Okrem toho sa bude používať ako základ v odovzdávaných kalkuláciách nákladov a výkonov so spätnou platnosťou do roku 1998.

II.3.1.2. Nekonkurenčné sociálne náklady (finančné bremeno 2)

- (98) Poštový regulačný úrad súhlasil aj s argumentom Deutsche Post, že za svojich súkromných zamestnancov a štátnych zamestnancov musela platiť vyššie príspevky na sociálne poistenie, ako museli zvyčajne uhrádzať za svojich súkromných zamestnancov konkurenti zo súkromného sektora.

(99) Deutsche Post vychádza pri svojich výpočtoch zo sadzby príspevku na sociálne poistenie, ktorú považuje za „konkurenčnú“ pre štátnych aj súkromných zamestnancov (ďalej len „sadzba príspevku REK“). Táto sadzba príspevku REK je definovaná ako súčet:

- podielu zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne poistenie súkromného zamestnanca (približne 19 % až 21 %, ktorý predstavuje – ako je uvedené na obrázku 9 – približne polovicu celej sadzby príspevku na sociálne poistenie);
- príspevku na úrazové poistenie ([0 % až 5 %]; v prípade Deutsche Post je tento príspevok od roku 2001 zahrnutý v sadzbe príspevku REK) a
- príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie ([0 % až 5 %]; v prípade Deutsche Post je tento príspevok

od roku 1997 zahrnutý v sadzbe príspevku REK, pretože príspevok na doplnkové dôchodkové poistenie v tejto výške sa považuje za „konkurenčný“. Táto sadzba vychádza z doplnkového dôchodkového poistenia, ktoré Deutsche Post od roku 1997 ponúka novo prijatým súkromným zamestnancom).

(100) Z regulovaných výnosov sa financujú všetky príspevky na sociálne zabezpečenie, ktoré prekračujú sadzbu príspevku REK (ďalej len „nekonkurenčné príspevky na sociálne zabezpečenie“). V tabuľke 2 je uvedený príklad výpočtu nekonkurenčných príspevkov na sociálne zabezpečenie štátnych zamestnancov v roku 2001, z ktorého vidieť, že skutočné príspevky na sociálne zabezpečenie štátnych zamestnancov boli takmer dvojnásobne vyššie ako príspevky založené na sadzbe príspevku REK a klasifikované ako „konkurenčné“ príspevky na sociálne zabezpečenie.

Tabuľka č. 2

**Výpočet nekonkurenčných sociálnych nákladov na štátnych zamestnancov v roku 2001 podľa REK 2002
(v miliónoch EUR)**

					% splatných príjmov
(1)		Sadzba poistného odvádzaného do dôchodkového fondu	33 %		
(2)		Súčet príjmov štátnych zamestnancov	[...]		
(3)	= (1) * (2)	Príspevok do dôchodkového fondu	[...]		
(4)		Náklady na zdravotnú starostlivosť	[...]		
(5)	= (3) + (4)	Vynaložené sociálne náklady		[...]	[40 % až 45 %]
(6)		Podiel zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie	20,43 %		
(7)		Úrazové poistenie	[...]		
(8)		Doplnkové dôchodkové poistenie	[...]		
(9)	= (6) + (7) + (8)	Sadzba príspevku REK	[...]		
(10)	= (2) * (9)	Sociálne náklady podľa referenčnej hodnoty REK		[...]	[20 % až 25 %]
(11)	= (5) - (10)	Nekonkurenčné sociálne náklady		[...]	[15 % až 20 %]

(101) Príspevky vynaložené na sociálne zabezpečenie zahŕňajú príspevok Deutsche Post vo výške 33 % splatných miezd aktívnych štátnych zamestnancov (resp. ročné paušálne platby vo výške 2,045 mld. EUR v období 1995 – 1999) odvádzaný do dôchodkového fondu a príspevky na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytovanú štátnym zamestnancom. V roku 2001 predstavovali príspevky vynaložené na sociálne zabezpečenie celkovo [40 % až 45 %] splatných miezd štátnych zamestnancov.

(102) Aj keď je sadzba príspevku na sociálne zabezpečenie definovaná ako percentuálny podiel hrubej mzdy

súkromných zamestnancov (čistá mzda + podiel zamestnanca na príspevku na sociálne zabezpečenie), Deutsche Post počíta referenčnú hodnotu REK tak, že sadzbu príspevku REK vo výške [20 % až 25 %] vynásobí splatnými mzdami štátnych zamestnancov.

II.3.1.3. Doplnkové dôchodkové poistenie súkromných zamestnancov (finančné bremeno 4)

(103) Finančné bremeno 4 má vytvoriť kompenzáciu za tvorbu rezerv na záväzky vzniknuté pred rokom 1997 z doplnkového dôchodkového poistenia VAP súkromných zamestnancov Deutsche Post.

(104) Ako je vysvetlené v oddiele II.1.4, súkromným zamestnancom Deutsche Post prijatým do zamestnania pred rokom 1997 sa ponúкло doplnkové dôchodkové poistenie s cieľom zaručiť im dôchodok porovnateľný s dôchodkom štátnych zamestnancov. POSTDIENST však nevytvorila zodpovedajúce rezervy pre budúce výplaty dôchodkov. Bilančné rezervy vo výške 8,153 mld. EUR boli vytvorené až po založení DPAG.

II.3.1.4. Ostatné nekonkurenčné sociálne náklady (finančné bremená 6, 7 a 8)

(105) Finančné bremeno 6 zahŕňa príspevok spoločnosti Deutsche Post Spolkovému úradu pre pošty a telekomunikácie (BanstPT), ktorý poskytuje určité sociálne služby (napríklad sociálne byty) štátnym zamestnancom a súkromným zamestnancom prevedeným zo spoločnosti POSTDIENST. Finančné bremeno 7 sa vzťahuje na príspevky Deutsche Post na pokrytie deficitu zdravotného poistenia štátnych zamestnancov. Finančné bremeno 8 (personálna reštrukturalizácia) sa týka štátnych aj súkromných zamestnancov.

II.3.1.5. Finančné bremená súvisiace s univerzálnou službou (3 a 5)

(106) Tieto finančné bremená odzrkadľujú úspory nákladov, ktoré Deutsche Post mohla dosiahnuť, keby činnosť svojej siete pobočiek a siete doručovania balíkov usmernila na základe komerčných úvah. Úspory nákladov sa napr. vypočítajú na základe počtu pobočiek, ktoré by Deutsche Post prevádzkovala, keby nemusela poskytovať univerzálne služby.

II.3.2. Rozhodnutia o cenových stropoch z rokov 2007a 2011

(107) Poštový regulačný úrad schválil 7. novembra 2007 cenový strop na obdobie od 1. januára 2008 do 31. decembra 2011 (ďalej len „rozhodnutie o cenových stropoch z roku 2007“). Dňa 14. novembra 2011 schválil poštový regulačný úrad cenový strop platný na obdobie od 1. januára 2012 do 31. decembra 2013 (ďalej len „rozhodnutie o cenových stropoch z roku 2011“).

(108) Od rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2007 sa už ceny za zaslanie viac ako 50 listov nekontrolujú *ex ante*, ale sú predmetom cenovej kontroly *ex post* podľa § 25 PostG 1997⁽¹⁾. Ceny všetkých ostatných poštových služieb, v prípade ktorých zaujíma Deutsche Post dominantné postavenie na trhu, sa naďalej schvaľujú *ex ante* podľa § 19 PostG 1997.

⁽¹⁾ Podľa § 53 PostG 1997 po uplynutí výlučného práva už zaslanie minimálne 50 listov nepodlieha cenovej kontrole *ex ante*, ale cenovej kontrole *ex post*.

(109) Komisia označuje v rámci tohto rozhodnutia služby, pri ktorých zaujíma Deutsche Post dominantné postavenie na trhu a ktoré podliehajú cenovej kontrole *ex ante* podľa § 19 PostG 1997 alebo cenovej kontrole *ex post* podľa § 25 PostG 1997, ako „cenovo regulované služby“. Všetky ostatné služby, pri ktorých nemá Deutsche Post dominantné postavenie na trhu a ktoré nepodliehajú cenovej kontrole, sa označujú ako „cenovo neregulované služby“.

(110) Deutsche Post okrem toho uviedla finančné bremená, ktoré jej vznikli na základe nekonkurenčných mzdových a sociálnych nákladov v dôsledku prevzatia zamestnancov POSTDIENST (napríklad v prípade finančného bremena 2 – nekonkurenčné sociálne náklady – v priemernej výške [...] miliónov EUR od roku 2008), ako aj finančné bremená vyplývajúce z povinnosti poskytovať univerzálne služby. Poštový regulačný úrad, rovnako ako predtým v prípade rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002, opäť schválil, aby sa tieto finančné bremená hradili z regulovaných výnosov, a preto stanovil zodpovedajúci vyšší cenový strop. Uznanie týchto finančných bremien poštovým regulačným úradom v rozhodnutiach o cenových stropoch z rokov 2002, 2007 a 2009 zostáva preto v súvislosti s cenovo neregulovanými službami nezmenené.

II.4. Výsledky finančného hospodárenia DPAG

(111) Výsledky finančného hospodárenia DPAG v rokoch 1995 – 2006 sú uvedené na obrázku 2 v rozhodnutí o rozšírení z roku 2007. Kým v rokoch 1995 – 1999 sa dosiahli zmiešané výsledky (v niektorých rokoch boli zaznamenané straty, v iných boli dosiahnuté zisky), v rokoch 2000 – 2006 mohla DPAG preukázať stabilné zisky vo výške od 1 miliardy EUR do 2 miliárd EUR pred zdanením.

(112) V rokoch 2007 – 2010 dosiahla DPAG tieto čisté zisky: 1,8 mld. EUR (2007), 2,0 mld. EUR (2008), 0,7 mld. EUR (2009) a 2,6 mld. EUR (2010).

(113) Zverejnené súvahy DPAG neumožňujú priradiť zisky rôznym službám. Na základe zverejnených súvah sa preto nedá zistiť, či cenovo regulované univerzálne služby boli celkovo v strate alebo dosiahli zisky.

III. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA

(114) Ako potvrdil súd vo svojom rozsudku vo veci T-421/07⁽²⁾, všetky prešetrované opatrenia od rozhodnutia o začatí konania z roku 1999 sú predmetom konania, ktoré pokračovalo rozhodnutím o rozšírení z roku 2007.

⁽²⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. decembra 2011, Deutsche Post AG/Komisia, vec T-421/07, 2011, s. II-0000, zatiaľ neuverejnený v Zbierke, bod 74f.

III.1. Dotácie dôchodkov

- (115) V rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 sa konštatovalo, že dotácie dôchodkov predstavujú novú štátnu pomoc, pretože Deutsche Post pred dôchodkovou reformou v roku 1995 musela dôchodkové náklady v plnom rozsahu financovať z vlastných prostriedkov. Okrem toho sa v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 zamietlo tvrdenie Nemecka, ktoré sa zakladalo na rozsudku vo veci Combust⁽¹⁾, že dotácie dôchodkov nepredstavujú štátnu pomoc.
- (116) Pri zisťovaní, či sú dotácie dôchodkov ako kompenzácia za dôchodkové náklady zlučiteľné s vnútorným trhom (napríklad v súlade s rozhodnutím Komisie o francúzskej La Poste⁽²⁾) (ďalej len „rozhodnutie La Poste“), sa v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 zohľadnilo, že uvedené nekonkurenčné sociálne náklady boli kompenzované nielen dotáciou dôchodkov, ale aj z regulovaných výnosov (napríklad finančné bremeno 2 – nekonkurenčné príspevky na sociálne poistenie).
- (117) Z výpočtov vykonaných v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011, v ktorých sa zohľadnili obidva kompenzačné prvky, vyplýva, že Deutsche Post skutočne mohla použiť sadzby príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré sú o 10 až 14 percentuálnych bodov nižšie ako celkové sadzby príspevkov na povinné sociálne zabezpečenie (podiel zamestnávateľa + podiel zamestnanca), ktoré platia súkromní konkurenti.
- (118) V rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 sa teda vyjadrili pochybnosti o tom, že dotácie dôchodkov ako kompenzácia za dôchodkové náklady sú v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ zlučiteľné s vnútorným trhom.

III.2. Kompenzácia za poskytovanie univerzálnych služieb

- (119) Nemecko sa pri zdôvodňovaní zlučiteľnosti štátnych kompenzácií a štátnej záruky ako kompenzácie za povinnosť poskytovať univerzálne služby odvoláva na článok 106 ods. 2 ZFEÚ.
- (120) Komisia na základe rozsudku vo veci Altmark⁽³⁾ zastávala v rozhodnutí o začatí konania z roku 2007 názor, že štátne kompenzácie a štátna záruka predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. marca 2004, Danske Busvognmænd/Komisia, vec T-157/01, Zb. 2004, s. II-917, bod 57.

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2008/204/ES z 10. októbra 2007 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom, pokiaľ ide o reformu spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti La Poste (Ú. v. EÚ L 63, 7.3.2008, s. 16).

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans GmbH, vec C-280/00, Zb. 2003, s. I-7747.

- (121) V rozhodnutí o rozšírení z roku 2007 Komisia vyjadrila pochybnosti o tom, či štátne kompenzácie a záruky boli potrebné a primerané na plnenie povinností poskytovať univerzálne služby. Podľa názoru Komisie sa podľa zásad zakotvených v rámci Spoločenstva z roku 2005 musí preskúmať najmä rozdelenie nákladov na univerzálne služby, resp. komerčné služby. Komisia mala okrem toho pochybnosti v súvislosti s výpočtom primeraného zisku, pri ktorom bolo potrebné zohľadniť priemernú rentabilitu v tomto odvetví a rizikové pozície Deutsche Post.

IV. ZNALECKÝ POSUDOK WIK

- (122) Vypracovanie znaleckého posudku WIK bolo zadané so zámerom podporiť Komisiu pri preskúmaní účtovníctva Deutsche Post za obdobie 1990 – 2007 s cieľom zistiť, či Deutsche Post bola nadmerne kompenzovaná za plnenie povinnosti poskytovania univerzálnych služieb. Spoločnosti WIK Consult GmbH sa prideliť najmä tieto úlohy:

- stanovenie referenčnej hodnoty pre primeraný zisk,
- preskúmanie rozdelenia interných nákladov a dohôd o transferových cenách a
- výpočet nadmernej kompenzácie za čisté náklady na plnenie povinnosti poskytovať univerzálne služby.

IV.1. Opis regulačnej kalkulácie výnosov a nákladov z roku 2009

- (123) V nadväznosti na príkaz na poskytnutie informácií, ktorý Komisia vydala 30. októbra 2008, Nemecko napokon v roku 2009 predložilo kompletný súbor REK na obdobie 1990 – 2007 (ďalej len „REK 2009“).

IV.1.1. Výnosy

- (124) Výnosy Deutsche Post možno rozčleniť podľa týchto troch širokých kategórií:
- Regulované univerzálne listové služby (62 % celkových výnosov v období 1990 – 2007)

Cenovo regulované listové služby zahŕňajú všetky univerzálne služby poskytované na trhoch, na ktorých mala Deutsche Post dominantné postavenie, vrátane služieb, pri ktorých profitovala z poskytnutia

výlučného práva. V období 1990 – 2007 dosiahla Deutsche Post na základe týchto služieb 62 % celkových výnosov ⁽¹⁾.

- Neregulované univerzálne služby (26 % celkových výnosov v období 1990 – 2007)

Univerzálne balíkové služby sa vždy poskytovali na trhoch otvorených hospodárskej súťaži, na ktorých mala Deutsche Post len priemerný podiel na trhu predstavujúci 30 %. V období 1990 – 2007 sa univerzálne balíkové služby podieľali na 15 % celkových výnosov Deutsche Post.

Cenovo neregulovanými službami (napríklad katalógy, cezhraničná pošta) dosiahla Deutsche Post približne 11 % celkových výnosov.

- Neregulované komerčné služby (12 % celkových výnosov v období 1990 – 2007)

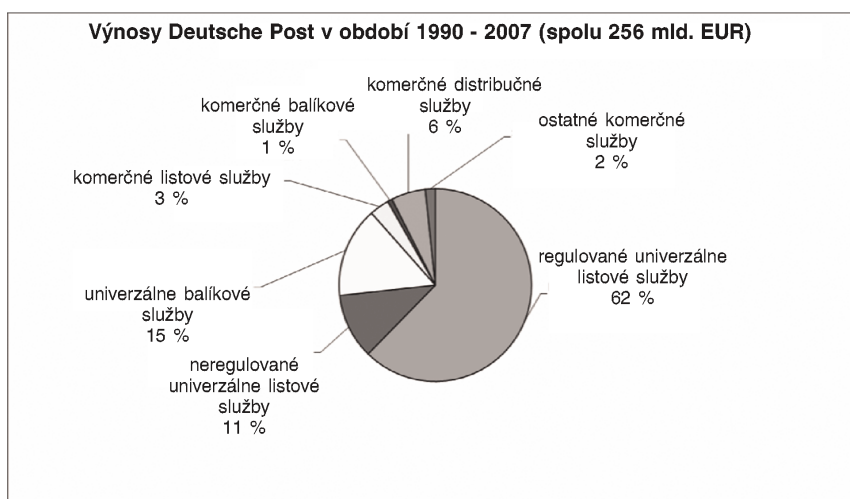
Deutsche Post využívala svoju sieť pobočiek nielen na poskytovanie poštových služieb, ale aj na predaj produktov a služieb Postbank AG a – v menšom meradle – Deutsche Telekom. Týmto komerčnými distribučnými službami dosiahla Deutsche Post približne 6 % celkových výnosov.

Komerčné balíkové a listové služby (napríklad reklamné adresované zásielky) predstavovali približne 4 % celkových výnosov Deutsche Post.

Deutsche Post poskytovala okrem toho celý rad rôznych služieb, napríklad vo funkcii holdingovej spoločnosti pre medzinárodné dcérske spoločnosti pôsobiace v iných oblastiach obchodnej činnosti (napríklad DANZAS, DHL). Týmto ostatnými komerčnými distribučnými službami Deutsche Post dosiahla približne 2 % celkových výnosov.

Obrázok č. 3

Priemerný podiel na výnosoch v období 1990 – 2007 (na základe nominálnych hodnôt)

- (125) Predmetom posudku WIK sú len komerčné služby, ktoré právnická osoba DPAG a predchodca POSTDIENST poskytovali spolu s univerzálnou službou. Komerčné služby (napríklad celosvetové expresné služby DHL), ktoré poskytovali iné právnické osoby v rámci Deutsche Post World Net (ďalej len „DPWN“), neboli predmetom znaleckého posudku.

poštovému regulačnému úradu, podstatne vyššiu sumu finančných bremien, ktoré Deutsche Post pripisuje regulovaným službám.

- (127) Na základe REK 2009 uvádza Deutsche Post priemerné finančné bremeno na obdobie 1990 – 2006 vo výške [...] mld. EUR; v REK 2002 bolo uvedené finančné bremeno [...] mld. EUR.

Obrázok č. 4

IV.1.2. Výpočet finančných bremien v REK 2009

- (126) Na rozdiel od REK, ktoré Deutsche Post predložila regulačnému úradu ako podklady pre rozhodnutia o cenových stropoch v rokoch 2002, 2007 a 2011, obsahujú REK 2009, ktoré neboli nikdy odovzdané

Porovnanie finančných bremien podľa REK 2009 súvisiacich s povinnosťou poskytovať univerzálnu službu s finančnými bremenami schválenými v rámci rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002 (ročný priemer, nominálna hodnota v miliónoch EUR)

[...]

⁽¹⁾ V REK 2009 sú uvedené časovo rozlíšené výnosy pre jednotlivé oblasti obchodnej činnosti dosiahnuté prostredníctvom regulovaných listových služieb. Toto vymedzenie zahŕňa súčet všetkých regulovaných výnosov za každý rok, a to nezávisle od oblasti obchodnej činnosti, v ktorej boli dosiahnuté.

- (128) Kým v prípade finančného bremena 2 (nekonkurenčné sociálne náklady) a finančného bremena 4 (doplnkové dôchodkové poistenie) medzi REK 2002 a REK 2009

neexistujú podstatné rozdiely, pri finančnom bremene 1 (nekonkurenčné základné mzdy) je to takmer [...]. Na rozdiel od REK 2002 Deutsche Post už teraz nepoužíva pre „konkurenčné“ mzdy ako referenčnú hodnotu mzdy ETV, ale minimálnu mzdu v poštovom odvetví, ktorá bola stanovená nariadením spolkového ministerstva práce z roku 2007 (ďalej len „minimálna mzda z roku 2007“). Spolkový správny súd však toto nariadenie vyhlásil za protiprávne, a preto nikdy nenadobudlo právnu účinnosť.

(129) Deutsche Post okrem toho v REK 2009 uvádza „*Infrastruktur Brief*“ ako nové finančné bremeno, ktoré zahŕňa diferenčné náklady spojené so 6. doručovacím dňom (v priemere [...] mil. EUR ročne). Výpočet vychádza z hypotetického predpokladu, že keby Deutsche Post nemala povinnosť poskytovať univerzálnu službu, nedoručovala by poštou šesť dní, ale len päť.

(130) Finančné bremeno 3 (finančné bremeno infraštruktúry pobočiek) sa počíta inak ako v REK 2002. Zahŕňa domnelé úspory nákladov, ktoré by sa mohli dosiahnuť, keby sa od roku 1990 všetky poštové úrady prevádzkovali ako agentúry. Finančné bremeno 3 sa vypočíta na základe finančnej úhrady, ktorú Deutsche Post v roku 2007 zaplatila tretím subjektom za distribučné služby.

IV.1.3. Ziskové rozpätia v REK 2009

(131) Rozdelenie finančných bremien medzi cenovo regulované univerzálne listové služby značne odbremeňuje neregulované služby od nákladov, ako sú napríklad mzdové a sociálne náklady. Toto prerozdelenie vedie v prípade komerčných služieb k jednoznačne pozitívnym ziskovým rozpätiam v rozsahu približne [15 % až 25 %] a v prípade cenovo regulovaných poštových služieb k stratám vo výške takmer [0 % až 10 %].

(132) Deutsche Post vykazuje vo svojich ročných účtovných závierkach veľmi vysoké zisky v odvetví listových zásielok (pozri aj oddiel V.3), ktoré však významne pohltia finančné bremená prenesené z cenovo neregulovaných služieb na cenovo regulované služby.

Obrázok č. 5

Priemerné rentability tržieb na základe REK 2009

[...]

IV.2. Referenčné porovnanie (benchmarking) na stanovenie primeraného zisku

IV.2.1. *Hodnotový reťazec Deutsche Post: obchodné činnosti s nízkou technickou náročnosťou a malé obchodné riziko*

(133) Pri príprave referenčného porovnania na stanovenie „primeraného“ zisku a na posúdenie rozdelenia nákladov je potrebná analýza hodnotového reťazca a príslušných obchodných rizík. Vyhľadať skupinu „porovnateľných“ podnikov a vypočítať referenčnú hodnotu pre primeraný zisk Deutsche Post je možné len vtedy, keď sú známe funkčné a rizikové charakteristiky.

IV.2.1.1. *Hodnotový reťazec obchodnej oblasti s nízkou technickou náročnosťou*

(134) Hodnotový reťazec Deutsche Post sa dá rozdeliť na dve hlavné funkcie:

— celoštátnu distribučnú sieť na doručovanie listových zásielok a balíkov,

— celoštátnu sieť poštových pobočiek.

(135) Logistika listovej a balíkovej siete je obchodnou oblasťou s nízkou technickou náročnosťou (*low-tech*), ktorá si nevyžaduje rozsiahle výskumné ani rozvojové činnosti. Z tohto dôvodu pracujú všetci ostatní prevádzkovatelia v tomto odvetví porovnateľným, štandardizovaným spôsobom. Takéto činnosti sa označujú ako „rutinné funkcie“. Rutinný charakter týchto činností vidieť aj z toho, že Deutsche Post ich vo veľkom rozsahu externalizovala. Platí to aj pre distribučné služby, ktoré vykonáva celoštátna sieť pobočiek a ktoré boli takisto v rastúcej miere externalizované.

(136) Popri týchto rutinných funkciách sú najdôležitejšími nehmotnými hodnotami spoločnosti Deutsche Post stáli zákazníci, obchodná značka a silná pozícia na trhu, najmä na listových trhoch. Znalecký posudok WIK však prezentuje názor, že tieto nehmotné hodnoty v zásade nevyplývajú z úsilia ani investícií Deutsche Post, ale treba ich vo výrazne väčšej miere vzťahovať na jej predchádzajúce výlučné právo. Deutsche Post preto nemusela uskutočňovať rozsiahle investície do marketingu, ale mohla sa až do roku 2007 spoliehať na právne zaručenú pozíciu na trhu. Deutsche Post by sa preto nemala za tieto nehmotné hodnoty priznať nijaká finančná úhrada.

IV.2.1.2. Menšie riziko na základe štátnych opatrení

- (137) Deutsche Post bola v oblasti regulovaných aj neregulovaných služieb z viacerých dôvodov vystavená menšiemu riziku ako jej konkurenti:
- (138) Po prvé bola Deutsche Post do roku 2007 chránená zákonným monopolom na listy. Deutsche Post okrem toho profitovala pri všetkých regulovaných listových službách z podielu na trhu vo výške 90 % a z neexistujúcej alebo len veľmi malej hospodárskej súťaže. Cenovo regulovanými službami dosiahla Deutsche Post takmer dve tretiny výnosov.
- (139) Po druhé poštový regulačný úrad schválil cenový strop pre regulované poštové služby. Tento strop bol stanovený vyššie, ako sú náklady efektívneho podniku okrem iného preto, aby sa vykompenzovali údajne nekonkurenčné náklady v oblasti cenovo neregulovaných služieb. Nijaký konkurent spoločnosti DPAG nedisponoval výlučným právom ani dominantným postavením na trhu, ktoré by mu umožnilo krížové financovanie sociálnych nákladov. Výlučné právo, resp. dominantné postavenie na trhu, preto viedlo k značnému zníženiu obchodných rizík nielen v oblasti regulovaných, ale aj v oblasti cenovo neregulovaných univerzálnych služieb a komerčných služieb.
- (140) Po tretie k značnému zníženiu rizika viedli aj iné štátne opatrenia v oblasti univerzálnych služieb a v oblasti komerčných služieb: Štátne kompenzácie tak absorbovali straty na začiatku 90. rokov a štátna záruka umožnila, aby Deutsche Post napriek svojej zložitej finančnej situácii od začiatku 90. rokov až do roku 1995 získavala kapitál pri rovnakej úrokovej sadzbe ako štát.
- (141) Celkovo bola Deutsche Post konfrontovaná s podstatne menšími trhovými a nákladovými rizikami ako jej konkurenti, pretože si nemusela sama vybudovať stálu klientelu a rast nákladov mohla vyrovnat' zvýšením regulovaných cien. Na základe týchto argumentov dospel posudok WIK k záveru, že ako porovnateľní konkurenti sú najvhodnejšie poštové spoločnosti, ktoré vykonávajú len rutinné funkcie (napríklad neinvestujú vo významnej miere do marketingu a obchodných značiek) a nie sú vystavené vysokému obchodnému riziku (napríklad majú uzatvorené dlhodobé zmluvy).

IV.2.2. Kvantifikácia referenčnej hodnoty pre primeraný zisk

- (142) Na základe výsledkov funkčnej analýzy a analýzy rizika sa v rámci posudku WIK vo finančných databázach (napríklad aj v databáze ORBIS, ktorá zahŕňa približne 10 mil. podnikov z celého sveta) vyhľadávali porovnateľné poštové podniky. Pomocou kontrolovaných krokov

kvantitatívneho a kvalitatívneho výberu sa určili porovnateľné podniky, ktoré ponúkajú poštové služby na konkurenčných trhoch.

- (143) Pre znalecký posudok WIK sa vybrala skupina 26 porovnateľných podnikov, ktoré pôsobia najmä v oblasti balíkových služieb a vykonávajú typické rutinné činnosti poskytovateľov poštových služieb. Všetci porovnateľní konkurenti vykonávali ekonomickú činnosť „poštové a kuriérne služby“ (kód NACE (!) 641).
- (144) V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že počet porovnateľných konkurentov je ohraničený, pretože súkromné podniky z dôvodu výlučného práva etablovaného prevádzkovateľa, ktoré sa týkalo značnej časti listových služieb, doteraz listové služby vo väčšom rozsahu neposkytovali. Okrem toho boli zo znaleckého posudku WIK ako porovnateľné podniky vylúčení etablovaní poskytovatelia poštových služieb z iných krajín, pretože boli – podobne ako Deutsche Post – chránení výlučnými právami a nevykonávali svoju činnosť v prvom rade na konkurenčných trhoch.
- (145) Na určenie „primeraného“ zisku sa v posudku WIK používa rentabilita tržieb (*return-on-sales*, ďalej len „ROS“), ktorá zodpovedá účtovnému zisku (hospodárskemu výsledku pred odpočítaním úrokov a daní – EBIT) vydelenému obratom. Okrem toho je v posudku WIK vypočítaná rentabilita vlastného kapitálu (*return-on-asset*; ďalej len „ROA“) (napríklad EBIT ako podiel celkového kapitálu vyjadrený v percentách) s cieľom získať referenčnú hodnotu založenú na kapitáli na určenie primeraného zisku.

Tabuľka č. 3

Referenčné hodnoty ROS a ROA zo znaleckého posudku WIK

	Rentabilita tržieb (ROS)	Rentabilita vlastného kapitálu (ROA)
Medián	3,48 %	7,33 %
Strop (75. percentil)	6,77 %	13,41 %

- (146) Z tejto náhodnej vzorky vyplýva, že medián ROS časti poštového odvetvia otvorenej hospodárskej súťaži v období 1998 – 2007 predstavoval 3,48 %. Znalecký posudok WIK však neobsahuje len medián rentability, ale aj strop pre primeraný zisk, konkrétne tretí kvartil zisku

(!) Kódy NACE (Nomenclature statistique des activités économiques dans la Communauté européenne) predstavujú štatistickú klasifikáciu ekonomických činností v Európskej únii.

porovnateľných konkurentov, ktorý v prípade ROS predstavuje 6,77 %. Inak povedané to znamená, že 75 % porovnateľných konkurentov dosahuje zisk, ktorý je menší ako hodnota ROS rovná 6,77 %⁽¹⁾.

- (147) Čo sa týka rentability tržieb, v znaleckom posudku sa uvádza medián ROA 7,33 % a strop 13,41 %.
- (148) Keďže Deutsche Post je vystavená podstatne menšiemu riziku ako porovnateľné podniky, ktoré vykonávajú činnosť na trhoch s veľkou konkurenciou (napríklad trh s expresnými balíkmi), posudok WIK prezentuje názor, že medián ROS s hodnotou 3,48 % predstavuje bezpečnú a konzervatívnu referenčnú hodnotu pre primeraný zisk Deutsche Post a že sa neodporúča použitie vyššej hodnoty v rozsahu do tretieho kvartilu ROS 6,77 %. Primeraná by bola dokonca aj menšia referenčná hodnota, pretože medián ROS, ktorý predstavuje 3,48 %, sa odzrkadľuje v ROA s hodnotou 7,33 %, ktorá je ešte stále výrazne nad bezrizikovou úrokovou sadzbou.

IV.3. Preskúvanie rozdelenia nákladov

- (149) Posudok WIK kritizuje pridelenie finančných bremien v REK 2009, pretože marže ROS vo výške približne [15 % až 25 %] komerčných služieb sú jednoznačne nad priemerom v odvetví⁽²⁾. Keďže súkromní konkurenti pracujú rentabilne napriek značne menším ziskovým rozpätiam, v posudku WIK sa vyvodil záver, že komerčným službám Deutsche Post by sa mal priradiť väčší podiel na nákladoch, a malo by sa teda vychádzať z primerane menších finančných bremien regulovaných služieb.
- (150) Posudok WIK preto dospel k záveru, že všetky komerčné služby napriek nákladom, ktoré znášajú, stále dosahujú zisk, ktorý zodpovedá mediánu ROS konkurentov vo výške 3,48 %. Posudok berie preto ako základ pre regulované služby na obdobie 1990 – 2007 priemerné ročné finančné bremeno znížené o [...] mil. EUR.
- (151) Keďže veľká časť komerčných distribučných služieb sa poskytovala združeným spoločnostiam Postbank a Telekom, posudok WIK skúmal aj to, či konečné ceny

⁽¹⁾ Na podporu výsledkov, ktoré sa získali z náhodnej vzorky obsahujúcej len malý počet porovnateľných konkurentov, sa v posudku WIK navyše vybrala väčšia porovnávací skupina zahŕňajúca približne 1 160 podnikov z hospodárskeho odvetvia cestnej nákladnej dopravy (kód NACE 60), pretože cestná nákladná doprava predstavuje trh s veľkou konkurenciou, kde často poskytujú služby podniky, ktoré vykonávajú podobné prepravné činnosti ako poskytovatelia poštových služieb. Na základe druhej porovnávacej skupiny bol vypočítaný medián ROS vo výške 2,59 %, resp. tretí kvartil ROS predstavujúci 5,57 %, čím sa potvrdili výsledky menšieho náhodného výberu.

⁽²⁾ Medián ROS predstavuje 3,48 % a horná hranica ROS 6,77 %.

účtované týmto dvom spoločnostiam predstavovali primerané trhové ceny a či ich teda možno považovať za vhodnú referenčnú hodnotu pre náklady, ktoré by mali znášať komerčné distribučné služby. V posudku sa na základe dostupných dokladov dospelo k názoru, že podmienky, za ktorých boli uzatvorené zmluvy medzi Deutsche Post a obidvomi združenými spoločnosťami, schválili aj nezávislé tretie subjekty. Keďže POSTBANK a TELEKOM na začiatku 90. rokov nemali v podstate možnosť využívať externé distribučné siete, zhodli sa na tom, že si rozdelia vzniknuté náklady. V ďalších rokoch, keď sa zjednodušil prístup Postbank a Telekom k iným distribučným sieťam a klesli náklady sietí univerzálnej služby, bola zmluva zmenená a dohodli sa provízie zviazané s výnosom. Táto zmluva viac zodpovedala typickej zmluve o poskytovaní distribučných služieb⁽³⁾.

IV.4. Úprava REK 2009

- (152) V posudku WIK sa vykonali viaceré úpravy REK 2009 podľa tejto metódy:

Tabuľka č. 4

Metóda výpočtu nadmerných ročných ziskov na základe REK 2009 podľa posudku WIK

Výnosy univerzálnych služieb
– Náklady univerzálnych služieb
– Primeraný zisk
+ Štátne kompenzácie
Nadmerné zisky

IV.4.1. Úprava výnosov z univerzálnej služby

- (153) Deutsche Post predala veľkú časť svojich nehnuteľností (napríklad nehnuteľnosti, ktoré už neboli potrebné z dôvodu reštrukturalizácie poštových služieb). Tieto výnosy sa mali prideliť univerzálnej službe, pretože bola hlavným užívateľom tohto majetku a prenajímala ho na komerčné služby.
- (154) Na základe tejto úpravy stúpili výnosy z univerzálnej služby v celom období 1990 – 2007 v priemere o [...] mil. EUR ročne.

⁽³⁾ Deutsche Post predložila znalecký posudok Ctcon z roku 2005: Rentabilität der Schalterleistungen der Postfilialen für die Postbank 2002 bis 2004 (Rentabilita priehradkových služieb poštových pobočiek Postbank v rokoch 2002 až 2004), v ktorom sa priame náklady a spoločné náklady siete pobočiek na základe odhadu nákladov založeného na činnostiach priradili komerčným službám a univerzálnym službám. Z celkového pohľadu sa zdá, že odmena, ktorú vypláca Postbank, pokrýva primeranú časť celkových nákladov siete poštových pobočiek [napríklad vrátane primeranej časti finančného bremena 3 (finančného bremena infraštruktúry poštovej siete)].

IV.4.2. Úprava nákladov na poskytovanie univerzálnych služieb

IV.4.2.1. Členenie kalkulácie nákladov

- (155) REK 2009 neobsahuje presné členenie zúčtovania interných výkonov: V prípade univerzálnej služby nie je uvedený dosiahnutý celkový zisk, pretože zisky z určitých funkcií (napríklad pobočiek) nie sú rozčlenené podľa univerzálnych služieb a komerčných služieb (napríklad náklady na jednotlivé služby), ale sú zlúčené a vykázané ako komerčné zisky. Deutsche Post preto nemohla predložiť samostatné účtovania, aké sú predpísané podľa smernice Komisie 2006/111/ES zo 16. novembra 2006 o transparentnosti finančných vzťahov členských štátov a verejných podnikov a o finančnej transparentnosti v niektorých podnikoch ⁽¹⁾.
- (156) Deutsche Post predložila približné členenie kalkulácie interných nákladov v období do roku 1997, kalkulácia nákladov v období po roku 1997 sa však musela v posudku WIK upraviť. Náklady, ktoré boli nesprávne začlenené do nákladov univerzálnej služby, boli presunuté do kalkulácie nákladov komerčných služieb.
- (157) Ročné náklady univerzálnej služby v období 1998 – 2007 klesli po náležitej úprave v priemere o [...] mil. EUR.

IV.4.2.2. Úprava pridelenia finančných bremien cenovo regulovaným a cenovo neregulovaným službám

- (158) Ako už bolo uvedené, v posudku WIK nie je upravené každé finančné bremeno samostatne. Namiesto toho sa v novom výpočte vychádza z konečnej ceny komerčných služieb, ktorá bola považovaná za spoľahlivú hraničnú hodnotu pre priemerné náklady v odvetví. Na financovanie pôvodne uvedených finančných bremien sa preto použili všetky nadmerné zisky z komerčných služieb ⁽²⁾. Finančné bremená klesali v celom období 1990 – 2007 v priemere o [...] mil. EUR ročne.

IV.4.2.3. Náklady neovplyvňujúce hospodársky výsledok na doplnkové dôchodkové poistenie (finančné bremeno 4)

- (159) Deutsche Post prevzala prostredníctvom finančného bremena 4 – doplnkového dôchodkového poistenie – náklady, ktoré sa neuvádzajú v jej ročných účtovných zvierkach. Keďže referenčná hodnota ROS sa stanovuje podľa REK na základe „porovnateľných konkurentov“, pri výpočte nákladov Deutsche Post sa môžu zohľadniť len tie náklady, ktoré sú prípustné aj podľa vnútroštátnych účtovných štandardov alebo medzinárodných účtovných

štandardov (IAS). Dodatočné náklady, ktoré sa bežne neuvádzajú vo vysvetleniach k IAS, sa preto nemôžu akceptovať ako nákladové položky a musia sa financovať zo stanoveného ziskového rozpätia (*benchmark*).

- (160) Po náležitej úprave klesli náklady na finančné bremeno 4 (doplnkové dôchodkové poistenie) v celom období 1990 – 2007 v priemere o [...] mil. EUR ročne.

IV.4.3. Oprava kapitálových nákladov v primeranom zisku

- (161) Deutsche Post zahrnila do REK 2009 kapitálové náklady, ktoré pôvodne v REK neboli obsiahnuté, napríklad náklady na [...] a [...]. V posudku WIK sú náklady na [...] a [...] vyčiarknuté a nahradené referenčnou hodnotou pre primeraný zisk.

IV.4.3.1. Obdobie 1996 až 2007

- (162) Primeraný zisk sa určí na základe korigovaných výnosov z univerzálnych služieb a referenčnej hodnoty ROS 3,48 %, z čoho vyplýva primeraný ročný zisk v priemere [...] mil. EUR. Z REK 2009 sa vyčiarkli priemerné ročné kapitálové náklady vo výške [...] mil. EUR (úrokové náklady vo výške [...] mil. EUR a vyššie regulačné odpisy vo výške [...] mil. EUR).

- (163) Osobitne pozoruhodné je to, že primeraný zisk, ktorý sa vypočíta pomocou referenčnej hodnoty ROS 3,48 %, je v porovnaní s REK 2009 v absolútnom vyjadrení vyšší ako kapitálové náklady, ktoré uviedla Deutsche Post (napríklad úrokové náklady, ktoré sa vypočítali na základe internej ROS vo výške približne [...] použitého vlastného kapitálu a na základe vyšších odpisovných nákladov založených na trhovej hodnote).

IV.4.3.2. Obdobie 1990 až 1995

- (164) Deutsche Post musela podľa § 63 ods. 1 PostVerfG platiť spolkovej vláde až do roku 1995 tzv. odvody ⁽³⁾, ktoré predstavovali približne 5,838 mld. EUR, resp. 8 % obratu. Zároveň však bola Deutsche Post podľa § 63 ods. 4 PostVerfG oslobodená od povinnosti vyplácať dividendy prekračujúce tieto odvody.

- (165) Keďže kapitálové náklady Deutsche Post už plne pokryli odvody, v posudku WIK sa výslovne odmietlo dodatočne zohľadniť „primeraný zisk“ v období do roku 1995. Následne sa z REK 2009 vyčiarkli priemerné ročné kapitálové náklady Deutsche Post vo výške [...] mil. EUR (úrokové náklady vo výške [...] mil. EUR a regulačné zvýšené odpisy vo výške [...] mil. EUR) a náklady na univerzálnu službu sa náležite znížili.

⁽¹⁾ (Ú. v. EÚ L 318, 17.11.2006, s. 17).

⁽²⁾ Časť ziskových rozpätí na obrázku 5, ktorá prekračuje rentabilitu tržieb 3,48 % považovanú za primeraný zisk.

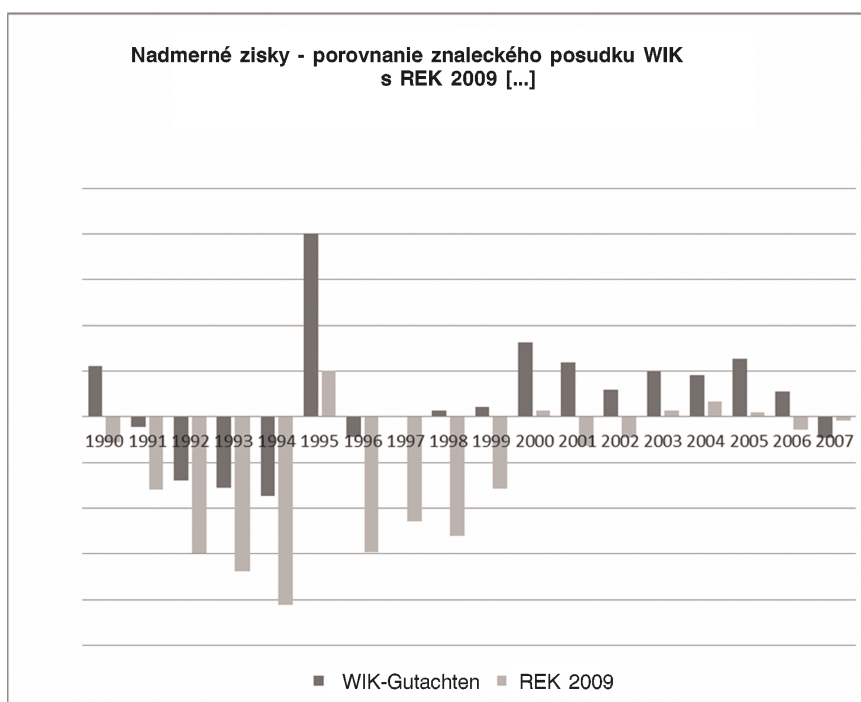
⁽³⁾ Tieto odvody sú podrobne vysvetlené v oddiele VI.2.1.

IV.4.4. Závěry

- (166) REK 2009 aj posudok WIK ukazujú, že do roku 1996 výnosy z univerzálnych služieb nepostačovali na pokrytie nákladov univerzálnej služby. Podľa REK 2009 vykazovala Deutsche Post v celom období do roku 2007 kumulovaný deficit, dokonca aj po zohľadnení štátnych kompenzácií. Naproti tomu však znalecký posudok WIK dospel k záveru, že štátne kompenzácie boli také vysoké, že Deutsche Post mohla v roku 1997 dosiahnuť hraničnú hodnotu zisku.
- (167) Podľa REK 2009 rentabilita univerzálnych služieb do roku 1999 takmer nestúpala a až od roku 2000 možno konštatovať, že výnosy z univerzálnych služieb v priemere kryjú náklady. Naproti tomu posudok WIK poukazuje na to, že univerzálne služby dosahovali od roku 2000 značné zisky, ktoré sú jednoznačne nad mediánom ROS 3,48 %, aj keď v prípade univerzálnych balíkových služieb sa dosiahli len podpriemerné rentability tržieb (ROS) [...] (pozri obrázok 6).

Obrázok č. 6

Porovnanie ročných nadmerných ziskov univerzálnej služby v období 1990 – 2007 (v miliónoch EUR, nominálne hodnoty)

V. PRIPOMIENKY ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

- (168) Zainteresované strany predložili pripomienky k rozhodnutiu o začatí konania z roku 1999, rozhodnutiu o rozšírení z roku 2007 a rozhodnutiu o rozšírení z roku 2011. V tomto oddiele sú zhrnuté najdôležitejšie vysvetlenia k týmto rozhodnutiam.

V.1. Výlučné právo na používanie poštových cien vydávaných spolkovým ministerstvom financií

- (169) TNT pochybuje o tom, že Deutsche Post platila finančnú úhradu za výlučné právo na používanie poštových cien vydávaných spolkovým ministerstvom financií. Výlučné právo na vydávanie poštových cien s prelaťou „Nemecko“ má podľa § 43 PostG 1997 spolkové ministerstvo financií. Poskytovateľ poštových služieb, ktorý požiada o používanie týchto poštových cien, musí platiť finančnú úhradu a prevziať na seba výdavky. Podľa § 54 PostG 1997 mala Deutsche Post AG do 31. decembra 2007 výlučné právo na poštové ceny vydávané spolkovým ministerstvom financií.

- (170) TNT sa vyjadrila, že ak Deutsche Post používala poštové ceny vydávané spolkovým ministerstvom financií skutočne bezplatne, predstavovalo by to nezlučiteľnú štátnu pomoc.

- (171) Komisia konštatuje, že v rozhodnutí o začatí konania z roku 1999, rozhodnutí o rozšírení z roku 2007 a rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 sa týmto opatrením nezaoberala. Uvedené opatrenie preto nie je predmetom tohto rozhodnutia.

V.2. Dotácie dôchodkov

- (172) Podľa názoru UPS bola Deutsche Post zvýhodnená, pretože bola čiastočne oslobodená od platobných povinností, ktoré mala pred rokom 1995. Deutsche Post bola v porovnaní s konkurentmi v lepšej pozícii, pretože bežní prevádzkovatelia museli svoje dôchodkové náklady uhrádzať sami. UPS okrem toho súhlasí s argumentáciou

Komisie, že predmetnú pomoc nemožno považovať za existujúcu štátnu pomoc, pretože pozícia Deutsche Post sa podstatne zmenila a do právnych predpisov sa zaviedli nové ustanovenia, podľa ktorých sa Deutsche Post čiastočne oslobodzuje od záväzku prevziať na seba dôchodkové náklady na svojich štátnych zamestnancov. Podľa názoru UPS takéto základné zmeny systému nemožno považovať za jednoduché, čisto formálne alebo administratívne zmeny.

- (173) UPS schvaľuje predbežný záver Komisie, že dotácie dôchodkov sa podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ nemôžu považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom. Vzhľadom na dlhodobú rentabilitu a výlučné právo spoločnosti Deutsche Post vzniká oprávnená otázka, či je skutočne potrebné oslobodenie od uvedených finančných bremien z minulosti. Poskytnutá finančná podpora okrem toho nie je primeraná cieľu, ktorý Nemecko uplatňuje v oblasti spoločného záujmu, najmä preto, lebo finančné bremená z minulosti by sa kompenzovali vyššími cenami za listové zásielky a dotáciami dôchodkov. UPS zdôrazňuje, že dôkazné bremeno v súvislosti s primeranosťou opatrenia spočíva na spolkovej vláde. Nemecko doteraz presne neobjasnilo primeranosť výhod, ktoré spoločnosti Deutsche Post vznikajú z tohto opatrenia.
- (174) Podľa UPS mohla Deutsche Post na základe tejto pomoci získať lepšiu pozíciu nielen na trhu v Nemecku, ale aj na iných európskych trhoch, na ktorých konkuruje iným poskytovateľom poštových služieb, ako napríklad UPS. Keďže dotácie dôchodkov umožnili Deutsche Post vybudovať si svoju pozíciu v komerčnej oblasti v neprospech iných zainteresovaných strán, došlo k narušeniu hospodárskej súťaže na úkor konkurentov Deutsche Post.
- (175) UPS požaduje od Komisie, aby všetky dotácie na financovanie dôchodkov, ktoré sú uvedené v rozhodnutí z roku 2011 o rozšírení formálneho zisťovania na obdobie 2007 – 2011, preskúmala aj z hľadiska potrebnosti a primeranosti a okrem toho prešetrila, či Deutsche Post dostáva aj teraz neoprávnenú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- (176) UPS ďalej vyzýva Komisiu, aby podrobnejšie vysvetlila, ako dospela k záveru, že pomoc poskytnutá v prospech Deutsche Post nie je zlučiteľná s vnútorným trhom. UPS žiada predovšetkým o predloženie kópie posudku WIK, aby si mohla na jeho základe vytvoriť obraz, do akej miery sa výsledky posudku WIK zohľadnili pri posúdení dotácie dôchodkov v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011.

V.3. Kompenzácia za poskytovanie univerzálnych služieb

- (177) UPS úplne podporuje vyšetrowanie Komisie a plne súhlasí s posúdením kompenzácie za poskytovanie univerzálnych služieb, ktoré je uvedené v rozhodnutí o rozšírení z roku 2007. UPS okrem toho odovzdala aktualizované znenie ⁽¹⁾ znaleckého posudku NERA z októbra 2006 ⁽²⁾, na ktorý sa Komisia odvoláva v bode 58 rozhodnutia o rozšírení z roku 2007.
- (178) Znalecký posudok NERA z roku 2006 odhadol priemernú rentabilitu kapitálu oblasti listových zásielok DPWN v období po roku 1999 na viac ako 20 % ⁽³⁾, ale v prepracovanom znení znaleckého posudku sa hovorí, že rentabilita kapitálu v období 2000 – 2005 bola dokonca vyššia ako 50 %. Rentabilita kapitálu v období od roku 2003 do roku 2005 bola odhadnutá dokonca na viac ako 100 %. UPS dospela k záveru, že zisky mimoriadne ziskovej regulovanej oblasti listových zásielok boli na pokrytie strát univerzálnej služby viac než postačujúce.
- (179) Navyše, ako sa vyjadrila UPS, kalkulácia nákladov Deutsche Post nie je dobrým základom na analýzu a odhad rentability a finančných bremien v tejto vyhradenej oblasti. Musí sa preto vykonať podrobná analýza rozdelenia nákladov na regulované služby, univerzálne služby a komerčné služby. Pri určovaní sumy pomoci a rozsahu nadmernej kompenzácie sa musia zohľadniť všetky výhody, ktoré sa poskytli Deutsche Post na krytie jej finančných bremien z minulosti, ako napríklad navýšenie kapitálu, ktoré Nemecko poskytlo Deutsche Post v roku 1995, ako aj prevod aktív vo forme nehnuteľností a infraštruktúry.
- (180) Pre dohody o interných transferových cenách, ktoré boli uzatvorené so združenými spoločnosťami, musí podľa UPS v súlade s rozsudkom vo veci Chronopost ⁽⁴⁾ naďalej

⁽¹⁾ National Economic Research Associates (NERA): The Profitability of the Mail Segment of Deutsche Post – An Update (Rentabilita poštovej divízie Deutsche Post – aktualizácia), (november 2007).

⁽²⁾ National Economic Research Associates (NERA): The Profitability of the Mail Division of Deutsche Post – A Final Report (Rentabilita poštovej divízie Deutsche Post – záverečná správa), (október 2006).

⁽³⁾ Oblasť listových zásielok DPWN je rozsiahlejšia ako činnosti DPAG v Nemecku a zahŕňa všetky celosvetovo poskytované poštové služby. Najväčšiu časť oblasti listových zásielok DPWN však tvoria vnútroštátne obchodné činnosti.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 3. júla 2003, Chronopost SA, La Poste a Francúzska republika proti Union française de l'express (Ufex), DHL International, Federal express international (Francúzsko) SNC a CRIE SA, spojené veci C-83/01 P, C-93/01 P a C-94/01 P, Zb. 2003, s. I-6993.

platiť zásada trhového odstupu (*arm's length principle*). Komisia preto musí preskúmať zmluvu medzi Deutsche Post a DPEED, najmä vzhľadom na dohody o cenách, ktoré sú v nej zakotvené.

V.4. Neprimerane vysoké ceny za listové zásielky

- (181) Rozhodnutie o rozšírení z roku 2011 má plnú podporu FFPI: Podľa FFPI patria legislatívne a administratívne zmeny, ktorých následkom sú vyššie dôchodkové náklady, k normálnemu obchodnému riziku, ktoré sa môže prejaviť aj na rentabilite podniku. Deutsche Post nemohla dostať od Nemecka nijaké dotácie dôchodkov, pretože podniky, ktoré pracujú za normálnych trhových podmienok, musia takéto zvýšené náklady financovať z vlastných prostriedkov.
- (182) FFPI ďalej poukazuje na to, že Deutsche Post vo svojej výročnej správe z roku 2000 osobitne podčiarkla význam reformy svojho dôchodkového zabezpečenia a pri tejto príležitosti vysvetlila, že nárast EBITA (hospodársky výsledok pred započítaním daní, úrokov a odpisov) o 98,6 %, ktorý bol zaznamenaný v prípade poštových zásielok pre podnikateľskú klientelu, súvisí najmä s menším objemom príspevkov do dôchodkového fondu pre štátnych zamestnancov. Dôchodkovú reformu teda nemožno považovať za záležitosť menej zásadného významu ani za prevažne administratívnu záležitosť.
- (183) Zo štúdie, ktorú vykonala FFPI v období od roku 2001 do roku 2008, vyplýva, že nemecké poštovné, ktoré sa v roku 2009 uplatňovalo na štandardný list s hmotnosťou do 20 gramov, patrilo k najdrahším. Naproti tomu poštovné za zasielanie balíkov s hmotnosťou do 500 g bolo v nižšej cenovej oblasti, čo poukazuje na krížové dotácie.
- (184) FFPI je presvedčená o tom, že podpora spoločnosti Deutsche Post nebola zameraná na oživenie rastu nemeckého poštového trhu, resp. určitých poštových služieb. Deutsche Post bola počas prešetrovaného obdobia rentabilnou spoločnosťou, ktorá si mohla vybudovať vedúcu pozíciu na nemeckom trhu, ako aj svoje kapacity a obchodnú činnosť. Dotácie dôchodkov preto nemožno považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

V.5. Ziskové rozpätia

- (185) Prax spoločnosti Deutsche Post využívať svoje dominantné postavenie na určitých listových trhoch na krížové financovanie nákladov listových a balíkových služieb, ktoré sa poskytujú na trhoch s väčšou konkurenciou, bola podľa názoru BIEK na úkor ostatných poskytovateľov poštových služieb. Keďže Deutsche Post mohla

na trhoch, na ktorých disponovala výlučnými právami, a okrem toho na nich mala podiel väčší ako 90 %, zvyšovať ceny, bola schopná vykonávať krížové dotácie nákladov na trhoch s väčšou konkurenciou.

- (186) BIEK ďalej uvádza, že Deutsche Post napriek uvedeným finančným bremenám z minulosti dosiahla podstatne vyššie zisky ako porovnateľné spoločnosti v iných európskych štátoch; svedčia o tom okrem iného marže ROS v rámci vnútroštátneho doručovania zásielok, ktoré sa pohybujú v rozpätí od 10 % do 20 %. Táto hodnota ziskového rozpätia môže byť dokonca skreslená smerom nadol, pretože vnútroštátne doručovanie zásielok zahŕňa aj balíkové služby, pri ktorých je ziskové rozpätie v priemere menšie ako pri listových službách.
- (187) Pokiaľ ide o vyššie mzdové náklady, ktoré uviedla Deutsche Post, poukazuje BIEK na to, že Deutsche Post použila na výpočet mzdových nákladov svojich konkurentov, s ktorými porovnávala svoje mzdy, ako referenčnú hodnotu priemerné mzdy súkromného dopravcu. BIEK uviedol, že Komisia vo svojom rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 síce použila vo svojich výpočtoch tieto hodnoty ako referenčnú hodnotu, musí však zvážiť, že konkurenti Deutsche Post vyplácajú mzdy, ktoré sú prinajmenšom o 15 % vyššie ako tieto priemerné mzdy. Dodatočné mzdové náklady, ktoré uviedla Deutsche Post, sú teda podstatne nižšie, ako sa tvrdí. Zostávajúci rozdiel v mzdových nákladoch sa musí podľa BIEK pripísať dominantnému postaveniu Deutsche Post na trhu a nie finančným bremenám z minulosti.
- (188) Okrem toho, ako sa vyjadril BIEK, finančné bremená Deutsche Post z minulosti vrátane dôchodkových nákladov sa viac než dostatočne vyvážili vyššími regulovanými cenami za poštové zásielky. Opatrenia pomoci, ktoré Komisia posudzuje, viedli k tomu, že doteraz v podstate neexistuje hospodárska súťaž v oblasti listových služieb a hospodárska súťaž v oblasti balíkových služieb je podstatne narušená.

VI. PRIPOMIENKY NEMECKA

VI.1. Prípomienky k dotácii dôchodkov

VI.1.1. Na základe kompenzácie za nekonkurenčné sociálne náklady nevznikla žiadna finančná výhoda

- (189) Nemecko s odvolaním sa na rozsudok vo veci Combust⁽¹⁾ zastáva názor, že štátne platby poskytnuté v rámci privatizácie poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý bol predtým vo vlastníctve štátu, ako kompenzácia za dôchodkové náklady, ktoré prekračovali obvyklé náklady súkromných konkurentov, nepredstavujú štátnu pomoc.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. marca 2004, Danske Busvognmænd/Komisia, vec T-157/01, Zb. 2004, s. II-917, bod 57.

(190) Nemecko súhlasí s Komisiou, že sociálne náklady Deutsche Post by sa mali porovnať so sociálnymi nákladmi konkurentov. Toto porovnanie by sa však malo uskutočniť už na základe článku 107 ods. 1 ZFEÚ a nie až neskôr v priebehu preskúmania zlučiteľnosti podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

VI.1.2. *V porovnaní so situáciou pred rokom 1995 nevznikla žiadna finančná výhoda*

(191) Podľa názoru Nemecka nebola Deutsche Post dotáciou dôchodkov odbremenená od nákladov, ktoré by musela normálne hrať z vlastných prostriedkov. Deutsche Post preto nevznikla nijaká výhoda v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Podľa vyjadrenia Nemecka nebola Deutsche Post pred rokom 1995 ani po roku 1995 právne zaviazaná ani hospodársky spôsobilá vyplácať dôchodky štátnym zamestnancom.

(192) Nemecko po prvé uvádza, že štátni zamestnanci, ktorých Deutsche Post prevzala v roku 1989, zostali podľa § 46 PostVerfG 1989 naďalej v spolkovej službe. Aj po druhej poštovej reforme z roku 1995 zostali štátni zamestnanci Deutsche Post podľa § 2 ods. 3 PostPersRG 1994 a nového článku 143b vloženého do ústavy naďalej v službách spolkovej vlády.

(193) Voči Deutsche Post nevznikla nikdy zákonná povinnosť na použitie vlastných prostriedkov, pretože výlučným dlžníkom štátnych zamestnancov z hľadiska nárokov na dôchodok bola vždy spolková vláda.

(194) Aj keď podľa § 54 ods. 2 PostVerfG 1989 Deutsche Post mala povinnosť financovať nároky štátnych zamestnancov v oblasti sociálneho zabezpečenia, Nemecko trvá na tom, že táto právna úprava v oblasti sociálneho zabezpečenia (rovnako ako povinnosť platenia odvodov podľa § 63 PostVerfG 1989) vznikla „na základe vnútornej dohody“ a slúžila na využitie zdrojov príjmov pre spolkový rozpočet. Nevytvára nijaký záväzok Deutsche Post voči štátnym zamestnancom.

(195) Aj po druhej poštovej reforme z roku 1995 bol štát podľa § 2 ods. 3 PostPersRG 1994 a § 14 a § 16 PostPersRG 1994 naďalej výlučným dlžníkom voči štátnym zamestnancom, ktorí mali nárok na dôchodok. Povinnosť Deutsche Post prispievať do dôchodkového fondu poštových úradníkov vyplývajúca z § 16 ods. 1 PostPersRG, ako aj povinnosť podľa § 54 ods. 2 PostVerfG 1989, teda len odbremenili spolkový rozpočet. Nezmenili nič na výhradnej povinnosti štátu v oblasti sociálneho zabezpečenia.

(196) Spolková vláda nemala ani občianskoprávnu možnosť preniesť svoju povinnosť financovania nárokov v oblasti

sociálneho zabezpečenia štátnych zamestnancov na novozaloženú spoločnosť DPAG v roku 1995. Podľa všeobecných zásad občianskeho práva má materská spoločnosť po prenesení existujúcich dôchodkových záväzkov na právne nezávislú dcérsku spoločnosť v prípade majetkovoprávných nárokov tretích subjektov naďalej platobnú povinnosť.

(197) Nemecko ďalej uvádza, že Deutsche Post nemala nikdy dostatočné vlastné prostriedky na financovanie dôchodkových nákladov. Na jednej strane POSTDIENST vykazovala pred rokom 1995 stále deficit, ktorý musel štát vyrovnávať prevodmi vo výške 5,6 mld. EUR. Na druhej strane v čase, keď sa POSTDIENST v roku 1995 transformovala na DPAG, vzniknuté dôchodkové záväzky predstavovali približne [...] mld. EUR. S takýmito záväzkami na strane pasív súvahy nebolo možné založiť DPAG ako súkromnú spoločnosť, pretože spolková vláda neposkytla zodpovedajúce kapitálové vybavenie, ktoré by DPAG zabezpečilo potrebnú hospodársku udržateľnosť.

VI.1.3. *Dotácie dôchodkov predstavujú podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ existujúcu štátnu pomoc*

(198) Ak by sa dotácie dôchodkov klasifikovali ako štátna pomoc, má sa táto pomoc podľa názoru Nemecka považovať za existujúcu pomoc podľa článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia (ES) č. 659/1999, pretože štát je od roku 1953, t. j. od nadobudnutia účinnosti príslušného ustanovenia nemeckej ústavy, výlučným dlžníkom a je povinný financovať dôchodky štátnych zamestnancov. Nemecko trvá na názore, že prvá poštová reforma z roku 1989 ani druhá poštová reforma z roku 1995 nič nezmenili na tejto povinnosti štátu v súvislosti so sociálnym zabezpečením a financovaním. Podľa vyjadrenia Nemecka nebola Deutsche Post právne zaviazaná ani hospodársky spôsobilá vyplácať dôchodky štátnym zamestnancom pred rokom 1995 ani po roku 1995.

(199) Okrem toho Nemecko poukazuje na vysvetlenie Komisie pred súdom vo veci T-266/02. Podľa Nemecka z bodu 54 rozsudku jasne vyplýva, že Komisia „sa domnievala v rámci napadnutého rozhodnutia, že iba prevody, ktoré uskutočnila DB-Telekom, poskytlí žalobkyni výhodu“⁽¹⁾.

(200) Nemecko na základe tohto vysvetlenia usudzuje, že Komisia tým zamietla aj existenciu finančného zvýhodnenia v súvislosti s dotáciami dôchodkov. Podľa názoru Nemecka sa tým Komisia v zmysle článku 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 rozhodla „nevzniesť námietky“. Podľa článku 1 písm. b) bodu ii) nariadenia (ES) č. 659/1999 by takéto kladné rozhodnutie okrem toho znamenalo, že v prípade dotácie dôchodkov ide o existujúcu pomoc.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 1. júla 2008, Deutsche Post AG/Komisia, vec T-266/02, Zb. 2008, s. II-1233, bod 54.

VI.1.4. *Dotácia dôchodkov je podľa článku 107 ods. 3 ZFEÚ kompenzácia za finančné bremená z minulosti zlučiteľná s vnútorným trhom*

(201) Nemecko zastáva vzhľadom na argumentáciu Komisie v rozhodnutí La-Poste názor, že dotácie dôchodkov sú podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ zlučiteľné s vnútorným trhom a zdôvodňuje to takto:

— Deutsche Post poskytovala sociálne príspevky, ktoré boli vo všeobecnosti vyššie ako príspevky zamestnávateľa na dôchodkové poistenie, zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť.

— Komparatívna výhoda, ktorú zistila Komisia, neexistuje, pokiaľ výpočet vychádza z predpokladu, že cenovo regulované služby pokrývajú uvedené finančné bremeno 2 (nekonkurenčné sociálne príspevky). La Poste – podobne ako iné etablované poštové podniky – refinancovala svoje sociálne náklady aj prostredníctvom vyšších cien za listové zásielky, čo však Komisia vo svojom rozhodnutí La-Poste nezohľadnila.

— Aj keď Nemecko v zásade súhlasí, že výnosy z cenovo regulovaných služieb by mali pokryť uvedené finančné bremená, Komisia nepreukázala, že regulačný orgán vyhovel žiadosti Deutsche Post, aby mohla financovať nekonkurenčné sociálne náklady z regulovaných výnosov, a ani že regulované výnosy boli v skutočnosti dostatočne vysoké na to, aby sa z nich mohli financovať nekonkurenčné sociálne náklady.

(202) Nemecko okrem toho poukazuje na to, že Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania vo veci Royal Mail⁽¹⁾ zdôraznila, že v záujme ďalšej jednotnej rozhodovacej praxe je dôležité, aby sa dôchodkové náklady bývalých štátnych podnikov posudzovali podľa jednotných kritérií. Komisia musí následne zohľadniť aj svoje rozhodnutie vo veci La-Poste a svoje predbežné posúdenie vo veci Royal Mail. Vo veci Royal Mail Komisia nevzniesla nijaké námietky proti kompenzácii dôchodkového schodku, hoci z Hooperovej správy z roku 2008 vyplýva, že dôchodkové náklady Royal Mail boli čiastočne pokryté prostredníctvom vyšších regulovaných cien za poštové zásielky. Základ referenčnej hodnoty by mali tvoriť konkurenčné sociálne náklady.

VI.1.4.1. Základom referenčnej hodnoty by mali byť sociálne náklady, ktoré sú v porovnaní s konkurenciou bežné

(203) Nemecko s odvolaním na znalecký posudok profesora Ehlermanna z 19. júla 2011⁽²⁾ uvádza, že Komisia urobila pri výpočte referenčnej hodnoty pre sociálne náklady Deutsche Post dve chyby.

(204) Podľa Nemecka sa do referenčnej hodnoty nesmie zahrnúť podiel zamestnanca, pretože v súkromnom sektore zamestnávateľ nemá zákonnú povinnosť prevziať podiel zamestnanca. Zamestnávateľ prevzal platbu celých sociálnych príspevkov len z administratívnych dôvodov, zákonne však k tomu nie je zaviazaný. Zohľadnenie podielu zamestnanca v referenčnej hodnote by bolo v rozpore aj s doterajšou rozhodovacou praxou (pozri rozhodnutie La Poste).

(205) Ako základ na výpočet referenčnej hodnoty pre sociálne náklady by sa mali zohľadniť bežné trhové mzdy⁽³⁾, pretože mzdy štátnych zamestnancov boli výrazne nad trhovým priemerom.

VI.1.4.2. Výnosy z regulovaných služieb nepostačujú na pokrytie nekonkurenčných sociálnych nákladov

(206) Nemecko na prvom mieste zdôrazňuje, že predpoklad plného pokrytia finančného bremena 2 z cenovo regulovaných výnosov je úplne hypotetický, pretože nemožno zistiť, či regulované ceny boli skutočne zvýšené s cieľom vykompenzovať nekonkurenčné náklady. Na jednej strane sa z rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002 nedá usúdiť, či a v akom rozsahu poštový regulačný úrad zohľadnil uvedené finančné bremená spôsobené nekonkurenčnými nákladmi. Na druhej strane boli do roku 2002 ceny udržiavané na úrovni schválenej v roku 1997; nie je možné zistiť, či tieto ceny zahŕňali kompenzáciu za nekonkurenčné sociálne náklady neregulovaných služieb.

(207) Podľa Nemecka že nestačí vysvetliť, že pre cenovo neregulovanú oblasť platili nižšie sadzby príspevkov na sociálne zabezpečenie ako pre konkurentov. Musí sa tiež preskúmať, či regulované služby boli skutočne spôsobilé financovať zo svojich výnosov uvedené nekonkurenčné sociálne finančné bremená.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie vo veci pomoci C 265/02 z 29. júla 2011 o opatrení štátnej pomoci v prospech Royal Mail (Ú. v. EÚ C 265, 9.9.2011, s. 2).

⁽²⁾ Pozri odôvodnenie 41.

⁽³⁾ Na výpočet finančného bremena 1 v REK 2009 sa použila minimálna mzda – nekonkurenčné základné mzdy.

- (208) Finančná výhoda pre Deutsche Post na základe kompenzácie za jej nekonkurenčné sociálne náklady by existovala len vtedy, keby boli kompenzačné plnenia vyplácané Deutsche Post vyššie ako celkové sociálne náklady Deutsche Post na jej štátnych zamestnancov.
- (209) Nemecko s poľutovaním konštatuje, že chýba podrobný výpočet, z ktorého by bolo zrejmé, či kompenzácia Deutsche Post za jej nekonkurenčné sociálne náklady na štátnych zamestnancov bola nadmerná alebo nedostatočná. Nemecko zdôrazňuje, že takýto výpočet je potrebný, aby sa dalo zistiť, či existuje finančná výhoda v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- a) *Podľa znaleckých posudkov bola kompenzácia za nekonkurenčné sociálne náklady nedostatočná*
- (210) Nemecko predložilo znalecký posudok profesora Webera ⁽¹⁾ s cieľom odstrániť tento nedostatok a preukázať, že na strane Deutsche Post vznikla finančná nevýhoda na základe sociálnych nákladov súvisiacich so zamestnávaním štátnych zamestnancov. V znaleckom posudku sa predovšetkým uvádza, o akú sumu sú skutočné sociálne náklady Deutsche Post na štátnych zamestnancov vyššie ako sociálne náklady na zamestnancov, ktoré vznikajú súkromným konkurentom (v znaleckom posudku je táto suma označená ako „sociálne náklady DPAG presahujúce trhovú úroveň“, resp. „štruktúralna nevýhoda“). Tieto náklady presahujúce trhovú úroveň sa
- v znaleckom posudku prof. Webera porovnávajú s kompenzáciou za finančné bremeno 2.
- (211) Ako vidno z tabuľky 5, znalecký posudok zahŕňa platby Deutsche Post do dôchodkového fondu pre štátnych zamestnancov a ostatné sociálne náklady, napríklad príspevky na liečebné náklady, úrazové poistenie a na ostatné poistenia v súvislosti so sociálnymi nákladmi spojenými so zamestnávaním štátnych zamestnancov.
- (212) Sociálne náklady spojené so zamestnávaním zamestnancov sa v znaleckom posudku definujú takto: Podiely zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, na dôchodkové poistenie, poistenie v nezamestnanosti, zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť vynásobené „konkurenčnými“ mzdami (napríklad pre väčšinu štátnych zamestnancov minimálnou mzdou z roku 2007).
- (213) Ne konkurenčné sociálne náklady sú sociálne náklady Deutsche Post na štátnych zamestnancov, ktoré prekračujú referenčnú hodnotu pre sociálne náklady na zamestnanca definované na základe podielu zamestnanca na príspevkoch na sociálne zabezpečenie.

Tabuľka č. 5

Výpočet čistého zisku podľa nemeckého znaleckého posudku

-	Platby do dôchodkového fondu
-	ostatné sociálne náklady
+	„konkurenčné“ sociálne náklady ako referenčná hodnota (základ tvoria podiel zamestnávateľa na sociálnom zabezpečení a „konkurenčné“ mzdy (napríklad minimálna mzda z roku 2007))
<hr/>	
	nekonkurenčné sociálne náklady
+	Kompenzácia z regulovaných výnosov (finančné bremeno 2 – nekonkurenčné sociálne náklady)
<hr/>	
	Čistý zisk (nedostatočná alebo nadmerná kompenzácia)

- (214) Z výpočtov na obdobie 1995 – 2007 vyplýva, že finančné bremeno 2 nepostačovalo na pokrytie nekonkurenčných sociálnych nákladov. V znaleckom posudku sa dokonca tvrdí, že kompenzácia Deutsche Post bola nedostatočná a vyčíslil sa schodok vo výške [...] mld. EUR. Znalec dospel k záveru, že Deutsche Post by nedostala dostatočnú kompenzáciu za svoje nekonkurenčné sociálne služby ani v prípade, ak by cenovo regulované výnosy zahŕňali finančné bremeno 2.
- b) *Podľa REK 2009 výnosy z cenovo regulovanej oblasti nepostačovali na pokrytie nekonkurenčných sociálnych nákladov*
- (215) Nemecko upozorňuje, že pokiaľ pri cenovo regulovaných službách vznikajú straty prekračujúce nekonkurenčné sociálne náklady, nemôže sa konštatovať, že regulované výnosy skutočne kompenzujú nekonkurenčné sociálne

⁽¹⁾ Pozri odôvodnenie 41.

náklady. Nemecko preto predložilo odborné stanovisko vychádzajúce z REK 2009 ⁽¹⁾ s cieľom ukázať, že straty cenovo regulovaných služieb boli bez výnimky vyššie ako nekonkurenčné sociálne náklady.

- (216) Výpočty vychádzajú z REK 2009 a ako primeraný zisk z poskytovania cenovo regulovaných služieb (so zreteľom na znalecký posudok Deloitte-II, ktorým sa podrobnejšie zaoberá oddiel VI.3.2) akceptujú ROS vo výške 7 %. Po odrátaní primeraného zisku vychádza pre cenovo regulované služby strata vo výške [...] mld. EUR, ktorá je teda vyššia ako nekonkurenčné sociálne náklady uvádzané pre obdobie 1995 – 2007. Výnosy z cenovo regulovaných služieb preto nepostačujú na pokrytie predmetných nekonkurenčných sociálnych nákladov.

VI.2. Pripomienky ku kompenzácií za poskytovanie univerzálnych služieb

VI.2.1. Štátne kompenzácie

- (217) Nemecko argumentuje, že štátna kompenzácia neprináša pre Deutsche Post finančnú výhodu, pretože pri platbách vo výške 5,666 mld. EUR ide výlučne o kompenzáciu za odvody vo výške 5,838 mld. EUR, ktoré musela Deutsche Post platiť do roku 1995.
- (218) Ako sa uvádza v rozhodnutí o rozšírení z roku 2007, tieto odvody majú pôvod v bývalej poštovej správe, ktorá musela štátu ročne odvádzať približne 10 % svojich prevádzkových príjmov. V období 1989 – 1995 sa tieto odvody podľa § 63 ods. 1 PostVerfG postupne zrušili. Do roku 1993 musela Deutsche Post odvádzať 10 % svojich prevádzkových príjmov. Od roku 1993 sa tieto odvody postupne znižovali, napríklad v roku 1993 na 10 % prevádzkových príjmov po odpočítaní 153 mil. EUR. V roku 1994 predstavovali odvody 70 % objemu z roku 1993. V roku 1995 zaplatila Deutsche Post 50 % sumy odvodov z roku 1993. Celkovo zaplatila Deutsche Post od roku 1990 do roku 1995 odvody vo výške 5,838 mld. EUR.
- (219) Podľa § 63 ods. 4 PostVerfG sa od odvodov museli odpočítať vyplatené dividendy. So zreteľom na toto ustanovenie a oslobodenie od priamych a nepriamych daní Komisia v rozhodnutí o rozšírení z roku 2007 konštatovala, že odvody sa majú považovať za náhradu za oslobodenie od nepriamych a priamych daní, ako aj za odmenu za financovanie, ktoré poskytol štát v úlohe akcionára.
- (220) Nemecko reagovalo na toto konštatovanie predložením znaleckého posudku KPMG, podľa ktorého tieto odvody nemožno z viacerých dôvodov považovať za náhradu za dane alebo dividendy.

- (221) Proti kvalifikácii odvodov ako dane svedčí podľa znaleckého posudku KPMG okolnosť, že odvody sa od roku 1931 stanovovali podľa výšky prevádzkových príjmov. Museli sa preto platiť aj v rokoch, v ktorých Deutsche Post zaznamenala straty. Naproti tomu sa výška podnikovej dane vymeriava podľa skutočne dosiahnutého ročného prebytku. Kvalifikácia odvodov ako dane by bola preto v rozpore s ústavnoprávnym nariadením o zdaňovaní podľa výkonnosti.

- (222) Podľa znaleckého posudku k cieľu nevedie ani prirovanie odvodov k dani z obratu. Pri dani z obratu je súčasťou daňovej povinnosti aj odpočet dane zaplatenej na vstupe za príslušné výkony, ale v prípade odvodov to tak nie je, a preto sa výpočet odvodov výrazne odlišuje od určovania skutočného daňového dlhu podniku v súvislosti s daňou z obratu.

- (223) Nemecko ďalej uvádza, že odvody sa nemôžu klasifikovať ako dividendy. Vyplácanie dividend sa vzťahuje na hospodárske výsledky príslušného predchádzajúceho fiškálneho roku, resp. na minulé roky. Deutsche Post však v období 1990 až 1995 nedosiahla nijaké zisky a napriek tomu platila odvody. V prípade odvodov preto nejde o dividendy.

- (224) Znalecký posudok KPMG dospel k záveru, že odvody nemožno klasifikovať ako dane alebo dividendy, ale že sú to skôr odvody „*sui generis*“, ktoré je povinná platiť len Deutsche Bundespost a jej nástupnícke spoločnosti.

- (225) S odvolaním sa na znalecký posudok KPMG Nemecko odmieta domnienku Komisie, že odvody by sa mohli považovať za náhradu za platby dane z výnosov a výplatu dividend. Nemecko trvá na tom, že odvody predstavovali pre Deutsche Post finančné bremeno, ktoré nebolo opodstatnené z vecného ani hospodárskeho hľadiska. Keďže štátne kompenzácie odbremenili Deutsche Post len od odvodov, Deutsche Post tým nevznikla hospodárska výhoda, a preto pri týchto platbách nejde o štátnu pomoc.

- (226) Subsidiárne Nemecko uvádza ďalšie dva dôvody, prečo štátne kompenzácie nepredstavovali pomoc: Po prvé so zreteľom na vysokú rentabilitu investícií (ROI) dosiahnutú v neskorších rokoch a vysoké výnosy, ktoré Deutsche Post dosiahla po uvedení na burzu, štátne kompenzácie boli v súlade so zásadou trhovo konajúceho investora. Po druhé štátne kompenzácie nepredstavovali štátnu pomoc, pretože z REK 2009 aj zo znaleckého posudku WIK vyplýva, že kumulované straty univerzálnej služby

⁽¹⁾ Pozri odôvodnenie 41.

v období 1990 až 1994 boli vyššie ako štátne kompenzácie. Deutsche Post preto nedostala dostatočnú kompenzáciu za poskytovanie služieb v rámci svojho záväzku univerzálnej služby.

VI.2.2. Štátna záruka

(227) Nemecko uvádza, že ďalšia štátna záruka podľa § 2 ods. 4 PostUmwG 1994 za dlhopisy vydané pred rokom 1995 z viacerých dôvodov nepriniesla selektívnu výhodu v prospech Deutsche Post po roku 1995.

(228) Každá súkromná spoločnosť ručí aj po odštiepení dcérskej spoločnosti naďalej za finančné záväzky, ktoré na seba prevzala táto dcérska spoločnosť. Súkromná spoločnosť je zodpovedná za svoje neuhradené finančné záväzky aj po predaji týchto finančných záväzkov tretím subjektom. Okrem toho treba zväziť, že pôvodná štátna záruka za dlhopisy bola potrebná len preto, lebo POSTDIENST nemala samostatnú právnu subjektivitu. § 40 PostVerfG 1989, v ktorom sa hovorí, že dlhopisy Deutsche Bundespost sú rovnocenné so štátnymi dlhopismi, má výlučne deklaratívny charakter.

(229) Po druhé pre DPAG by z prevzatia dlhopisov od POSTDIENST nevznikla nijaká výhoda, pretože DPAG sa v roku 1995 mohla refinancovať za nižšie úroky. Celková hodnota dlhopisov POSTDIENST k 1. januáru 1995 predstavovala 931 mil. EUR s priemernou úrokovou sadzbou 7,17 % a zostávajúcou lehotou splatnosti 8,8 roka. Keďže krátkodobá úroková sadzba sa 1. januára 1995 pohybovala od 5 % do 5,5 %, DPAG vzniklo nákladové znevýhodnenie vo výške 1,7 %, ktoré sa prejavilo vo vyšších ročných úrokových nákladoch vo výške približne 15,3 milióna EUR.

(230) Po tretie na základe porovnania stredných konkurenčných úrokových sadzieb dlhopisov upísaných súkromnými podnikmi a úrokových sadzieb dlhopisov POSTDIENST ku dňu, v ktorom boli tieto cenné papiere pôvodne vydané, podľa názoru Nemecka POSTDIENST získala kapitál za úrokové sadzby, ktoré boli v priemere vyššie ako trhový priemer. Nemecko nevykonalo podrobné preskúmanie, ale iba porovnávalo úrokové sadzby určitých dlhopisov POSTDIENST s agregovaným trhovým priemerom.

(231) Subsidiárne Nemecko argumentovalo, že štátne záruky by predstavovali existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999. Keďže Deutsche Bundespost bola do konca roku 1994 súčasťou verejnej správy, dlhopisy, ktoré vydávala, sa od jej založenia v roku 1950 považovali za dlhy štátu. Ak by Deutsche Post vznikli prostredníctvom štátnej záruky výhody v súvislosti s úrokovými sadzbami, museli by sa

považovať za existujúcu štátnu pomoc. Nemecko poukazuje aj na rozhodnutie Komisie v prípade EDF ⁽¹⁾, v ktorom bola podobná záruka posúdená ako existujúca štátna pomoc.

VI.2.3. Výlučné právo

(232) Nemecko uvádza, že podľa rozsudku PreussenElektra ⁽²⁾ v prípade výnosov z oblasti regulovaných listových zásielok nejde o štátnu pomoc.

(233) Údajne nadmerne vysoké ceny za listové zásielky môžu byť len predmetom postupu podľa článku 102 ZFEÚ, pretože v prípade výnosov z oblasti regulovaných listových zásielok nejde o štátne prostriedky.

VI.3. Stanovisko spolkovej vlády k znaleckému posudku WIK

VI.3.1. *Znalecký posudok WIK potvrdzuje potrebu štátnej kompenzácie ako kompenzácie za čisté náklady na plnenie povinnosti poskytovať univerzálne služby do roku 1995*

(234) Nemecko napriek metodickým námietkam zastáva názor, že znalecký posudok WIK potvrdil postoj Nemecka, že štátne kompenzácie ako náhrada za straty, ktoré Deutsche Post zaznamenala v období 1990 – 1995 z dôvodu poskytovania univerzálnych služieb, boli potrebné.

(235) Nadmerné zisky dosiahnuté po roku 1995 by sa nemali brať do úvahy, pretože štátne kompenzácie boli vyčerpané čistými nákladmi na plnenie povinnosti poskytovania univerzálnych služieb, ktorú Deutsche Post plnila až do roku 1995. Rovnako aj zrušenie zamietavého rozhodnutia z roku 2002 súdom potvrdilo, že niečo, čo bolo „vyčerpané,“ nemôže byť vyčerpané druhýkrát. Keďže štátne kompenzácie sa spotrebovali na náhradu strát, ktoré vznikli už do roku 1995, nemohli sa neskôr využiť na financovanie nadmerných ziskov.

VI.3.2. Chybné stanovenie neprimeraného zisku

(236) Hlavná námietka Nemecka, pri ktorej sa odvoláva na znalecké posudky Deloitte, spočíva v tom, že znalecký posudok WIK používa pri referenčnom porovnaní veľký počet malých podnikov. Ako porovnateľné spoločnosti

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2005/145/ES zo 16. decembra 2003 týkajúce sa štátnej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti EDF a odvetvii výroby elektriny a plynárenstva (Ú. v. EÚ L 49, 22.2.2005, s. 9).

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2001, PreussenElektra AG/Schleswig AG, vec C-379/98, Zb. 2001, s. I-2099.

by sa mali zohľadniť najmä veľké balíkové služby a logistické spoločnosti, ktorých siete sú z hľadiska veľkosti a zložitosti porovnateľné s veľkosťou a zložitosťou sietí Deutsche Post ⁽¹⁾.

- (237) Znalecký posudok Deloitte II vychádza z toho, že primeranými porovnateľnými spoločnosťami pre Deutsche Post sú spoločnosti v odvetví doručovania balíkov a pošty, ktoré majú zložitú a veľkú sieť na zber a doručovanie zásielok. Vzhľadom na dôležitosť výhod z rozsahu, veľkosti a koncentrácie, ktoré sú typické pre siete poštových služieb, sú ako porovnateľné spoločnosti významnejšie veľké spoločnosti ako malé. Do určitej miery by boli vhodné aj prepravné a logistické spoločnosti, pretože používajú porovnateľný investičný majetok.
- (238) V znaleckom posudku Deloitte II sa ako porovnateľné podniky pripúšťajú len poštové spoločnosti s ročným obratom vyšším ako 100 mil. EUR. Tak vznikne len malá skupina šiestich porovnateľných spoločností: veľké nadnárodné expresné balíkové služby (UPS, FedEx a TNT Express) a ďalší poskytovatelia poštových služieb (prevažne zo Spojených štátov a Spojeného kráľovstva).
- (239) Pri tejto porovnávacej skupine dosahuje medián ROS vypočítaný pre obdobie 1998 – 2007 hodnotu 7,4 % a tretí kvartil ako horná hranica primeraného zisku je 12 %. Väčšia porovnávacia skupina tvorená 18 logistickými a 19 prepravnými spoločnosťami poskytuje hodnotu ROS v rozpätí od 4,6 % do 5,7 %, pričom znalecký posudok Deloitte II vyjadril pochybnosti v súvislosti s porovnateľnosťou týchto spoločností s Deutsche Post.
- (240) Na základe údajov získaných z obidvoch porovnávacích skupín sa v znaleckom posudku Deloitte II odporúča ako referenčná hodnota pre primeraný zisk hodnota ROS v rozpätí od 6,1 % do 11,7 %.
- (241) Čo sa týka stanovenia primeraného ziskového rozpätia pomocou porovnávacej skupiny, v znaleckom posudku Deloitte II sa poukazuje na to, že primeraný zisk založený na jednoduchšej viacročnej ROS ako referenčnej hodnote je stanovený príliš nízko, pretože po prvé medzi dvomi po sebe nasledujúcimi rokmi sa vyskytuje veľký a systematický rozptyl, a po druhé medzi spoločnosťami v tom istom odvetví môžu existovať veľké rozdiely v súvislosti s ich rentabilitou. Pri používaní príliš nízkej referenčnej hodnoty pre primeraný zisk existuje nebezpečenstvo, že sa nebudú realizovať efektívne investičné zábery.
- (242) Ako už zdôraznil znalecký posudok Deloitte I, referenčné porovnanie na zistenie primeraného zisku pomocou mediánu porovnateľných podnikov, ktoré je uvedené v znaleckom posudku WIK, vôbec nezohľadňuje efektívne zisky, ktoré Deutsche Post dosahovala takmer

počas celého obdobia od roku 1990. Podľa bodov 14 a 18 rámcu Spoločenstva z roku 2005 sa však pri primeranom zisku majú uplatniť aj kritériá „z ktorých vychádzajú stimuly pre kvalitu poskytovanej služby a prírastky produktivity“.

- (243) Referenčná hodnota pre primeraný zisk by sa preto mala zakladať na ročnom rozpätí. Zisky, ktoré sa nachádzajú v hornej oblasti alebo toto rozpätie dokonca presahujú, by mohli poukazovať na to, že priemerný podnik prekonal referenčnú hodnotu na základe lepších operatívnych alebo obchodných výsledkov. Takéto zisky by mali schvaľovať regulačné orgány s cieľom ďalšieho vytvárania stimulov na zvyšovanie efektívnosti.
- (244) Nemecko okrem toho poukazuje na to, že výška primeraného zisku musí byť v súlade s predchádzajúcimi rozhodnutiami, v ktorých bola schválená hodnota ROS pre železničné a autobusové spoločnosti v rozpätí od 7 % do 8 % ⁽²⁾.

VI.3.3. Neprimerané rozdelenie nákladov a neprimerané hodnotenie nákladov

- (245) Nemecko opäť zdôrazňuje, že akékoľvek prerozdelenie nákladov na poskytovanie univerzálnych služieb do komerčných služieb nie je udržateľné ani z vecného, ani z právneho hľadiska. Podľa článku 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1998 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb ⁽³⁾ sa majú všetky čisté nadmerné náklady vyžadované povinnosťou poskytovať univerzálne služby financovať z výnosov monopolu na listové zásielky a nie z výnosov komerčných služieb.
- (246) Nemecko sa okrem toho domnieva, že niektoré náklady Deutsche Post sú v znaleckom posudku WIK odhadnuté veľmi nízko:
- Odvody, ktoré musela Deutsche Post platiť do roku 1995, sa nesmeli použiť ako náhrada za kapitálové náklady, resp. neprimeraný zisk, ale museli sa odpočítať ako náklady. Nemecko s odvolaním sa na znalecký posudok KPMG odmieta konštatovanie uvedené v znaleckom posudku WIK, že odvody by sa mohli brať do úvahy ako náhrada za platby dane z výnosov a dividend. Nemecko trvá na tom, že odvody predstavovali pre Deutsche Post finančné bremeno, ktoré nebolo opodstatnené z vecného ani

⁽¹⁾ Podľa názoru Nemecka boli výsledky znaleckého posudku Deloitte potvrdené znaleckým posudkom CRA, ktorý predložilo Belgicko vo veci štátnej pomoci SA 14588 (pozri bod 44).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2008/C 35/10 – Zmluva o službe vo verejnom záujme medzi Deutsche Bahn Regio a spolkovými krajinami Berlín a Brandenbursko (Ú. v. EÚ C 35, 8.2.2008, s. 13); rozhodnutie Komisie 2009/325/ES z 26. novembra 2008 o štátnej pomoci C 3/08 (ex NN 102/05) – Česká republika, pokiaľ ide o náhrady za služby vo verejnom záujme pre dopravné podniky v Juhomoravskom kraji (Ú. v. EÚ L 97, 16.4.2009, s. 14).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 15, 21.1.1998, s. 14.

z hospodárskeho hľadiska. Odvody sa preto museli – okrem vykázania primeraného zisku ako odmeny za investovaný kapitál – zohľadniť ako náklady univerzálnej služby.

- Odpisové náklady sa nemajú zakladať na nižších účtovných hodnotách uvedených v ročnej účtovnej závierke, ale musia vychádzať z reálnych aktuálnych hodnôt investičného majetku v danom čase, ktoré sú uvedené v oficiálnej daňovej bilancii.
- Náklady na platby doplnkového dôchodkového poistenia súkromných zamestnancov sa musia zohľadniť v plnom rozsahu.

VI.4. Stanovisko k pripomienkam tretích subjektov

VI.4.1. Dotácie dôchodkov

- (247) Nemecko pripomína, že Deutsche Post nebola z právneho hľadiska povinná ani hospodársky schopná prevziať v roku 1995 záväzky týkajúce sa dôchodkov. Dôchodkové náklady preto v zmysle rozhodnutia Komisie o Poste Italiane ⁽¹⁾ predstavovali štátne dlhy. Dotáciami dôchodkov nebola Deutsche Post poskytnutá nijaká finančná výhoda.
- (248) UPS zdôrazňuje, že bežný prevádzkovateľ musí hradiť vlastné dôchodkové náklady sám, Nemecko však uvádza, že dôchodkové náklady na štátnych zamestnancov predstavujú nekonkurenčné náklady, ktoré sa nemôžu porovnávať so sociálnymi príspevkami, ktoré za zamestnancov odvádzajú konkurenti Deutsche Post. Konkurenti Deutsche Post platili do systému sociálneho zabezpečenia len podiel zamestnávateľa a nemuseli niesť finančné bremená z minulosti na základe existujúcich dôchodkových nárokov.
- (249) Nemecko zdôrazňuje, že sa musí vykonať výpočet nadmernej kompenzácie, pretože pripomienky UPS a FPPI vychádzali z predpokladu, že Komisia má v úmysle takýto výpočet urobiť s cieľom dokázať, že kompenzácia Deutsche Post bola nadmerná.

VI.4.2. Kompenzácia za poskytovanie univerzálnych služieb

- (250) Nemecko s odvolaním sa na správu odborníkov NERA z roku 2006 zdôrazňuje, že samotná Komisia v súvislosti s prípadom pomoci COMP/37.821 vychádzala z toho, že odhadované kapitálové výnosy oblasti listových zásielok DPWN, ktoré sú uvedené v správe odborníkov NERA, nepostačovali na preukázanie existencie nadmerne vysokých cien listových zásielok v zmysle článku 102 ZFEÚ.

(251) Nemecko vo všeobecnosti zastáva názor, že rentabilita kapitálu nie je vhodným kritériom na určenie nadmerných ziskov. V prípade menšej kapitálovej náročnosti môže vysokú rentabilitu kapitálu sprevádzať menšia rentabilita tržieb. Keďže väčšina rizík vyplýva z výnosov a nákladov, vhodnou mierou na určenie nadmerných ziskov, najmä v prípade spoločností s nízkou kapitálovou náročnosťou, je rentabilita tržieb. Keď sa ako miera zisku subsidiárne použije rentabilita tržieb, podobne ako v správach odborníkov NERA, potom sa ukazuje, že Deutsche Post dosiahla vyššiu rentabilitu tržieb ako Royal Mail, tá však bola hlboko pod rentabilitou tržieb TNT. Odhad rentability tržieb oblasti listových zásielok DPWN uvedený v správach odborníkov NERA je preto omnoho nižší ako referenčná hodnota pre nadmerné zisky.

(252) Nemecko preto zastáva názor, že správa odborníkov NERA z roku 2006 ani jeho aktualizované znenie nemajú z hľadiska preskúmania štátnej pomoci význam a neposkytujú dostatočné dôkazy o existencii nadmerných ziskov.

(253) Na tvrdenie UPS, že kalkulácia nákladov Deutsche Post nepredstavuje dobrý základ na analýzu ziskov a nákladov univerzálnej služby, Nemecko odpovedá, že kalkuláciu nákladov preskúmali a schválili audítori a poštový regulačný úrad. Táto kalkulácia je okrem toho v súlade s ustanoveniami smernice 97/67/ES.

(254) Čo sa týka dohôd o transferových cenách medzi Deutsche Post a DPEED, Nemecko zdôrazňuje, že tieto dohody spĺňajú podmienky rozhodnutia o karteli z roku 2001. Deutsche Post podáva Komisii pravidelne správy o jeho dodržiavaní. Doteraz Komisia nevzniesla nijaké námietky.

(255) Nemecko okrem toho vzneslo námietky proti zahrnutiu majetkových prevodov na Deutsche Post (napríklad aktív vo forme nehnuteľností a infraštruktúry), ktoré Nemecko uskutočnilo v roku 1995, do výpočtu nadmernej kompenzácie. Náležité informácie v tomto smere Nemecko poskytlo už prostredníctvom svojich pripomienok k rozhodnutiu o začatí konania z roku 1999. Keďže Komisia v zamietavom rozhodnutí z roku 2002 nevzniesla proti tomuto opatreniu námietky ani ich neuviedla vo svojom rozhodnutí o začatí konania z roku 2007, prevody majetku nemôžu byť predmetom súčasného vyšetrovania.

VI.4.3. Mzdová úroveň

(256) Nemecko súhlasí s tým, že ako referenčná hodnota na výpočet sadzieb príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré platia konkurenti Deutsche Post, by sa mali použiť bežné trhové mzdy. Takáto referenčná hodnota je však v rozpore s rozhodnutím o rozšírení z roku 2011, pretože Komisia nepoužíva na výpočet sociálnych príspevkov odvádzaných konkurentmi Deutsche Post bežné trhové mzdy, ale upravené hrubé mzdy štátnych

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2002/782/ES z 12. marca 2001 o štátnej pomoci poskytnutej Talianskom v prospech Poste Italiane SpA (bývalej Ente Poste Italiane) (Ú. v. ES L 282, 19.10.2002, s. 29).

zamestnancov. Podľa znaleckého posudku prof. Webera zodpovedá bežná trhová mzda približne [...] % hrubej mzdy štátnych zamestnancov. Upravené hrubé mzdy štátnych zamestnancov preto nepredstavujú primeranú referenčnú hodnotu na výpočet sadzby príspevkov na sociálne zabezpečenie.

- (257) Podľa Nemecka nie je udržateľný predpoklad BIEK, že Deutsche Post použila ako referenčnú hodnotu na výpočet miezd, ktoré by v porovnaní so svojimi konkurentmi mala uhrádzať, dohodnuté mzdy súkromných dopravcov. Zo znaleckého posudku prof. Webera vyplýva, že Deutsche Post vypočítala bežné trhové mzdy na základe miezd, ktoré jej konkurenti skutočne vyplácajú.

VII. POSÚDENIE OPATRENÍ NA DOTÁCIE DÔCHODKOV

VII.1. Existencia pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- (258) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ „pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“. Na to, aby Komisia mohla posúdiť, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musí preskúmať, či sú splnené tieto kritériá: opatrenie prijíma členský štát a štátne prostriedky sa používajú na zvýhodnenie určitých podnikateľov alebo odvetví, ktoré naruša hospodársku súťaž a ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

- (259) Dotácie dôchodkov sa zakladajú na § 16 PostPersG 1994 a financujú zo štátneho rozpočtu, takže ich možno pripísať štátu a v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ sú poskytované zo štátnych prostriedkov. Dotácie dôchodkov sú selektívne, pretože sa poskytovali len dôchodkovému fondu s cieľom odbremenit Deutsche Post od nákladov na dôchodky štátnych zamestnancov, a preto boli napokon v prospech Deutsche Post.

VII.1.1. Finančná výhoda na základe dôchodkovej reformy z roku 1995

- (260) Nemecko zastáva na základe rozsudku vo veci *Combus* názor, že dotácie dôchodkov neprinesli finančnú výhodu pre Deutsche Post, lebo táto subvencia odbremenila Deutsche Post od nekonkurenčných sociálnych nákladov.
- (261) Na to, aby sa zistilo, či sa Deutsche Post dotáciou dôchodkov poskytla selektívna finančná výhoda, je potrebné preskúmať, či bola Deutsche Post odbremenená

od nákladov, ktoré sú bežnou súčasťou podnikateľskej činnosti, a tým sa narušilo normálne pôsobenie trhových síl⁽¹⁾.

- (262) Komisia nemôže akceptovať tvrdenie Nemecka vychádzajúce z rozsudku vo veci *Combus*. Poukazuje na to, že rozsudok vo veci *Combus* nebol Súdny dvorom potvrdený. Mnohé rozsudky Súdneho dvora odporujú teórii, že opatrenia, ktoré kompenzujú štrukturálnu nevýhodu, sa nemajú považovať za pomoc. Na základe príslušnej ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa existencia štátnej pomoci nemá posudzovať podľa dôvodov alebo cieľov štátnych opatrení, ale podľa účinkov⁽²⁾. Podľa judikatúry Súdneho dvora zahŕňa pojem pomoci aj zvýhodnenia priznávané verejnými orgánmi, ktoré v rôznej forme znižujú finančné zaťaženia, ktoré by daná spoločnosť spravidla musela znášať⁽³⁾. Okrem toho podľa Súdneho dvora náklady na odmeňovanie zamestnancov zaťažujú svojím charakterom rozpočet spoločností bez ohľadu na to, či tieto náklady vyplývajú alebo nevyplývajú zo zákonných záväzkov alebo kolektívnych zmlúv⁽⁴⁾. V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že skutočnosť, že štátne opatrenia majú kompenzovať dodatočné náklady, nemôže postačovať na to, aby sa vopred vylúčila existencia štátnej pomoci⁽⁵⁾.

- (263) Podľa názoru Komisie patria náklady, ktoré prislúchajú danej spoločnosti na základe finančných záväzkov vyplývajúcich z pracovnoprávných predpisov alebo kolektívnych zmlúv s odbormi, čiže napríklad dôchodkové náklady, k bežným nákladom, ktoré musí spoločnosť financovať z vlastných zdrojov⁽⁶⁾. Tieto náklady sa majú považovať za súčasť hospodárskej činnosti danej spoločnosti⁽⁷⁾. Z tohto hľadiska nie je dôležité, či spoločnosť znáša dôchodkové náklady prostredníctvom priameho financovania dôchodkov svojich bývalých zamestnancov (napríklad štátnych zamestnancov zamestnaných

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 2002, Francúzska republika/Komisia, vec C-301/87, Zb. 1990, s. I-00307, bod 41.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 2. júla 1974, Talianska republika/Komisia, vec 173-73, Zb. 1974, s. 709, bod 13; rozsudok z 24. februára 1987, Deufil GmbH & Co. KG/Komisia, vec 310/85, Zb. 1987, s. 901, bod 8; rozsudok z 26. septembra 1996, Francúzska republika/Komisia, vec C-241/94, Zb. 1996, s. I-4551, bod 20.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 1994, Banco Exterior, vec C-387/92, Zb. 1994, s. I-877, bod 13; uvedený rozsudok vo veci C-241/94, bod 34.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 12. decembra 2002, Belgické kráľovstvo/Komisia, vec C-5/01, Zb. 2002, s. I-1191, bod 39.

⁽⁵⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 23. februára 1961, Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Vysoký orgán Európskeho spoločenstva pre uhlie a oceľ, vec 30/59, Zb. 1961, s. 3, body 29 a 30; uvedený rozsudok vo veci C-173/73, body 12 a 13; uvedený rozsudok vo veci C-241/94, body 29 a 35; rozsudok Súdneho dvora zo 16. mája 2002, Francúzska republika/Komisia, vec C-251/97, Zb. 1999, s. I-6639, body 40, 46 a 47 a rozsudok Súdneho dvora z 9. júna 2011, spojené veci C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P Comitato Venezia vuole vivere/Komisia, Zb. 2011, s. I-0000, body 90 – 96.

⁽⁶⁾ Rozhodnutie týkajúce sa La Poste, bod 141, a Usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach, (Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2), bod 63.

⁽⁷⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 24. septembra 2008, Kahla/Komisia, vo veci T-20/02, Zb. 2008, II-2305, body 194 – 197.

- v Deutsche Post) alebo prostredníctvom platenia príspevku na dôchodkové poistenie súkromných zamestnancov, pričom tieto zaplatené príspevky sa využívajú na financovanie dôchodkov všetkých súkromných zamestnancov. Rozhodujúce je skôr to, aby táto spoločnosť jedným alebo druhým spôsobom hradila celé dôchodkové náklady.
- (264) Komisia ďalej konštatuje, že Deutsche Bundespost má od svojho založenia v roku 1950 právnu formu osobitného majetku. Osobitný majetok síce nemá samostatnú právnu subjektivitu, ale má vlastný rozpočet a účtovníctvo (§ 3 PostVwG 1953 a § 48 HGrG⁽¹⁾). Podľa právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré sa vzťahujú na štátne inštitúcie, musí rozpočet štátnych inštitúcií zahŕňať náklady na zamestnancov, ku ktorým patria aj náklady na dôchodky ich bývalých štátnych zamestnancov, ktorí odišli do dôchodku (§ 10 HGrG). Deutsche Post preto financovala tieto náklady od roku 1950 zo svojich výnosov. Podľa § 15 PostVwG 1953 sú štátne dotácie pre Deutsche Bundespost zo spolkovej pokladnice výslovne zakázané. Tento predpis bol prevzatý do § 37 ods. 1 PostVerfG 1989.
- (265) PostVerfG 1989 tento záväzok potvrdzuje v odseku o personalistike a sociálnej starostlivosti. Deutsche Post bola podľa § 54 ods. 2 PostVerfG 1989 povinná z vlastných prostriedkov financovať všetky náklady vrátane dôchodkov svojich štátnych zamestnancov.
- (266) Po druhej poštovej reforme v roku 1995 prislúchala povinnosť platenia a znášania nákladov súvisiacich s majetkovoprávnymi nárokmi štátnych zamestnancov podľa § 2 ods. 3 PostPersRG 1994 naďalej Deutsche Post. Deutsche Post však bola čiastočne oslobodená od platenia výdavkov na dôchodky štátnych zamestnancov. Podľa § 16 ods. 1 PostPersRG 1994 odvádzala Deutsche Post do dôchodkového fondu v období od roku 1995 do roku 1999 paušálnu sumu vo výške 2,045 mld. EUR ročne. Podľa § 16 ods. 2 PostPersRG 1994 ročné paušálne sumy nahradil od roku 2000 príspevok predstavujúci 33 % mzdového fondu štátnych zamestnancov. § 16 ods. 2 Post PersRG 1994 okrem toho predpisuje, že zostávajúce dôchodkové náklady prevezme od roku 1995 štát. Na obrázku 1 sú znázornené ročné platby zo strany štátu za jednotlivé roky od roku 1995, platby začínajú sumou 151 mil. EUR v roku 1995.
- (267) Z toho vyplýva, že argumenty predkladané Nemeckom ako dôkaz, že DPAG mala vyššie náklady na dôchodky ako jej súkromní konkurenti, nie sú podstatné pre otázku, či dotácie dôchodkov naplňajú skutkovú podstatu pomoci, zohľadnia sa však pri preskúmaní zlučiteľnosti.
- (268) Nemecko teda uviedlo, že pri preskúmaní, či bola Deutsche Post dotáciami dôchodkov zvýhodnená, je potrebné porovnať príspevok, ktorý odvedla do dôchodkového fondu Deutsche Post, s podielom súkromného zamestnávateľa na príspevkoch na dôchodkové poistenie s vylúčením podielu zamestnanca. Tento argument sa týka zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom, pre úplnosť je však potrebné na tomto mieste na jednej strane poznamenať, že zamestnávateľ je povinný odpočítať podiel zamestnanca na celkovom odvodenom príspevku na sociálne zabezpečenie z jeho hrubej mzdy. Na druhej strane, a to má zásadnejší význam, keď niektorý členský štát oslobodí zamestnancov určitej spoločnosti od finančnej záťaže, ktorú by inak museli niesť, vzniká výhoda pre príslušného zamestnávateľa, pretože týmto opatrením sa znižuje rozdiel medzi hrubou a čistou mzdou. To zamestnávateľovi umožní prijímať zamestnancov do zamestnania, resp. zamestnávať za nižšie hrubé mzdy. Výhody v súvislosti s podielom zamestnanca na sociálnych príspevkoch preto znamenajú zároveň aj výhodu pre zamestnávateľa.
- (269) Nemecko ďalej tvrdilo, že pre Deutsche Post by vznikla finančná výhoda z kompenzácie za jej nekonkurenčné sociálne náklady len vtedy, keby kompenzačné plnenia zaplatené Deutsche Post boli vyššie ako celkové nekonkurenčné sociálne náklady, ktoré platila Deutsche Post za svojich štátnych zamestnancov v cenovo regulovanej a v cenovo neregulovanej oblasti. Komisia pripomína, že fakt, že v prípade opatrenia ide o kompenzáciu, vopred nevylučuje, že toto opatrenie predstavuje štátnu pomoc, a odkazuje na odôvodnenie 260.
- (270) Nemecko okrem toho zastáva názor, že financovanie dôchodkov štátnych zamestnancov bolo v skutočnosti vždy povinnosťou štátu. Keďže dôchodková reforma z roku 1995 nezmenila nič na ručení štátu voči štátnym zamestnancom, Deutsche Post nevzniká prostredníctvom dotácie dôchodkov nijaká finančná výhoda.
- (271) Niet pochyb o tom, že pred rokom 1995 aj po roku 1995 ručil za financovanie dôchodkov štátnych zamestnancov v konečnom dôsledku štát, aj keď, ako chcela podotknúť Komisia, podľa § 3 PostVwG 1953 a § 2 PostVerfG 1989 za finančné záväzky osobitného majetku ručí jednoznačne len osobitný majetok a nie štát. Podľa platných poštových zákonov a všeobecných právnych predpisov však boli výplaty dôchodkov do roku 1995 zahrnuté do rozpočtu osobitného majetku Deutsche Bundespost. Tieto platby sa museli v plnej výške hradiť z výnosov dosiahnutých z osobitného majetku. Pri posúdení štátnej pomoci nie je rozhodujúce, kto v konečnom dôsledku ručí za financovanie dôchodkov štátnych

⁽¹⁾ Zákon o rozpočtových pravidlách z 19. augusta 1969 (BGBl. I s. 1273), naposledy zmenený a doplnený článkom 1 zákona z 27. mája 2010 (BGBl. I s. 671).

zamestnancov. Skôr je rozhodujúce, kto ich bol podľa platného právneho stavu zvyčajne povinný financovať. Podľa PostVwG 1953, HGrG a PostVerfG 1989 táto povinnosť prináleží jednoznačne v plnom rozsahu Deutsche Post.

(272) Dôchodkové náklady okrem toho predstavujú pre každú spoločnosť bežné prevádzkové náklady bez ohľadu na to, či ide o verejnú alebo súkromnú spoločnosť a či má alebo nemá vlastnú právnu subjektivitu. V členských štátoch vzniklo široké spektrum mechanizmov financovania dôchodkov. Tieto mechanizmy sa líšia medzi jednotlivými členskými štátmi aj vo vnútri členských štátov. Často sa uplatňujú rozdielne systémy v závislosti od dátumu nástupu do zamestnania. Deutsche Post preto musí, rovnako ako každý iný podnik, hradiť náklady na dôchodky zamestnancov, ktorých zamestnáva, vrátane štátnych zamestnancov. To, že spôsob financovania dôchodkov štátnych zamestnancov sa odlišuje od spôsobu financovania dôchodkov súkromných zamestnancov, nemá vplyv na povinnosť Deutsche Post, podľa ktorej je financovanie dôchodkových nákladov bežnou súčasťou jej prevádzkových nákladov. Prijatú argumentáciu Nemecka by znamenalo pripustiť, že štát môže verejnú spoločnosť oslobodiť od dôležitého nákladového faktora, ktorý súvisí s jej normálnou prevádzkou.

(273) Nemecko na záver uvádza, že Deutsche Post nikdy nemala dostatok vlastných prostriedkov na financovanie dôchodkov svojich štátnych zamestnancov, pritom však zabúda, že posúdenie existencie finančnej výhody nezávisí od hospodárskej výkonnosti spoločnosti.

(274) Pre Deutsche Post vznikla z dotácie dôchodkov finančná výhoda, pretože dôchodková reforma z roku 1995 ju čiastočne oslobodila od povinnosti financovania dôchodkov jej štátnych zamestnancov.

VII.1.2. Narušenie hospodárskej súťaže a ovplyvnenie obchodu

(275) Pomoc poskytnutá členskému štátu ovplyvňuje obchod v rámci Únie vtedy, keď posilňuje postavenie jednej spoločnosti voči konkurenčným spoločnostiam na trhu v rámci Únie. Podľa ustálenej judikatúry⁽¹⁾ opatrenie narušá hospodársku súťaž a ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi už vtedy, keď príjemca pomoci súťaží na trhoch otvorených hospodárskej súťaži s inými spoločnosťami.

(276) Trhy s balíkmi, novinami a časopismi boli v Nemecku vždy otvorené hospodárskej súťaži. POSTDIENST na týchto trhoch vždy konkurovala iným podnikom aj z iných členských štátov (napríklad UPS, FedEx, TNT Express, GLS alebo DPD). V období 1998 až 2007 DPAG postupne stratila svoje výlučné právo na listy. Po otvorení trhu pre hospodársku súťaž vstúpili na trh nové spoločnosti. Pomoc preto ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a môže narušovať hospodársku súťaž.

(277) Komisia v tejto súvislosti ďalej poznamenáva, že Deutsche Post a jej holdingová spoločnosť DPWN začali v roku 1997 preberať listové služby na európskych a medzinárodných trhoch. V roku 1999 už mala DPWN dominantné postavenie na európskych trhoch s balíkovými a expresnými službami, pričom jej ročné výnosy dosahovali výšku približne 4,6 mld. EUR. Prevzatím DHL v roku 1998 rozšírila DPWN svoju oblasť pôsobnosti na Áziu a Severnú Ameriku. DPWN sa prostredníctvom ďalších akvizícií logistických spoločností (napríklad Danzas, Nedlloyd, ASG, Air Express International) stala jedným z najväčších poskytovateľov služieb leteckej a námornej nákladnej prepravy a globálnych logistických služieb. Okrem toho DPWN medzitým vstúpila na poštové trhy mimo Nemecka (napríklad prevzatím spoločnosti Unipost v Španielsku a spoločnosti Williams Lee v Spojenom kráľovstve). V období 1998 až 2007 prevzala DPWN spoločnosti v celkovej hodnote približne 21 mld. EUR⁽²⁾.

(278) Komisia preto dospela k záveru, že dotácie dôchodkov predstavujú pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

VII.2. Posúdenie existujúcej pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ

(279) Nemecko zastáva názor, že ak sa majú dotácie dôchodkov vôbec považovať za štátnu pomoc, potom ide o existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia (ES) č. 659/1999. Nemecko uvádza, že od nadobudnutia platnosti príslušného ustanovenia nemeckej ústavy v roku 1953 je štát konečným dlžníkom a je povinný financovať dôchodky štátnych zamestnancov. Nemecko naďalej zastáva názor, že zriadenie dôchodkového fondu na tomto záväzku nič nezmenilo.

(280) Podľa článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia (ES) č. 659/1999 pojem existujúca pomoc zahŕňa všetku pomoc, ktorá existovala pred nadobudnutím platnosti zmluvy v príslušných členských štátoch, to znamená programy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli zavedené pred nadobudnutím platnosti zmluvy a sú uplatniteľné aj po nadobudnutí jej platnosti.

(281) Do roku 1995 boli výplaty dôchodkov podľa platných poštových zákonov a všeobecných právnych predpisov zahrnuté do rozpočtu osobitného majetku Deutsche Bundespost a museli sa v plnej výške hradiť z výnosov dosiahnutých z osobitného majetku (podrobné hodnotenie týchto predpisov je uvedená v odôvodneniach 262 a 263). Pred druhou poštovou reformou v roku 1995 bola preto Deutsche Post povinná financovať výdavky na dôchodky svojich štátnych zamestnancov z vlastných prostriedkov a nedostala nijakú pomoc zameranú na odbremenenie Deutsche Post od dôchodkových nákladov.

⁽¹⁾ Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 1998, Het Vlaamse Gewest/Komisia, vec T-214/95, Zb. 1998, s. II-717.

⁽²⁾ Pozri aj znalecký posudok WIK, oddiel 2.

- (282) Založenie DPAG a zriadenie poštového dôchodkového fondu v roku 1995 viedlo k úplne novej úprave financovania dôchodkov štátnych zamestnancov. Podľa tejto druhej poštovej reformy Deutsche Post prevzala v roku 1995 zásadnú platobnú povinnosť a povinnosť hradenia nákladov v súvislosti s majetkovoprávnymi nárokmi štátnych zamestnancov podľa § 2 ods. 3 PostPersRG 1994, ale bola čiastočne oslobodená od hradenia dôchodkových nákladov na štátnych zamestnancov. Podľa § 16 ods. 1 a 2 PostPersRG 1994 Deutsche Post už nebola povinná financovať dôchodkové náklady paušálnymi platbami (obdobie 1995 – 1999) ani stanovenými príspevkami (od roku 2000). Zostávajúci deficit sa odvtedy vyrovnával prostredníctvom dotácie dôchodkov.
- (283) V prípade dotácie dôchodkov ide preto o novú pomoc, keďže bola zavedená v roku 1995.
- (284) Komisia vzhľadom na odkaz Nemecka na jej vysvetlenie vo veci T-266/02 poukazuje predovšetkým na to, že súd v bode 54 vysvetľuje stanovisko Nemecka (a nie, ako uviedlo Nemecko, stanovisko Komisie). V bode 54 rozsudku sa uvádza, že v zamietavom rozhodnutí z roku 2002 neboli posúdené dotácie dôchodkov a že rovnaký názor zastáva aj Nemecko. Stanovisko Komisie sa vyjadruje v bode 61 rozsudku:
- „Po prvé Komisia odpovedá, že v rámci napadnutého rozhodnutia sa domnievala, že relevantné boli iba prevody, ktoré uskutočnila DB-Telekom.“
- (285) Rozsudok preto nepodporuje názor, ktorý zastáva Nemecko, že vysvetlením splnomocneného zástupcu Komisie sa implicitne schválila dotácia dôchodkov. V každom prípade je zrejme, že také vysvetlenie nemohlo mať podobný účinok.
- (286) Navyše súd vo veci T-421/07 ⁽¹⁾ konštatoval, že predmetom rozhodnutia o začatí konania z roku 1999 boli aj dotácie dôchodkov a že konanie vo veci tohto opatrenia nebolo ukončené zamietavým rozhodnutím z roku 2002.
- (287) Keďže Komisia nikdy nevydala rozhodnutie, resp. uznesenie, podľa ktorého dotácie dôchodkov nepredstavovali pomoc, resp. predstavovali pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom, dospela k záveru, že dotácie dôchodkov predstavujú nové opatrenie pomoci.

VII.3. Posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ

- (288) Výnimky podľa článku 107 ods. 2 ZFEÚ a článku 107 ods. 3 písm. a) a b) ZFEÚ sa jednoznačne nedajú uplatniť.

⁽¹⁾ Rozsudok súdu z 8. decembra 2011, Deutsche Post/Komisia, vec T-421/07, zatiaľ neuvyverejnený, body 52 a 75.

- (289) V rozhodnutí o rozšírení z roku 2007 Komisia uvažovala nad možnosťou, že dotácie dôchodkov ako kompenzácie za poskytovanie služieb vo verejnom záujme by mohli byť podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ prinajmenšom čiastočne zlučiteľné s vnútorným trhom. Nemecko vo svojej odpovedi na rozhodnutie o rozšírení z roku 2007 zdôraznilo, že pri zisťovaní, či dotácie dôchodkov predstavujú pomoc, by sa preskúmanie nemalo uskutočniť na základe článku 106 ods. 2 ZFEÚ, ale na základe článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Komisia okrem toho v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 opisuje metódu na preskúmanie zlučiteľnosti dotácie dôchodkov na základe článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a Nemecko k nej zaujalo stanovisko.

- (290) Podľa judikatúry Súdneho dvora ⁽²⁾ je úlohou členských štátov uviesť možné dôvody na zlučiteľnosť s vnútorným trhom a ukázať, že podmienky takejto zlučiteľnosti sú splnené. Z uvedeného rozsudku teda vyplýva, že Komisia v tejto veci nie je povinná preskúmať zlučiteľnosť dotácie dôchodkov s vnútorným trhom na základe článku 106 ods. 2 ZFEÚ v prípade, keď členský štát a príjemca dotácie možné preskúmanie zlučiteľnosti na uvedenom základe výslovne odmietajú.

- (291) Komisia preto preskúma, či v prípade dotácie dôchodkov ide o pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ za zlučiteľnú s vnútorným trhom možno vyhlásiť pomoc na rozvoj určitých hospodárskych činností alebo určitých hospodárskych oblastí za predpokladu, že táto podpora nepriaznivo neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom.

- (292) Podľa judikatúry môže Komisia vyhlásiť štátnu pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom vtedy, keď prispieva k dosiahnutiu cieľa spoločného záujmu ⁽³⁾, je potrebná na dosiahnutie tohto cieľa ⁽⁴⁾ a neovplyvní podmienky obchodu tak, že by to bolo v rozpore so spoločným záujmom (primeranosť).

VII.3.1. Otvorenie trhu v poštovom odvetví ako cieľ spoločného záujmu

- (293) Poštové služby prispievajú k sociálnej, hospodárskej a územnej súdržnosti v Únii. Otvorenie poštových služieb hospodárskej súťaži, ktoré sa začalo na úrovni

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 28. apríla 1993, Taliasko/Komisia, vec C-364/90, Zb. 1993, s. I-02097, bod 20.

⁽³⁾ Rozsudok súdu zo 14. januára 2009, Kronoply/Komisia, vec T-162/06, Zb. 2009, s. II-1, najmä body 65, 66, 74 a 75.

⁽⁴⁾ Rozsudok súdu zo 7. júna 2001, Agrana Zucker und Stärke/Komisia, vec T-187/99, Zb. 2001, s. II-1587, bod 74; rozsudok Všeobecného súdu zo 14. mája 2002, Graphischer Maschinenbau/Komisia, vec T-126/99, Zb. 2002, s. II-2427, body 41 – 43; rozsudok Súdneho dvora z 15. apríla 2008, Nuova Agricast/Ministero delle Attività Produttive, vec C-390/06, Zb. 2008, s. I-2577, body 68 a 69.

EÚ v roku 1998, viedlo k vyššej kvalite, vyššej efektívnosti a k zlepšeniu zamerania na požiadavky užívateľov⁽¹⁾. Otvorenie trhu umožnilo vytvoriť vnútorný trh s poštovými službami. Prispieva preto k cieľu stanovenému v článku 3 ods. 3 ZFEÚ, ktorým je vytvorenie vnútorného trhu.

- (294) Deutsche Post od transformácie na akciovú spoločnosť v roku 1995 už nezamestnala nijakých štátnych zamestnancov. Závazky v oblasti sociálnych dávok pre štátnych zamestnancov preto pochádzajú z obdobia pred otvorením poštového trhu hospodárskej súťaži. Sú porovnateľné s tzv. „stratenými investíciami“, ktoré vyplývajú zo záväzkov prijatých pred otvorením trhu a ktoré sa v konkurenčnom trhovom prostredí už nedajú plniť za rovnakých podmienok, pretože etablovaný prevádzkovateľ už nie je schopný previesť príslušné náklady na používateľov. Ak by Deutsche Post nebola aspoň čiastočne oslobodená od týchto finančných bremien z minulosti, musela by opustiť trh.
- (295) Komisia uznala, že postupný prechod zo stavu veľmi obmedzenej hospodárskej súťaže k skutočnej hospodárskej súťaži na rovni Únie sa musí uskutočniť za prijateľných hospodárskych podmienok⁽²⁾. Komisia preto vo viacerých rozhodnutiach, resp. uzneseniach schválila, aby členské štáty poskytli štátnu pomoc s cieľom oslobodiť etablovaných prevádzkovateľov od časti ich finančných bremien z minulosti v oblasti záväzkov týkajúcich sa dôchodkov⁽³⁾.

VII.3.2. Potrebnosť a primeranosť dotácie dôchodkov

- (296) Komisia vo svojej rozhodovacej praxi zastávala názor, že odbremenenie v oblasti dôchodkových nákladov je potrebné obmedziť na rozsah nevyhnutý na vyrovnanie nákladov na uhrádzanie príspevku na sociálne zabezpečenie, ktoré nesie etablovaný prevádzkovateľ, s nákladmi na uhrádzanie príspevku na sociálne zabezpečenie, ktoré vznikajú jeho konkurentom⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Pozri smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva, odôvodnenie 9 a nasl. (Ú. v. EÚ L 52, 27.2.2008, s. 3).

⁽²⁾ Pozri oznámenie Komisie o metodike analýzy štátnej pomoci spojenej s uviaznutými nákladmi, list Komisie SG (2001) D/290869 zo 6. augusta 2001.

⁽³⁾ Rozhodnutie 2005/145/ES týkajúce sa štátnej pomoci, ktorú Francúzsko poskytlo spoločnosti EDF a odvetviu výroby elektriny a plynárenstva; rozhodnutie Komisie 2008/208/ES o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom, pokiaľ ide o reformu spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti La Poste (Ú. v. EÚ L 65, 8.3.2008, s. 11); rozhodnutie Komisie 2009/945/ES o reforme spôsobu financovania dôchodkového systému RATP [štátna pomoc C 42/07 (ex N 428/06)], ktorú Francúzsko zamýšľa zaviesť v prospech RATP (Ú. v. EÚ L 327, 12.12.2009, s. 6); uznesenie Komisie z 20. decembra 2011 vo veci C 25/2008 o reforme spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom (zatiaľ neuvěřené).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Komisie 2008/204/ES o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskom, pokiaľ ide o reformu spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti La Poste; rozhodnutie Komisie 2009/945/EG o reforme spôsobu financovania dôchodkového systému RATP [štátna pomoc C 42/07 (ex N 428/06)], ktorú Francúzsko zamýšľa zaviesť v prospech RATP; uznesenie Komisie z 20. decembra 2011 vo veci C 25/2008 o reforme spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov spoločnosti France Télécom (zatiaľ neuvěřené).

- (297) V tomto prípade Komisia uznáva, že Deutsche Post by sa bez štátneho zásahu, ktorý ju zbavil časti záväzkov súvisiacich s dôchodkami jej štátnych zamestnancov, nebola schopná presadiť voči svojim konkurentom. Finančné bremená pochádzajúce z minulosti, ktoré nemuseli hradiť jej konkurenti, by spôsobili jej vytlačenie z tých častí trhu s poštovými službami, ktoré sú otvorené hospodárskej súťaži.

- (298) V rozhodnutí La Poste Komisia prvýkrát posudzovala potrebnosť a primeranosť opatrenia pomoci na odbremenenie od nákladov na dôchodky štátnych zamestnancov prijatých do zamestnania pred otvorením trhu. Komisia v uvedenom rozhodnutí preskúmala, či dotácie dôchodkov vo výške povinných príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádza etablovaný prevádzkovateľ, sú porovnateľné s odvodmi ostatných podnikov v odvetví listových a balíkových zásielok⁽⁵⁾.

- (299) V predmetnom rozhodnutí bude Komisia postupovať podľa rovnakého postupu. Preskúmanie Komisie sa uskutoční v troch krokoch:

1. Komisia najprv preskúma výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádzajú ostatné podniky v odvetví listových a balíkových zásielok.
2. Potom musí určiť výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádza za svojich štátnych zamestnancov Deutsche Post.
3. Napokon musí preskúmať, či majú stanovené príspevky rovnakú výšku.

VII.3.2.1. Výška príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádzajú ostatné podniky v odvetví listových a balíkových zásielok

- (300) Výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie určujú dva faktory: sadzba poistného a mzdový základ, na ktorý sa uplatňuje.

a) Výpočet referenčnej sadzby

- (301) Súkromní konkurenti musia zo svojich výnosov financovať podiel zamestnávateľa aj podiel zamestnanca. Ako vidieť na obrázku 2, celková sadzba príspevku sa od roku 1995 pohybuje od 38 % do 42 % hrubej mzdy súkromného zamestnanca [hrubá mzda = čistá mzda + podiel zamestnanca (na poistení)]. Podiel zamestnávateľa a podiel zamestnanca na sadzbe príspevku na sociálne zabezpečenie sa pohyboval od 19 % do 21 % hrubej mzdy (podrobné časové postupnosti sú uvedené v prílohe).

⁽⁵⁾ Rozhodnutie La Poste, odôvodnenie 166.

- (302) Podiel štátnych zamestnancov na príspevkoch na sociálne zabezpečenie zahŕňa oproti podielu súkromných zamestnancov len 30 % až 50 % ich nákladov na zdravotnú starostlivosť, ale nijaké ďalšie príspevky na úhradu dôchodkových nákladov, nákladov na zdravotnú starostlivosť a nákladov pre prípad odkázanosti na starostlivosť. Príspevok Deutsche Post je preto vyšší ako podiel súkromných zamestnávateľov a zahŕňa celé dôchodkové náklady a zostávajúce náklady na zdravotnú starostlivosť a náklady pre prípad odkázanosti na starostlivosť.
- (303) Pri určovaní príslušnej referenčnej sadzby pre Deutsche Post sa preto musí zohľadniť, že príspevok štátnych zamestnancov je nižší ako príspevok súkromných zamestnancov.
- (304) V prípade príspevku štátnych zamestnancov na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť a nákladov pre prípad odkázanosti na starostlivosť vo výške od 30 % do 50 % možno vychádzať z toho, že ekonomické účinky tohto príspevku vo veľkej miere zodpovedajú príspevku súkromných zamestnancov na povinné zdravotné poistenie a na poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť (ktorý napríklad v roku 2006 predstavoval 8,50 % hrubej mzdy súkromných zamestnancov).
- (305) Keďže štátni zamestnanci neodvádzajú príspevky na povinné dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti, musí príslušnú sumu prevziať Deutsche Post, aby výška príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré financuje Deutsche Post, skutočne zodpovedala výške príspevkov na povinné sociálne zabezpečenie, ktoré zo svojich výnosov musí financovať súkromná spoločnosť.
- (306) Ako je uvedené v tabuľke, musí preto referenčná sadzba príspevkov Deutsche Post na sociálne zabezpečenie (ďalej len „referenčná sadzba“) zahŕňať celkovú sadzbu príspevku (= podiel zamestnávateľa + podiel zamestnanca) na dôchodkové poistenie a poistenie pre prípad nezamestnanosti, ako aj podiel zamestnávateľa na zdravotnom poistení a na poistení pre prípad odkázanosti na starostlivosť.

Obrázok č. 7

Určenie referenčnej sadzby príspevkov Deutsche Post na sociálne zabezpečenie

	Príspevky súkromných konkurentov na povinné sociálne zabezpečenie	Určenie referenčnej hodnoty sociálneho zabezpečenia Deutsche Post	
Zamestnávateľ	Podiel zamestnávateľa na dôchodkovom poistení	Podiel zamestnávateľa na dôchodkovom poistení	Deutsche Post
	Podiel zamestnávateľa na poistení pre prípad nezamestnanosti	Podiel zamestnávateľa na poistení pre prípad nezamestnanosti	
	Podiel zamestnávateľa na zdravotnom poistení	Podiel zamestnávateľa na zdravotnom poistení	
	Podiel zamestnávateľa na poistení pre prípad odkázanosti na starostlivosť	Podiel zamestnávateľa na poistení pre prípad odkázanosti na starostlivosť	
Zamestnanec	Podiel zamestnanca na dôchodkovom poistení	Podiel zamestnanca na dôchodkovom poistení	Štátni zamestnanci
	Podiel zamestnanca na poistení pre prípad nezamestnanosti	Podiel zamestnanca na poistení pre prípad nezamestnanosti	
	Podiel zamestnanca na zdravotnom poistení		
	Podiel zamestnanca na poistení pre prípad odkázanosti na starostlivosť	Štátni zamestnanci si hradia časť výdavkov na zdravotnú starostlivosť sami (stanovené na 50%)	

- (307) Ako vyplýva z obrázku 8, referenčná sadzba sa v období 2003 – 2010 pohybovala od 30 % do 34,1 % hrubej mzdy súkromných zamestnancov ⁽¹⁾.
- (308) Nemecko namieta, že referenčná hodnota vyššia ako podiel zamestnávateľa na sadzbe príspevku na sociálne zabezpečenie by poškodila Deutsche Post v porovnaní s konkurentmi, ktorí odvádzali len podiel zamestnávateľa. Ako však ukazuje nasledujúci zjednodušený príklad

(ktorý vychádza zo sadzieb poistného v roku 2006), keby referenčná sadzba zodpovedala len podielu zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, Deutsche Post by v porovnaní so súkromnými konkurentmi vznikla jednoznačná výhoda:

1. Deutsche Post a súkromný konkurent vyplácajú štátnemu zamestnancovi, resp. súkromnému zamestnancovi rovnakú čistú mzdu vo výške 79,5 EUR.

⁽¹⁾ Podrobná tabuľka je uvedená v prílohe.

2. Podiel zamestnávateľa a podiel zamestnanca na sadzbe príspevku na sociálne zabezpečenie predstavuje 20,5 % hrubej mzdy súkromného zamestnanca. Po spočítaní čistej mzdy 79,5 EUR a podielu zamestnanca 20,5 EUR získame hrubú mzdu vo výške 100 EUR. Celkové príspevky na sociálne zabezpečenie predstavujú teda 41 EUR (= 41 % hrubej mzdy súkromného zamestnanca).
3. Podľa názoru Nemecka by Deutsche Post mala hradiť len podiel zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, ktorý sa pridáva k príspevku štátneho zamestnanca na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť (ktoré sú určené príspevkom súkromného zamestnanca na zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť vo výške 7,5 EUR).
4. Nemecko počíta podiel zamestnávateľa na základe splatnej mzdy štátneho zamestnanca 87 EUR (súčet čistej mzdy 79,5 EUR a príspevku štátneho zamestnanca na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť vo výške 7,5 EUR). Sociálne náklady preto predstavujú súčet 17,8 EUR (podiel zamestnávateľa vo výške 20,5 % splatnej mzdy štátneho zamestnanca vo výške 87 EUR) a príspevku štátneho zamestnanca na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť vo výške 7,5 EUR.
5. Na základe výpočtov Nemecka by sociálne náklady na štátneho zamestnanca predstavovali len 25,3 EUR v porovnaní so sumou 41 EUR v prípade súkromného zamestnanca.
- (309) Aj keď Deutsche Post a súkromní konkurenti vyplácajú rovnakú čistú mzdu, sociálne náklady Deutsche Post by v prípade, keď referenčná hodnota zahŕňa podiel zamestnanca na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, predstavovali približne len 62 % príspevku na povinné sociálne zabezpečenie súkromného zamestnanca.
- (310) Ďalej treba poznamenať, že podiel zamestnávateľa na sadzbe príspevku na sociálne zabezpečenie (od roku 1995 v rozpätí od 19 % do 21 %) bol tiež výrazne nižší ako sadzba príspevku vo výške 33 % splatných miezd štátnych zamestnancov, ktorá je stanovená v zákone o dôchodkoch z roku 1995 ako referenčná hodnota pre príspevok Deutsche Post do dôchodkového fondu. Nemecký zákonodarca preto nesledoval zámer, že Deutsche Post by mala financovať len podiel zamestnávateľa, ale uložil Deutsche Post podstatne vyšší príspevok na úhradu dôchodkových nákladov štátnych zamestnancov, ako aj prevzatie všetkých zostávajúcich sociálnych nákladov (napríklad príspevku na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytovanú štátnym zamestnancom).
- (311) Komisia preto odmieta, aby sa ako referenčná sadzba použil podiel zamestnávateľa na príspevku na sociálne zabezpečenie, pretože štátni zamestnanci – na rozdiel od súkromných zamestnancov – neodvádzajú povinný príspevok na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti. Tieto príspevky sa preto musia v každom prípade zahrnúť do referenčnej sadzby, čím sa zaručí, že Deutsche Post a súkromní konkurenti budú platiť priamo, resp. nepriamo príspevky v rovnakej výške.
- b) Výpočet mzdového základu
- (312) Keďže výška príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré za svojich štátnych zamestnancov musí platiť Deutsche Post, by sa mala prispôbiť výške príspevkov na povinné sociálne zabezpečenie, ktoré musia platiť súkromní konkurenti, je dôležité nielen to, aby sa na Deutsche Post vzťahovala rovnaká sadzba príspevku, ale aj to, aby sa táto sadzba uplatňovala na zodpovedajúci mzdový základ. Ako vidno v uvedenom príklade, výpočet podielu zamestnávateľa vo výške 20,5 % na základe splatných miezd štátnych zamestnancov vedie k príspevku vo výške 17,8 EUR, pričom súkromný konkurent musí platiť 20,5 EUR (20,5 % z hrubej mzdy 100 EUR).
- (313) V prípade štátnych zamestnancov sa preto musí určiť taká hrubá mzda (ďalej len „hrubá mzda štátnych zamestnancov“), aby mzdový základ zodpovedal hrubej mzde súkromných zamestnancov. Budeme predpokladať, že príspevok štátnych zamestnancov na úhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť zodpovedá príspevku súkromných zamestnancov na povinné zdravotné poistenie a na poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť. Zostávajúci rozdiel medzi hrubou mzdou a splatnou mzdou preto predstavuje podiel zamestnanca na príspevkoch na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti. Nasledujúci vzorec umožňuje prepočítať splatnú mzdu na hrubú mzdu zodpovedajúcu hrubej mzde súkromných zamestnancov:

Tabuľka č. 6

Výpočet hrubej mzdy štátnych zamestnancov (na základe sadzieb príspevkov z roku 2006)

Hrubá mzda štátnych zamestnancov =
$= \text{splatná mzda} * \frac{100}{100 - (\text{podiel zamestnávateľa na poistení pre prípad nezamestnanosti a dôchodkovom poistení})} =$
$= \text{splatná mzda} * \frac{100}{100 - (3,25 + 9,75)} = \text{splatná mzda} * 1,15$

(314) Napríklad na základe sadzieb príspevkov z roku 2006 je hrubá mzda štátnych zamestnancov o 15 % vyššia ako ich splatná mzda. Toto percento preto kvantifikuje chybu, ktorá by vznikla, keby sa v porovnaní s povinnými príspevkami na sociálne zabezpečenie súkromných konkurentov ako základ na výpočet príspevkov Deutsche Post na sociálne zabezpečenie použila namiesto hrubej mzdy splatná mzda. Jasne to vidieť na príklade v odôvodnení 308, pretože podiel zamestnávateľa vo výške 20,5 EUR vypočítaný správne na základe hrubej mzdy je o 15 % vyšší ako podiel zamestnávateľa vo výške 17,8 EUR, pri ktorého výpočte sa ako základ nesprávne použila splatná mzda.

(315) Komisia preto zastáva názor, že referenčná sadzba pre príspevky Deutsche Post na sociálne zabezpečenie musí byť založená na príspevku zamestnávateľa a príspevku zamestnanca na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a na príspevku zamestnávateľa na zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť. Referenčná sadzba sa musí uplatniť na hrubú mzdu štátnych zamestnancov (ako je špecifikované v tabuľke 6).

VII.3.2.2. Príspevky na sociálne zabezpečenie, ktoré Deutsche Post platí za svojich štátnych zamestnancov

(316) Podľa § 16 ods. 1 PostPersRG 1994 musela Deutsche Post v období 1995 – 1999 platiť dôchodkovému fondu ročný príspevok vo výške 2,045 mld. EUR, resp. spolu 10,225 mld. EUR. Od roku 2000 odvádza Deutsche Post podľa § 16 ods. 2 PostPersRG 1994 sadzbu 33 %. Táto sadzba sa uplatňuje na splatnú mzdu štátnych zamestnancov.

(317) Pri preskúmaní nevyhnutnosti a primeranosti pomoci sa však musí zohľadniť aj okolnosť, že Deutsche Post nemusí z ekonomického hľadiska platiť do dôchodkového fondu celú sumu 2,045 mld., ktorá zodpovedá 33 % splatných miezd. Podľa názoru Komisie sa v tejto

súvislosti musí rozlišovať medzi obdobím 1995 až 2002 a obdobím od roku 2003 do súčasnosti.

a) Príspevok Deutsche Post v období 1995 – 2002

(318) Nemecko uvádza, že Deutsche Post, najmä so zreteľom na ročné paušálne platby do dôchodkového fondu v celkovej výške 2,045 mld. EUR, ktoré uskutočnila v období 1995 až 1999, odviedla vyššie príspevky na sociálne zabezpečenie, než boli príspevky na povinné sociálne zabezpečenie, ktoré zaplatili konkurenti. Deutsche Post preto v období do roku 1999, ale aj počas celého prešetrovaného obdobia odvádzala prinajmenšom rovnako vysoké, ak nie vyššie príspevky ako súkromné spoločnosti. Nemožno preto konštatovať, že dotácie dôchodkov prispeli k priaznivejšej pozícii Deutsche Post v porovnaní s jej konkurentmi. Komisia musí túto argumentáciu odmietnuť, pretože nezohľadňuje príslušné regulačné ustanovenia nemeckých orgánov týkajúce sa pokrytia nákladov cenovo neregulovaných služieb.

(319) Komisia v predmetnom rozhodnutí konštatuje, že Deutsche Post bola na cenovo neregulovaných trhoch v priaznivejšej pozícii ako jej konkurenti, pretože časť vzniknutých sociálnych nákladov na štátnych zamestnancov pracujúcich v týchto službách sa neuhrádzala týmito službami vo vlastnej réžii. Namiesto toho sa táto časť vzniknutých sociálnych nákladov priradila cenovo regulovaným službám, ktorých výnosy boli udržiavané na úrovni dostatočne vysokej na to, aby sa z nich mohli financovať náklady vzniknuté dodatočne k nákladom na cenovo regulované služby.

(320) Vedenie interného účtovníctva Deutsche Post od roku 1995 tak ukazuje, že Deutsche Post pridělila k cenovo neregulovaným službám príspevky na sociálne zabezpečenie len vo výške vychádzajúcej zo sadzby príspevku REK. Túto prax potvrdili REK 2002 a potom nasledujúce REK. Z tohto dôvodu boli cenovo neregulované služby hospodársky zvýhodnené v období pred rokom 1999 aj po roku 1999, pretože tieto služby boli jednoznačne oslobodené od vzniknutých nákladov.

- (321) Tvrdenie Nemecka, že na cenovo regulovaných trhoch vznikla pre Deutsche Post komparatívna nevýhoda, pretože paušálnymi platbami vykonanými v období 1995 až 1999 musela financovať vyššie sociálne náklady, nezodpovedá skutočnosti. Po prvé mala Deutsche Post stále výlučné právo na väčšinu svojich regulovaných služieb. Po druhé je ešte dôležitejšie, že poplatky za služby podliehajúce výlučnému právu boli stanovené dostatočne vysoko na to, aby tieto náklady preniesli na závislých používateľov.
- (322) V období do roku 1995 sa regulácia poplatkov zakladala na nariadení o poštových službách⁽¹⁾ z 24. júna 1991, podľa ktorého sa museli vyrovnáť poplatky za monopol. V administratívnej praxi to zahŕňalo dôchodkové náklady. V období 1995 – 1997 sa regulácia poplatkov zakladala na zákone o regulácii telekomunikácií a pôšt zo 14. septembra 1994 (BGBl. I, s. 2325, 2371). Podľa § 4 v spojení s § 2 a § 7 uvedeného zákona sa výnosmi z cenovo regulovanej oblasti mohli pokrývať nielen náklady vznikajúce pri cenovo regulovaných službách vrátane príspevkov do dôchodkového fondu, ale aj náklady cenovo neregulovaných služieb.
- (323) Ako vyplýva z ročnej účtovnej závierky Deutsche Post, po dôchodkovej reforme z roku 1995 zostali regulované poplatky na rovnakej úrovni, aká platila predtým, keď ešte Deutsche Post musela hradiť úplné dôchodkové náklady. Neskôr (v období 1995 – 1999) boli dôchodkové náklady obmedzené na výšku paušálnej sumy alebo (od roku 2000) stanovené na 33 % objemu miezd štátnych zamestnancov, ktorý z roka na rok klesal. Regulované poplatky však neboli zodpovedajúco znížené, aby pokryli ešte vyššie príspevky na sociálne zabezpečenie zodpovedajúce príspevkom na povinné sociálne zabezpečenie, ktoré platili konkurenti. Hospodárska situácia Deutsche Post sa z hľadiska pokrytia dôchodkových nákladov z cenovo regulovaných služieb nezmenila, pretože výška stanovených príspevkov do dôchodkového fondu (2,045 mld. EUR ročne) zostala až do roku 1999 približne rovnaká ako dôchodkové náklady v roku 1994. Výška výnosov Deutsche Post aj príspevku do dôchodkového fondu zostali v rovnováhe.
- (324) V PostG 1997 sa jednoznačne stanovuje, že z regulovaných poplatkov by sa mali uhrádzať nielen náklady „efektívneho“ poskytovania služieb, ale aj finančné bremená vznikajúce napríklad zo sociálnych nákladov štátnych zamestnancov. V PostG 1997 sa preto výslovne uznáva, že výnosy z cenovo regulovanej oblasti je potrebné stanoviť tak, aby sa zaručilo pokrytie všetkých paušálnych platieb. Keďže nemecký zákonodarca podľa všetkého zastával názor, že vtedajšia výška regulovaných poplatkov spĺňa požiadavky PostG 1997, rozhodol sa, že do roku 1999 ponechá ceny na úrovni z roku 1997. Vtedajší minister hospodárstva a technológií následne 27. marca 2000 rozhodol, že poplatky schválené 1. septembra 1997 majú zostať v platnosti do 31. decembra 2002.
- (325) V dôsledku toho sa regulované poplatky ponechali na historicky vysokej úrovni a neznižili na úroveň, pri ktorej by Deutsche Post vznikla komparatívna nevýhoda.
- (326) Od roku 2000 bola Deutsche Post v porovnaní so svojimi konkurentmi v ešte v priaznivejšej pozícii, pretože stanovené príspevky do dôchodkového fondu sa znížili na 33 % splatných miezd štátnych zamestnancov. Táto výška predstavuje v absolútnych číslach zníženie nákladov z 2,045 mld. EUR na 735 mil. EUR (a v nasledujúcich rokoch na ešte nižšiu sumu, pretože počet štátnych zamestnancov sa znižoval a tento vývoj sa len čiastočne kompenzoval nárastom miezd). Keďže regulované poplatky sa ponechali na historicky vysokej úrovni, Deutsche Post mohla od roku 2000 dosahovať značné zisky z cenovo regulovaných služieb.
- (327) Znalecký posudok WIK pri preskúmaní rentability Deutsche Post v oblasti cenovo regulovaných služieb v celom období 1995 – 2002 dospel k záveru, že napríklad do roku 1999 nevznikli Deutsche Post nijaké straty z cenovo regulovaných služieb napriek paušálnym platbám do dôchodkového fondu. Od roku 2000 hovorí znalecký posudok WIK dokonca o jednoznačne pozitívnych výsledkoch.
- (328) Komisia musí preto odmietnuť tvrdenie Nemecka, že Deutsche Post bola v súvislosti s úhradou príspevkov na sociálne zabezpečenie v cenovo regulovaných službách oproti konkurentom znevýhodnená a že dotácie dôchodkov pred rokom 2002 boli potrebné a primerané.
- (329) Napriek uvedenému musí Komisia pripustiť, že v tomto prípade nemá k dispozícii dostatočné dokazové materiály, aby určila presnú výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré Deutsche Post odvádzala v rokoch 1995 – 2002. Komisia zastáva názor, že takáto kvantifikácia sa nemôže podľa predpisov zakladať na dodatočnom konštatovaní, že určitá časť sociálnych nákladov cenovo neregulovaných služieb bola presunutá, aby sa financovala z cenovo regulovanej oblasti, a že Deutsche

⁽¹⁾ Spolkový úradný vestník 1994, časť I, s. 336.

Post v rámci systému dôchodkových fondov nebola celkovo znevýhodnená, pretože výnosy z cenovo regulovanej oblasti boli *de facto* stanovené dostatočne vysoko na to, aby pokrývali jej príspevky do dôchodkového fondu vrátane presunutých finančných bremien. Takisto nie je možné stanoviť metódu, podľa ktorej by mohol členský štát vypočítať výšku príspevkov v tomto období. Komisia po preskúmaní právneho základu regulovaných poplatkov uplatňovaných v období 1995 – 2002 konštatovala, že zo zákonných ustanovení sa nedá s istotou vyvodiť, aké predbežné rozhodnutie prijali príslušné orgány v súvislosti s regulovanými poplatkami. Predovšetkým sa v tomto prípade nedá s istotou preukázať, že príslušné orgány vo svojich rozhodnutiach v čase stanovenia regulovaných poplatkov vo výške, ktorá napokon *de facto* pokryla presunuté náklady, vykázali určitú časť regulovaných poplatkov jednoznačne na pokrytie sumy uvedených finančných bremien z cenovo neregulovaných služieb.

(330) Na rozdiel od rozhodnutí o cenových stropoch z rokov 2002, 2007 a 2011, v ktorých tieto finančné bremená výslovne potvrdil a schválil poštový regulačný úrad, toto skoršie *de facto* pokrytie bolo možné vyvodiť z úvah orgánov zodpovedných za stanovenie poplatku, ktoré súvisia s vývojom iných nákladových zložiek alebo iných ukazovateľov. V tomto prípade toto skoršie *de facto* pokrytie teda nepostačuje na presné a bezpečné stanovenie, do akej miery príslušné orgány zohľadnili pri zvyšovaní regulovaného poplatku uvedené finančné bremená cenovo neregulovaných služieb.

(331) Pre obdobie od 1. januára 2003 však z rozhodnutí o cenových stropoch z rokov 2002, 2007 a 2011 možno jasne vyrozumiť, ako poštový regulačný úrad stanovil štruktúru regulovaných poplatkov. Vyššia úroveň regulovaných poplatkov sa stanovila jednoznačne s cieľom pokryť finančné bremená cenovo neregulovaných služieb z výnosov cenovo regulovanej oblasti.

b) Príspevok Deutsche Post od roku 2003

(332) Podľa PostG 1997 môže Deutsche Post od regulačného orgánu požadovať, aby pri stanovení prípustnej výšky výnosov z výlučného práva a cenovo regulovaných služieb zahrnul do nákladov presúvaných na používateľov okrem iného „nekonkurenčné sociálne náklady“ a náklady na efektívne poskytovanie univerzálnej služby. Poštový regulačný úrad použil túto metódu prvýkrát v rozhodnutí o cenových stropoch z roku 2002. Poštový

regulačný úrad schválil finančné bremená z nekonkurenčných príspevkov na sociálne zabezpečenie aj v rozhodnutiach o cenových stropoch z rokov 2007 a 2011. Na hodnotení Komisie nič nemení ani okolnosť, že cenovej kontrole *ex ante* podlieha len časť cenovo regulovaných služieb. Deutsche Post bola stále oprávnená využiť svoje dominantné postavenie na presunutie celého finančného bremena. Z tohto hľadiska nie je dôležité, či regulačný orgán vykonáva svoju kontrolu *ex ante* alebo *ex post*.

(333) Žiadosť Deutsche Post, aby sa finančné bremeno 2 (vzniknuté sociálne náklady prevyšujúce sadzbu príspevku REK) refinancovalo výnosmi z cenovo regulovanej oblasti, poštový regulačný úrad vždy schválil. Pri určovaní nekonkurenčných sociálnych nákladov (finančné bremeno 2) v roku 2001 sa teda porovnali príspevky na sociálne zabezpečenie vo výške [40 % až 45 %] splatných miezd⁽¹⁾, ktoré odviedla Deutsche Post za svojich štátnych zamestnancov, s referenčnou hodnotou REK. Táto referenčná hodnota sa skladá z podielu zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, úrazové poistenie a doplnkové dôchodkové poistenie, ktoré spolu tvoria [20 % až 25 %] splatných miezd.

(334) Tento rozdiel medzi dvomi sadzbami [15 % až 20 %] splatnej mzdy štátneho zamestnanca sa zahrnul do finančného bremena 2 a uhradil sa z výnosov z cenovo regulovanej oblasti (pozri tabuľku 2).

(335) Deutsche Post preto z ekonomického hľadiska neplatí sadzbu príspevku na sociálne zabezpečenie vo výške 33 % splatných miezd, ale len sadzbu príspevku v rozpätí [20 % až 25 %]. Od roku 2003 hradia zostávajúcu časť závislí spotrebiteľia, ktorí musia platiť poplatky pokrývajúce sociálne náklady Deutsche Post na služby, na ktoré mala Deutsche Post výlučné právo do roku 2007, resp. za univerzálne služby, v prípade ktorých mala Deutsche Post dominantné postavenie.

(336) Na porovnanie sadzby príspevku, ktorá sa uplatňuje na splatné mzdy, s výškou príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré odvádza konkurent, sa musí príslušná mzda previesť na hrubú mzdu štátnych zamestnancov.

⁽¹⁾ Súčet príspevku do dôchodkového fondu (33 %) a nákladov na zdravotnú starostlivosť a nákladov pre prípad odkázanosti na starostlivosť [7 % až 12 %] v percentách splatnej mzdy príslušného štátneho zamestnanca.

(337) Splatná mzda predstavuje [85 % až 90 %] hrubej mzdy štátnych zamestnancov ⁽¹⁾, preto [20 % až 25 %] splatnej mzdy zodpovedá [17,5 % až 22,5 %] hrubej mzdy.

je schopná vypočítať presný rozdiel medzi týmito dvomi úrovňami ani stanoviť metódu, ktorá by to členskému štátu umožnila.

(338) V dôsledku obmedzenia príspevku do dôchodkového fondu na 33 % a schválenia finančného bremena 2 poštovým regulačným úradom platí Deutsche Post príspevky na sociálne zabezpečenie vo výške [17,5 % až 22,5 %] hrubej mzdy štátnych zamestnancov.

b) *Obdobie od roku 2003*

(340) Vzhľadom na porovnanie sadzby príspevku REK s referenčnou sadzbou možno konštatovať, že referenčná sadzba REK sa zakladá na splatných mzdách štátnych zamestnancov, ktoré v porovnaní s hrubou mzdou súkromných zamestnancov predstavujú nízky mzdový základ. Sadzba príspevku REK sa preto musí znovu prepočítať ako percentuálna sadzba hrubých miezd štátnych zamestnancov.

VII.3.2.3. Porovnanie

a) *Obdobie 1995 – 2002*

(339) V období 1995 – 2002 výnosy z poplatkov, ktoré Deutsche Post uplatňovala vo vyhradenej oblasti, výrazne znížili skutočné ekonomické bremeno jej príspevku na pokrytie vlastných sociálnych nákladov. Keďže nie sú k dispozícii samostatne vykazované prvky poplatkov, Komisia môže len konštatovať, že výška príspevku Deutsche Post bola nižšia ako referenčná sadzba. Komisia nie

(341) Z porovnania za rok 2006 vyplýva, že z cenovo neregulovaných služieb sa skutočne hradili príspevky na sociálne zabezpečenie vo výške [17,5 až 22,5] % hrubej mzdy štátnych zamestnancov (resp. [20 až 25] % splatných miezd štátnych zamestnancov) – v porovnaní s referenčnou sadzbou 33,5 %. Vzhľadom na príspevky na sociálne zabezpečenie získala preto Deutsche Post v roku 2006 komparatívnu výhodu vo výške [10 až 15] % hrubých miezd štátnych zamestnancov.

Tabuľka č. 7

Porovnanie sadzby príspevku REK s referenčnou sadzbou príspevku Deutsche Post na sociálne zabezpečenie v roku 2006

	Sadzba príspevku na povinné sociálne zabezpečenie	Sadzba príspevku REK	Referenčná sadzba pre sociálne príspevky – finančné bremeno Deutsche Post
ako percentuálny podiel z	hrubej mzdy súkromných zamestnancov	hrubej mzdy štátnych zamestnancov	hrubej mzdy štátnych zamestnancov
Podiel zamestnávateľa	20,50 %	17,84 %	20,50 %
Zdravotné poistenie	6,65 %	5,79 %	6,65 %
Poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť	0,85 %	0,74 %	0,85 %
Poistenie v nezamestnanosti	3,25 %	2,83 %	3,25 %
Dôchodkové poistenie	9,75 %	8,48 %	9,75 %
Podiel zamestnanca	20,50 %		
Zdravotné poistenie	6,65 %		
Poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť	0,85 %		
Poistenie v nezamestnanosti	3,25 %		3,25 %
Dôchodkové poistenie	9,75 %		9,75 %
Doplňkové dôchodkové poistenie		[od 0 % do 5 %]	
Úrazové poistenie		[od 0 % do 5 %]	
Sadzba príspevku		[od 17,5 % do 22,5 %]	33,50 %

⁽¹⁾ Ďalšie podrobnosti sú uvedené v prílohe.

- (342) Podľa tabuľky 7 predstavuje referenčná sadzba pre Deutsche Post 33,5 % hrubej mzdy štátnych zamestnancov a je o [10 až 15] percentuálnych bodov vyššia ako sadzba, ktorú Deutsche Post skutočne platí.
- (343) Rozdiel [10 až 15] percentuálnych bodov zaznamenaný v roku 2006 je väčší ako nominálny rozdiel v hodnote [8 až 13] % medzi referenčnou sadzbou 33,5 % a sadzbou príspevku REK [20 až 25] %. Tento rozdiel zahŕňa dodatočnú platbu vo výške [2 až 3] percentuálnych bodov, ktorou sa zohľadňuje okolnosť, že nominálna sadzba príspevku REK [20 až 25] % sa neoprávnene zakladá na splatnej mzde štátnych zamestnancov a nie na hrubej mzde štátnych zamestnancov, ktorá zodpovedá hrubej mzde súkromných zamestnancov.
- VII.3.2.4. Predbežný záver o nevyhnutnosti a primeranosti
- (344) Dotácie dôchodkov, ktorými sa pokrýva potreba financovania dôchodkového fondu prevyšujúca príspevky na sociálne zabezpečenie predstavujúce 33 % splatných miezd štátnych zamestnancov Deutsche Post, nie sú nevyhnutné ani primerané z týchto dôvodov:
1. Skutočné náklady, ktoré Deutsche Post vznikli v období od roku 1995 do roku 2002, boli nižšie ako referenčná hodnota, presný rozdiel sa však nedá zistiť.
 2. Od roku 2003 hradila Deutsche Post náklady dosahujúce v priemere približne [17,5 až 22,5] % hrubej mzdy svojich štátnych zamestnancov, pričom priemerná referenčná hodnota predstavuje 32 % hrubej mzdy štátnych zamestnancov, zvyšné náklady hradili používatelia, pretože výnosy schválené podľa regulácie metódou cenového stropu zahŕňajú finančné bremeno nekonkurenčných sociálnych nákladov, ktoré pokrývajú zostávajúcích [10 až 15] % hrubej mzdy štátnych zamestnancov.
- (345) Odlišné sadzby od roku 2003 sa dajú vysvetliť dvomi spôsobmi:
1. Povinné príspevky na sociálne zabezpečenie, ktoré platia spoločnosti v odvetví doručovania listových a balíkových zásielok, predstavujú 41 % hrubej mzdy. Na to, aby sa tieto príspevky mohli porovnať so sociálnymi príspevkami, ktoré platí za svojich štátnych zamestnancov Deutsche Post, je potrebná korektúra, ktorá zohľadňuje, že štátni zamestnanci uhrádzajú 30 % až 50 % svojich výdavkov na zdravotnú starostlivosť a na ošetrovanie sami. Tento podiel, ktorý uhrádzajú štátni zamestnanci, je potrebné postaviť na rovnakú úroveň s podielom zamestnanca na zdravotné poistenie a na poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť vo výške 7,5 % hrubých miezd.
 2. Príspevok Deutsche Post sa nevypočíta z hrubej mzdy štátneho zamestnanca, ale na základe jeho splatnej mzdy. Referenčná hodnota pre štátnych zamestnancov Deutsche Post preto predstavuje 33,5 % hrubej mzdy. Odbremenenie, ktoré túto úroveň prekračuje, nie je v zásade nevyhnutné ani primerané.
- (346) V období 1995 – 2002 sa nedá presne zistiť, aká časť odbremenenia prevyšuje nevyhnutnú a primeranú mieru. Od roku 2003 predstavuje táto časť [10 až 15] % hrubej mzdy.
- VII.3.2.5. Vplyv osobitného konkurenčného a regulačného prostredia na kritériá nevyhnutnosti a primeranosti
- (347) Pri hodnotení nevyhnutnosti a primeranosti dotácie dôchodkov sa však musí zohľadniť, že ide o osobitné konkurenčné a regulačné prostredie.
- (348) Ako sa uvádza v odseku II.2.1, Deutsche Post mala do 31. decembra 2007 výlučné právo na doručovanie určitých listových zásielok. Podľa § 52 PostG 1997 bola až do tohto dátumu poverená povinnosťou poskytovať univerzálne služby v zmysle kapitoly 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES⁽¹⁾ a § 11 PostG 1997. Od 1. januára 2008 poskytuje Deutsche Post univerzálne služby na dobrovoľnom základe.
- (349) Pokiaľ mala Deutsche Post výlučné právo na určité listové služby, jej konkurenti nemohli v tejto časti poštového trhu ponúkať svoje služby. Skutočnosť, že poštový regulačný úrad povolil Deutsche Post, aby prostredníctvom vyšších poplatkov za cenovo regulované služby refinancovala v plnom rozsahu a vo výške presahujúcej sociálne príspevky jej konkurentov tú časť sociálnych nákladov štátnych zamestnancov, ktorá vznikla z poskytovania služieb, na ktoré sa vzťahuje výlučné právo, nesmela ovplyvniť obchod v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so spoločným záujmom.
- (350) Povinnosť poskytovať univerzálne služby sa zakladá na tom, že poskytovatelia poštových služieb v prípade konkurenčného trhu určité služby vo vidieckych alebo vzdialených oblastiach buď neponúkajú vôbec, alebo len za neprimerane vysoké ceny. Podľa článku 4 smernice 97/67/ES musia preto všetky členské štáty zabezpečiť, aby mali užívatelia právo na univerzálne služby, medzi ktoré patrí trvalé poskytovanie poštových služieb stanovenej kvality na všetkých miestach na ich území za prijateľné ceny pre všetkých užívateľov.
- (351) Nemecká legislatíva v tejto súvislosti ukladá všetkým poskytovateľom poštových služieb, ktorí majú dominantné postavenie na trhu a ktorých sa týka záväzok

(1) Ú. v. ES L 15, 21.1.1998, s. 14.

univerzálnej služby, osobitnú povinnosť. Podľa § 2 PDLV⁽¹⁾ musia títo poskytovatelia poštových služieb poskytovať služby na tomto trhu všetkým užívateľom za rovnakých podmienok. Doteraz má takéto dominantné postavenie na trhu, a teda aj túto povinnosť len Deutsche Post.

- (352) Od privatizácie nedostala Deutsche Post nijakú štátnu pomoc ako kompenzáciu za poskytovanie univerzálnych služieb. Dostáva však kompenzáciu za náklady vznikajúce zabezpečením univerzálnej služby z výnosov cenovo regulovaných služieb, pri ktorých má dominantné postavenie na trhu. Podľa názoru Komisie treba pri hodnotení nevyhnutnosti a primeranosti dotácie dôchodkov túto okolnosť primerane zohľadniť.
- (353) Komisia preto dospela k záveru, že v prípade sociálnych nákladov na štátnych zamestnancov, vzniknutých z poskytovania cenovo regulovaných služieb, na ktoré sa vzťahuje povinnosť poskytovať univerzálne služby a pri ktorých má Deutsche Post dominantné postavenie na trhu, okolnosť, že poštový regulačný úrad schválil, aby sa sociálne náklady vznikajúce pri poskytovaní cenovo regulovaných služieb v plnej miere financovali vyššími poplatkami, a to dokonca aj vtedy, keď tieto sociálne náklady presahujú úroveň, ktorú spravidla hradia jej konkurenti, neovplyvňuje obchod v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so spoločným záujmom. Tento záver vychádza z osobitného konkurenčného a regulačného prostredia, v ktorom sa tieto služby poskytovali. Nemôže sa preto prenášať na iné oblasti.

Tabuľka č. 8

Vzorec na výpočet pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom v období od 1. januára 2003

Pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom =	
= (referenčná sadzba – regulačná sadzba príspevku)	× Súčet hrubých miezd štátnych zamestnancov v cenovo neregulovaných službách

- (357) Na základe dostupných údajov vychádza za obdobie 2003 – 2010 celková komparatívna výhoda vo výške [500 až 1 000] mil. EUR (pozri prílohu). Ročný príspevok pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom klesol počas tohto obdobia z dôvodu klesajúceho počtu štátnych zamestnancov z [...] mil. EUR (2003) na [...] mil. EUR (2010).

VII.3.3. Záver

- (354) Vzhľadom na uvedené sa môže prijať záver, že Deutsche Post od roku 2003 za svojich štátnych zamestnancov, ktorí pracovali v oblastiach cenovo neregulovaných služieb, odvádzala sociálne príspevky, ktoré boli o 11 až 14 percentuálnych bodov nižšie ako sadzby príspevkov jej konkurentov.

Obrázok č. 8

Komparatívna výhoda vzhľadom na sadzbu príspevku na sociálne zabezpečenie v porovnaní s cenovo neregulovanými službami (sadzby poistného ako percentuálny podiel hrubých miezd štátnych zamestnancov)

[...]

- (355) Nízke sociálne príspevky nie sú nevyhnutné ani primerané na dosiahnutie cieľa postupného otvorenia trhu s poštovými službami. Na uvedených trhoch je Deutsche Post vystavená tvrdej konkurencii ostatných poskytovateľov. Komisia preto zastáva názor, že menšie objemy sociálnych príspevkov ovplyvnili obchod v takej miere, že sú v rozpore so spoločným záujmom, a preto ich nemožno vyhlásiť za zlučiteľné s vnútorným trhom.
- (356) Časť dotácie dôchodkov v období od 1. januára 2003, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, sa vypočíta podľa tohto vzorca: rozdiel medzi referenčnou sadzbou a sadzbou príspevku REK vynásobený súčtom hrubých miezd štátnych zamestnancov pracujúcich v cenovo neregulovaných službách.

ktoré odvádzali súkromní konkurenti. Výhoda, ktorá z toho vyplývala, sa v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 vycíslila na 100 mil. EUR až 200 mil. EUR ročne.

- (359) Nemecko vo svojom stanovisku k uzneseniu o rozšírení z roku 2011 vznieslo dve hlavné námietky:

VII.3.4. Protiargumentácia k tvrdeniu Nemecka

- (358) V rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 vyjadrila Komisia pochybnosť v súvislosti s potrebnosťou a primeranosťou dotácie dôchodkov, pretože v rámci cenovo neregulovaných služieb boli odvádzané sadzby príspevku na sociálne zabezpečenie o 11 % až 14 % nižšie ako tie,

1. Nemecko trvá na tom, že referenčná sadzba sa môže opierať len o podiel zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, pretože súkromné podniky nemajú zákonnú povinnosť platiť podiel zamestnanca na poistení. Referenčná hodnota by mala okrem toho zohľadniť, že mzdová úroveň Deutsche Post bola vždy vyššia ako „konkurenčná“ úroveň.

⁽¹⁾ Nariadenie o poštových službách z 21. augusta 2001 (BGBl. I, s. 2178).

2. Nemecko tvrdí, že Komisia nepreukázala, že výnosy z cenovo regulovaných univerzálnych služieb postačovali na financovanie uvedených finančných bremien vznikajúcich na základe nekonkurenčných sociálnych nákladov.
- VII.3.4.1. Zahrnutie príspevkov zamestnanca do referenčnej sadzby a odmietnutie korektúry mzdovej úrovne na úroveň „konkurenčnej mzdy“, ku ktorým pristúpila Komisia, sú oprávnené
- (360) Nemecko tvrdí, že vyššia referenčná hodnota ako podiel zamestnávateľa na sadzbe príspevku na sociálne zabezpečenie by poškodila Deutsche Post v porovnaní s jej konkurentmi, ktorí musia odvádzať len podiel zamestnávateľa.
- (361) Pokiaľ ide o tento prvý argument, Komisia trvá na tom, že štátni zamestnanci, na rozdiel do súkromných zamestnancov, nie sú povinní prispievať na dôchodkové poisťovne a na poistenie v nezamestnanosti. Tieto príspevky sa preto musia nutne zahrnúť do referenčnej sadzby s cieľom zaistiť, aby Deutsche Post a súkromní konkurenti platili priamo, resp. nepriamo príspevky rovnakej výšky.
- (362) Nemecko okrem toho trvá na tom, aby sa referenčná sadzba neuplatňovala na hrubú mzdu štátnych zamestnancov ani na splatné mzdy štátnych zamestnancov, ale len na „konkurenčnú“ mzdu. Podľa názoru Deutsche Post by sa „konkurenčná mzda“ uvedená v REK 2002, 2007 a 2011 mala riadiť podľa mzdy ETV (mzdy v kolektívnej zmluve Deutsche Postbank AG o mzdách a platoch) alebo podľa kolektívnych zmlúv pre poštový sektor z roku 2003.
- (363) V REK 2009 je ako „konkurenčná“ mzda stanovená minimálna mzda z roku 2007, ktorá je ešte nižšia ako mzda ETV.
- (364) Na to, aby sociálne odvody Deutsche Post boli na rovnaj úrovni ako sociálne odvody jej konkurentov, je podľa informácií Nemecka potrebné, aby sa výpočet zakladal na takýchto „konkurenčných“ mzdách.
- (365) Komisia nemôže tento argument akceptovať, pretože pomoc sa musí obmedziť na nevyhnutné minimum, aby sa zaručilo, že postupný prechod zo stavu veľmi obmedzenej hospodárskej súťaže k skutočnej hospodárskej súťaži na úrovni Únie sa uskutoční za prijateľných hospodárskych podmienok.
- (366) Zvýšenie pomoci v takom rozsahu, aby Deutsche Post od roku 1995 financovala len sociálne odvody na základe „konkurenčných“ miezd, ktoré nezohľadňujú podmienky na trhu práce v predchádzajúcich rokoch, by preto nebolo primerané. V hospodárstve je bežné, že mzdy zamestnancov, ktorých etablované podniky, resp. noví účastníci trhu prijali do zamestnania v rôznom čase, sú rozdielne.
- (367) Takisto v prípade pomoci pre France Telecom ⁽¹⁾ Komisia zamietla argument, ktorý predložilo Francúzsko, že pri sadzbách príspevku na sociálne zabezpečenie sa musí zohľadniť aj skutočnosť, že štátni zamestnanci dostávali vyššie mzdy ako zamestnanci konkurenčných spoločností. Komisia v tejto súvislosti zdôraznila, že etablovaný prevádzkovateľ mal v čase otvorenia trhu vďaka štátnym zamestnancom kvalifikovaných a kompetentných zamestnancov, bez ktorých by si nemohol udržať svoje postavenie na trhu. V každom prípade nie je prirodzené podrobne vyzdvihovať nevýhody etablovaného poštového podniku a nebrať pritom do úvahy podstatné výhody, napríklad pokiaľ ide o podiel na trhu, všeobecnú známosť a stálu klientelu.
- (368) Okrem toho sa na základe výpočtov Deutsche Post nedá dôveryhodne určiť, že Deutsche Post by bez povinnosti zamestnávať štátnych zamestnancov dosiahla vypočítané úspory mzdových nákladov. Dokonca aj v prípade, keby štátni zamestnanci v roku 1995 skutočne prešli do zamestnaneckého pomeru, nie je stanovené, koľko štátnych zamestnancov by bolo v roku 1995 nahradených súkromnými zamestnancami, ani v akej platovej triede. Samotný vysoký počet štátnych zamestnancov zamestnaných v roku 1995 v Deutsche Post ⁽²⁾ vyvoláva pochybnosti, že by bolo právne a ekonomicky možné nahradiť od roku 1995 všetkých štátnych zamestnancov rovnako produktívnymi súkromnými zamestnancami za nižšie mzdy.
- (369) Komisia preto odmieta obidve námietky Nemecka v súvislosti s referenčnou sadzbou a mzdami.
- VII.3.4.2. K tvrdeniu Nemecka, že výnosy z cenovo regulovaných služieb nepostačovali na financovanie uvedených finančných bremien
- (370) Nemecko uvádza, že Komisia posudzovala len výšku príspevkov na sociálne zabezpečenie na cenovo neregulované služby a nepreskúmala, či zisky z regulovaných univerzálnych služieb postačovali na financovanie uvedených finančných bremien.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie z 20. decembra 2011 vo veci pomoci C 25/2008, body 110 a 111; zatiaľ neuvyverejnené v Úradnom vestníku.

⁽²⁾ Približne 140 000 štátnych zamestnancov v roku 1995.

(371) Nemecko uplatňuje dve argumentačné línie. Po prvé Komisia vraj nepreukázala, že nemecký regulačný orgán skutočne schválil finančné bremená, ktoré uviedla Deutsche Post. Po druhé, aj keby regulačný orgán tieto finančné bremená schválil, zisky z cenovo regulovaných univerzálnych služieb by aj tak neboli dostatočne vysoké na financovanie týchto bremien. Nemecko odovzdalo dva znalecké posudky, znalecký posudok prof. Webera a odborné stanovisko CTcon s cieľom preukázať, že výnosy z cenovo regulovaných služieb nepostačovali na pokrytie uvedených finančných bremien vznikajúcich na základe nekonkurenčných sociálnych nákladov, a preto bola kompenzácia Deutsche Post za nekonkurenčné sociálne náklady nedostatočná.

a) *Rozhodnutia o cenových stropoch z rokov 2002, 2007 a 2011 sa zakladajú na REK, ktoré predložilo Nemecko, a schvaľujú všetky uvedené finančné bremená*

(372) Príslušné podklady dokazujú, že poštový regulačný úrad od rozhodnutia o cenových stropoch z roku 2002 schvaľoval finančné bremená Deutsche Post a v súlade s tým stanovoval regulované poplatky s cieľom pokryť tieto finančné bremená. Rozhodnutia o cenových stropoch z rokov 2007 a 2011 navyše potvrdzujú, že poštový regulačný úrad vyhovel žiadosti Deutsche Post a schválil, aby sa uvedené nekonkurenčné sociálne náklady financovali z výnosov cenovo regulovaných služieb.

b) *Znalecký posudok profesora Webera nepodporuje tvrdenie, že výnosy z cenovo regulovaných univerzálnych služieb nepostačovali na pokrytie finančných bremien, ktoré uviedla Deutsche Post*

(373) Znalecký posudok profesora Webera sa vzťahuje na obdobie 1995 – 2010 a konštatuje, že Deutsche Post poskytovala nielen dotácie dôchodkov, ale v plnej miere pokrývala aj svoje finančné bremeno 2 z výnosov cenovo regulovaných služieb [podrobný opis znaleckého posudku je uvedený v oddiele VI.1.4.2 a)].

(374) V rámci hodnotenia znaleckého posudku si najprv pripomeňme kritériá schvaľovania poplatkov podľa § 20 ods. 2 PostG 1997. Podľa toho musí cenový strop primerane zohľadňovať náklady efektívneho poskytovania služieb, ako aj finančné bremená vznikajúce na základe nákladov na celoplošné poskytovanie poštových služieb a náklady z prevzatia finančných bremien na sociálne zabezpečenie zamestnancov, ktoré vznikli z právneho nástupníctva Deutsche Bundespost.

Tabuľka č. 9

Stanovenie ceny podľa § 20 ods. 2 PostG 1997

<p>Cenový strop pre regulované služby =</p> <p>= Náklady na efektívne poskytovanie regulovaných služieb + finančné bremená</p> <p>= Celkové náklady na regulované služby + finančné bremená z neregulovaných služieb</p>
--

(375) Poštový regulačný úrad musí regulované poplatky stanoviť tak, aby výnosy pokrývali náklady „efektívneho poskytovania“ cenovo regulovaných služieb a schválené finančné bremená. Inak povedané to znamená, že regulované poplatky pokrývajú v plnej miere nielen celkové náklady cenovo regulovaných služieb, a to nezávisle od toho, či sa tieto náklady vykazujú ako „finančné bremená“ alebo „náklady efektívneho poskytovania služieb“, ale aj časť finančných bremien, ktoré vznikajú z cenovo neregulovaných služieb. § 20 ods. 2 PostG 1997 zabezpečuje, aby schválené finančné bremená boli v plnom rozsahu pokryté výnosmi z cenovo regulovaných služieb. Na rozdiel od tvrdenia Nemecka je teda legislatívne zabezpečené, aby prevzatím nekonkurenčných sociálnych nákladov za zamestnancov pracujúcich v cenovo neregulovaných službách nevznikla nedostatočná kompenzácia za cenovo regulované služby.

(376) V znaleckom posudku sa najprv definujú nekonkurenčné sociálne náklady na štátnych zamestnancov ako rozdiel medzi všetkými sociálnymi nákladmi Deutsche Post na jej štátnych zamestnancov (platby do dôchodkového fondu a náklady na zdravotnú starostlivosť, úrazové poistenie a ostatné poisťné plnenia) a príspevkami zamestnávateľa na dôchodkové poistenie, zdravotné poistenie a poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť na základe minimálnej mzdy z roku 2007. V druhom kroku sa tento rozdiel porovnáva s finančným bremenom 2.

(377) Znalecký posudok profesora Webera je napadnuteľný z dvoch hľadísk. Po prvé nekonkurenčné náklady sú stanovené neprimerane vysoko. Po druhé sa prehliada, že z tohto dôvodu nekonkurenčné náklady zahŕňajú aj náklady, za ktoré dostala Deutsche Post kompenzačné platby, ktoré nie sú vykázané pri finančnom bremene 2, ale pod inými položkami. Osobitne je potrebné poukázať na tieto slabé miesta:

(378) Po prvé sa v znaleckom posudku nekonkurenčné sociálne náklady stanovujú na základe podielu zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, finančné bremeno 2 sa však stanovuje na základe sadzby

príspevku REK. Keďže sadzba príspevku REK je vyššia ako podiel zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie, nekonkurenčné sociálne náklady sú v znaleckom posudku stanovené vyššie ako finančné bremeno 2. Znalecký posudok preto nezohľadňuje konkurenčné sociálne náklady, ktoré poštový regulačný úrad považuje za náklady „efektívneho poskytovania“.

(379) Po druhé sa v znaleckom posudku nezohľadňuje, že finančné bremeno 1 (konkurenčné mzdové náklady) zahŕňa aj časť nekonkurenčných sociálnych nákladov (napríklad na základe rozdielov medzi splatnými mzdami a referenčnou hodnotou pre „konkurenčnú“ úroveň miezd) a že sa preto financujú z finančného bremena 1. Ďalšie sociálne náklady, ktoré sa zohľadnili v znaleckom posudku, sú pokryté prostredníctvom iných finančných bremien (napríklad platby pre BANstPT patria pod finančné bremeno 6), a preto sú kompenzované. V posudku je uvedená suma všetkých sociálnych nákladov vzniknutých v súvislosti so štátnymi zamestnancami, ale neuvádza sa, že nekonkurenčné náklady sú pokryté nielen finančným bremenom 2, ale aj inými finančnými bremenami.

(380) Po tretie bolo potrebné zohľadniť, že finančné bremeno 2 zahŕňa nekonkurenčné sociálne náklady na štátnych zamestnancov, ako aj súkromných zamestnancov. Príspevky na sociálne zabezpečenie súkromných zamestnancov boli v roku 2003 vyššie ako referenčná sadzba REK, pretože v týchto nákladoch boli zahrnuté aj úroky vo výške [...] mil. EUR za doplnkové dôchodkové poistenie súkromných zamestnancov. Od roku 2003 sa tieto úrokové náklady započítavajú do finančných nákladov a vzniknuté sociálne náklady na súkromných zamestnancov sú odvtedy nižšie ako referenčná sadzba REK.

(381) Keďže v znaleckom posudku sa celé finančné bremeno 2 používa ako kompenzácia za nekonkurenčné sociálne náklady, za obdobie pred rokom 2003 vzniklo nadmerné odbremenenie a od roku 2003 nedostatočné odbremenenie od sociálnych nákladov na štátnych zamestnancov. Na určenie primeranej kompenzácie z finančného bremena 2 za nekonkurenčné sociálne náklady na štátnych zamestnancov je potrebné v rámci finančného bremena 2 posudzovať štátnych a súkromných zamestnancov samostatne.

(382) Stanovenie nedostatočnej kompenzácie v znaleckom posudku je teda zavádzajúce, pretože nezohľadňuje, že uvedené nekonkurenčné sociálne náklady nie sú pokryté len finančným bremenom 2 a že poštový regulačný úrad považoval za náklady „efektívneho poskytovania“ väčšiu časť sociálnych nákladov. Primeranou korektúrou chyby v znaleckom posudku v súvislosti s kompenzáciou sa

finančné bremená a nekonkurenčné sociálne náklady vyvážia tak, ako to požaduje § 20 ods. 2 PostG 1997.

(383) Námietka Nemecka, že Komisia urobila v rozhodnutí o rozšírení z roku 2011 chybu, keď stanovila len komparatívnu výhodu pre cenovo neregulovanú oblasť, sa preto musí zamietnuť, lebo podľa § 20 ods. 2 PostG 1997 musí poštový regulačný úrad stanoviť cenový strop tak, aby výnosy z cenovo regulovaných služieb pokryli efektívne poskytovanie cenovo regulovaných služieb a schválené finančné bremená.

c) *Znalecký posudok WIK neposkytuje dôkaz o nedostatočnej kompenzácii nekonkurenčných nákladov*

(384) Nemecko s odvolaním sa na REK 2009 trvá na tom, že Deutsche Post od roku 1990 vykazuje v súvislosti s cenovo regulovanými službami veľké schodky, pretože výnosy z regulovanej oblasti boli pohltené nákladmi na cenovo regulované služby a čistými nákladmi na plnenie povinnosti poskytovať univerzálne služby⁽¹⁾. Nemecko teda aj z tohto dôvodu odmieta tvrdenie Komisie, že zisky z cenovo regulovaných služieb by postačovali na financovanie nekonkurenčných sociálnych nákladov na cenovo neregulované služby.

(385) Komisia v tejto súvislosti trvá po prvé na tom, že z rozhodnutí poštového regulačného úradu od roku 2003 jasne vyplýva, že vykazovali časť výnosov z cenovo regulovaných služieb ako kompenzáciu za finančné bremeno 2. Z rozhodnutí poštového regulačného úradu teda jasne a jednoznačne vyplýva, že tento príspevok tvoria výnosy z cenovo regulovaných služieb.

(386) Po druhé na rozdiel od REK 2009 je v znaleckom posudku WIK vysvetlené, že cenovo regulované služby dosiahli od roku 2000 značné pozitívne ziskové rozpätia v rozsahu väčšom ako [6,5 až 8,5] % obratu.

Obrázok č. 9

Výpočet ROS pre cenovo regulované služby na základe znaleckého posudku WIK

[...]

Vysvetlenie: Výpočty sa zakladajú na úpravách REK 2009 vykonaných v znaleckom posudku WIK. Ďalej sa predpokladá, že cenovo regulované služby pokrývajú všetky straty cenovo neregulovaných univerzálnych služieb. Nižší zisk v roku 2007 súvisí predovšetkým s mimoriadne vysokými odpismi v portfóliu nehnuteľností.

⁽¹⁾ Napríklad udržiavanie siete poštových pobočiek a šiesteho doručovacieho dňa.

- (387) Vyššie zisky od roku 2000 priamo súvisia so znížením príspevkov na dôchodkové poistenie stanovených podľa zákona o dôchodkoch z roku 1995: Kým v roku 1999 zaplatila Deutsche Post ročnú paušálnu platbu vo výške 2,045 mld. EUR, v roku 2000 predstavoval príslušný príspevok len okolo 735 mil. EUR (33 % splatných miezd štátnych zamestnancov). Keďže poštový regulačný úrad neupravil v roku 2000 regulované poplatky smerom nadol, v súlade s nižšími príspevkami na dôchodkové poistenie, zisky Deutsche Post sa značne zvýšili. Dosiadnutý zisk zostal na vysokej úrovni aj po rozhodnutí o cenových stropoch z roku 2002, pretože regulované poplatky neboli znížené natoľko, aby zodpovedali nákladom cenovo regulovaných služieb.
- (388) Pokiaľ ide o kritiku Nemecka v súvislosti so znaleckým posudkom WIK, Komisia zastáva názor, že tento znalecký posudok poskytuje vo všeobecnosti správnejší pohľad na celkovú hospodársku situáciu Deutsche Post, a najmä na zisky cenovo regulovaných služieb ako REK 2009. Dá sa to zdôvodniť takto:
- i) Prímeranejšie rozdelenie nákladov komerčným službám
- (389) Podľa rozsudku vo veci Chronopost musia komerčné služby hradiť svoje priame náklady samy a primerane prispievať na pokrytie spoločných nákladov. Primerané pridelovanie nákladov rôznym službám je možné dokladať pomocou externých referenčných hodnôt (napríklad trhových cien) alebo interných údajov o nákladoch ⁽¹⁾.
- (390) REK 2009 sa opiera o zásadu uvedenú v § 20 ods. 2 PostG 1997, podľa ktorej sa cenovo neregulovaným službám môžu prideliť len náklady efektívneho poskytovania služieb, pričom všetky finančné bremená (napríklad dodatočné náklady vznikajúce z prevzatia finančných bremien na sociálne zabezpečenie zamestnancov POSTDIENST a čisté náklady na plnenie povinnosti poskytovať univerzálne služby) sa musia financovať z cenovo regulovaných služieb. V znaleckom posudku WIK sa však po preskúmaní REK 2009 v porovnaní s rentabilitou súkromných konkurentov konštatuje, že Deutsche Post prideluje cenovo regulovaným službám nadmerne veľkú časť finančných bremien a komerčným službám prideluje nedostatočné náklady.
- (391) Preskúmanie uvedených „konkurenčných“ referenčných hodnôt, ktoré použila Deutsche Post pri výpočte jednotlivých finančných bremien, potvrdzuje výsledky znaleckého posudku WIK. Sadzba príspevku REK, ako už bolo
- uvedené, je na výpočet finančného bremena 2 (nekonkurenčné sociálne náklady) v porovnaní s príspevkami na povinné sociálne zabezpečenie, ktoré musia platiť súkromní konkurenti, veľmi nízkou referenčnou hodnotou. Okrem toho napríklad v prípade infraštruktúrneho bremena pobočiek ide o čisto hypotetickú referenčnú hodnotu, pretože sa nedá dokázať, že Deutsche Post by bez povinnosti poskytovať univerzálne služby od roku 1990 už neprevádzkovala nijaké vlastné poštové pobočky. Takisto sa nedá dokázať, že Deutsche Post by od roku 1990 mohla fungovať výlučne so zamestnancami, ktorým by musela vyplácať len mzdy vo výške minimálnej mzdy z roku 2007.
- (392) Komisia preto dospela k záveru, že znalecký posudok WIK je vhodnejší ako podklad na určenie nákladov, ktoré možno pripísať komerčným službám.
- (393) Ohodnotenie nákladov musí okrem toho podľa smerníc 97/67/ES a 2006/111/ES zodpovedať všeobecným účtovným štandardom. Ročná účtovná závierka Deutsche Post neobsahuje zvýšené odpisové náklady ani zvýšené dodatočné dôchodkové náklady. Takéto náklady – a to platí pre Deutsche Post aj pre jej konkurentov – sa obvykle financujú z bilančného zisku spoločnosti. Nové ohodnotenie smernom nahor by preto Deutsche Post vo vzťahu k jej konkurentom zvýhodnilo.
- ii) Referenčné porovnávanie na určenie primeraného zisku pri zohľadnení rizikového profilu Deutsche Post
- (394) Zisky, ktoré Deutsche Post dosahovala od roku 2000, boli jednoznačne vyššie ako medián ROS 3,48 % uvedený v znaleckom posudku WIK a ako dolná úroveň ROS 6,1 % v znaleckom posudku Deloitte II. Nemožno preto akceptovať tvrdenie Nemecka, podľa ktorého Deutsche Post utrpela také vysoké straty, že z výnosov cenovo regulovaných služieb nemohla pokryť finančné bremená.
- (395) Okrem toho sa musí kriticky hodnotiť znalecký posudok Deloitte II, ktorý sa opiera o malú porovnateľnú skupinu predovšetkým nadnárodných expresných balíkových služieb (o. i. UPS, FedEx, TNT Express). Odporúčanie uvedené v znaleckom posudku Deloitte II, aby sa ako základ primeraného ziskového rozpätia použili dolná úroveň ROS 6,1 % a medián ROS 7,4 %, nezohľadňuje skutočnosť, že obchodná činnosť, ktorú vykonáva Deutsche Post, je nielen podstatne menej náročná na kapitál, ale je aj menej riziková:

⁽¹⁾ Rozsudok vo veci Chronopost, bod 38; Návrh generálneho advokáta Tizzano, vec Chronopost, bod 54; rozhodnutie Komisie z 21. decembra 2005 o opatrení pomoci N 531/05, *La Banque Postale*, bod 75 a nasl.

1. Medzinárodné expresné balíkové služby neposkytuje Deutsche Post samotná, ale len jej dcérske spoločnosti DHL.

2. Do poštových služieb, ktorými Deutsche Post dosahuje 75 % svojich výnosov, sa musí v porovnaní s nadnárodnými balíkovými službami investovať podstatne menej kapitálu, pretože najväčšie nákladové položky tvoria mzdy doručovateľov listových zásielok. Expresné balíkové služby musia podstatne viac investovať do kapitálovo náročného vybavenia ⁽¹⁾.
3. Dominantné postavenie Deutsche Post na trhu s listovými zásielkami vzniklo a upevnilo sa na základe výlučného práva, ktoré Deutsche Post zaistilo stálu klientelu bez toho, aby musela vykonať väčšie investície do marketingu alebo do obchodných značiek. Naproti tomu nadnárodné balíkové služby si museli od základu vybudovať svoju pozíciu na všetkých vnútroštátnych trhoch a na vlastné riziko a náklady vytvorili niektoré z najznámejších značiek ⁽²⁾.
4. Deutsche Post bola zabezpečená pred trhovými a nákladovými rizikami prostredníctvom štátnych opatrení ⁽³⁾. Regulácia cien sa postarala najmä o pokrytie všetkých finančných bremien cenovo neregulovaných služieb ⁽⁴⁾.
- (396) V znaleckom posudku WIK sa preto ako referenčná hodnota pre zisk správne používa úroveň, ktorá je nižšia ako rozpätie Deloitte II, aby sa primeraným spôsobom zohľadnila menšia kapitálová náročnosť a nižšie riziká obchodných činností Deutsche Post v porovnaní s nadnárodnými expresnými kuriérnymi službami. Je však zbytočné určovať presnú úroveň referenčnej hodnoty pre zisk, pretože priemerne dosahované marže ROS s hodnotou 8,3 % sa už nachádzajú nad dolnou úrovňou ROS, ktorá bola v znaleckom posudku Deloitte II odhadnutá na 6,1 %. Ani na základe znaleckého posudku, ktorý predložilo Nemecko, sa nedalo určiť, že Deutsche Post dostávala od roku 2000 veľmi nízku kompenzáciu.
- (397) V každom prípade je ťažké pochopiť kritiku Nemecka v súvislosti so znaleckým posudkom WIK, pretože hodnota mediánu ROS 3,48 % nie je vyššia ako úroveň zisku, ktorú poštový regulačný úrad aj samotná Deutsche Post klasifikovali ako primeranú. Z referenčnej hodnoty ROS 3,48 % vyplýva na jednej strane v absolútnom vyjadrení vyšší zisk ako kapitálové náklady, ktoré uviedla Deutsche Post vo svojich REK a ktoré schválil regulačný orgán (napríklad náklady na [...] a [...]) (pozri oddiel IV.4.3). Na druhej strane sa medián ROA 7,66 % uvedený v znaleckom posudku WIK pohybuje v podobnej oblasti ako rentabilita kapitálu Deutsche Post [...].
- (398) Odkaz Nemecka na primerané ziskové rozpätia v železničnej a autobusovej doprave (rentability tržieb od 7 % do 8 %) nemá nijaký vplyv na závery v súvislosti s referenčným porovnávaním na stanovenie primeraného zisku. Tieto hospodárske odvetvia sú kapitálovo náročnejšie, a preto sú na pokrytie kapitálových nákladov potrebné vyššie rentability tržieb. Z týchto hodnôt je naopak zrejmé, že referenčná hodnota pre primeraný zisk uvedená v znaleckom posudku Deloitte II zodpovedá skôr priemernej ROS kapitálovo náročného hospodárskeho odvetvia než hospodárskeho odvetvia náročného na pracovnú silu.
- d) *Závery*
- (399) Komisia musí odmietnuť tvrdenie Nemecka, podľa ktorého výnosy z cenovo regulovanej oblasti nepostačovali na pokrytie nekonkurenčných sociálnych nákladov vzniknutých z uvedených finančných bremien. Tvrdenie Nemecka sa nedá podložiť znaleckými posudkami, ktoré poskytlo Nemecko, ani na základe REK 2009.
- (400) Naproti tomu rozhodnutia o cenových stropoch z rokov 2002, 2007 a 2011 jednoznačne dokumentujú, že poštový regulačný úrad vždy schválil, aby sa uvedené finančné bremená kompenzovali z výnosov cenovo regulovaných služieb.
- VII.3.5. *Zrušenie pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom od 1. januára 2003*
- (401) V prípade, keď Komisia zistí nezlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom, je podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora oprávnená rozhodnúť, aby príslušný členský štát túto pomoc zrušil alebo upravil ⁽⁵⁾. Podľa tejto judikatúry takáto povinnosť slúži na obnovenie predchádzajúceho stavu ⁽⁶⁾. V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že tento cieľ sa dosiahol, keď príjemca neoprávnenú pomoc vrátil, a tým stratil výhodu, ktorú mal na trhu voči svojim konkurentom, a obnovilo sa postavenie pred vyplatením pomoci ⁽⁷⁾.
- (402) V zmysle tejto judikatúry sa v článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 konštatuje: „Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu [...]. Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva.“

⁽¹⁾ Napríklad do leteckej prepravy a integrovanej distribučnej siete.

⁽²⁾ Napríklad UPS alebo TNT.

⁽³⁾ Napríklad prostredníctvom zvýšenia regulovaných cien, štátnej kompenzácie, štátnych záruk a dotácií dôchodkov.

⁽⁴⁾ Napríklad nekonkurenčné sociálne náklady, ktoré boli vyššie ako „konkurenčná“ referenčná hodnota.

⁽⁵⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 1973, Komisia/Spolková republika Nemecko, vec 70/72, Zb. 1973, s. 813, bod 13.

⁽⁶⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 1994, spojené veci C-278/92, C-279/92 a C-280/92, Španielske kráľovstvo/Komisia, Zb. 1994, s. I-4103, bod 75.

⁽⁷⁾ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1999, Belgické kráľovstvo/Komisia, vec C-75/97, Zb. 1999, s. I-30671, body 64 a 65.

- (403) Komisia okrem toho konštatuje, že rozhodnutie o rozšírení z roku 2007 a rozhodnutie o rozšírení z roku 2011 sa vzťahujú na obdobie 1990 – 2007. V prípade dotácie dôchodkov však ide o schému trvalej pomoci, ktorá presahuje rok 2007. Takže v roku 2007 nebola zastavená ani kompenzácia za finančné bremená financovaná z výnosov cenovo regulovaných služieb. V súlade s tým oznámenie Nemecka z 2. januára 2012 obsahovalo údaje o dotácii dôchodkov a o výnosoch dosiahnutých z cenovo regulovaných služieb vrátane roku 2010. Komisia preto dospela k záveru, že vrátenie časti dotácie dôchodkov nezlučiteľnej s vnútorným trhom nemalo byť ukončené v roku 2007, ale malo by siahať až do dňa oznámenia tohto rozhodnutia.
- (404) Čo sa týka výpočtu prvku pomoci, ktorý predložila Deutsche Post, treba zdôrazniť, že podľa judikatúry Súdneho dvora žiadne ustanovenie práva Únie od Komisie nepožaduje, aby v príkaze na vymáhanie pomoci, ktorá bola vyhlásená za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, stanovila presnú sumu refundovanej pomoci. Postačuje, aby rozhodnutie Komisie obsahovalo údaje, ktoré jeho adresátom umožnia túto sumu bez neprimeraných ťažkostí určiť⁽¹⁾.
- (405) Pomoc, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, sa musí vypočítať podľa vzorca uvedeného v tabuľke 8 na základe sadzby príspevku REK a referenčnej sadzby (pozri definíciu v prílohe a tabuľke 7), ako aj na základe hrubej mzdy štátnych zamestnancov (pozri definíciu v tabuľke 6). Za každý rok neoprávnenej pomoci sa majú vybrať úroky až do jej splatenia. Tieto úroky sa majú vypočítať podľa kapitoly V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999, ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES⁽²⁾.
- (406) Výpočty uvedené v prílohe, pomocou ktorých bola určená neoprávnená pomoc od roku 2003 do roku 2010 (bez úrokov), sa opierajú o predpoklad, že podiel štátnych zamestnancov pracujúcich v oblasti cenovo regulovaných a cenovo neregulovaných služieb bol rovnaký. Dostupné údaje nehovoria nič o presnom počte štátnych zamestnancov, ktorí pracovali v oblasti cenovo regulovaných a cenovo neregulovaných služieb. Vychádza sa preto z toho, že podiely na výnosoch z cenovo regulovaných a cenovo neregulovaných služieb sú spoľahlivou prvou približnou hodnotou na rozdelenie mzdových nákladov.
- (407) Presnejšie údaje môžu preto viesť k presnejším výpočtom a zmeniť výsledky. Nemecko nedávno predložilo nové údaje o celkovom objeme miezd štátnych zamestnancov v cenovo neregulovaných službách od roku 1995 do roku 2007. Tieto údaje poukazujú na to, že celkový objem miezd štátnych zamestnancov by sa mal odhadnúť pomocou rozdelenia na základe nákladov na zamestnancov Deutsche Post, ktoré sú uvedené v REK. Takýto prístup by mohol v porovnaní s odhadmi na základe rozdelenia podľa podielov na výnose udávať nižší objem miezd štátnych zamestnancov. V dňoch 2. januára a 19. januára 2012 predložilo Nemecko pripomienky, ktoré poukazujú na to, že bolo zmenené relatívne rozdelenie finančných bremien v rámci cenovo regulovaných služieb a medzi cenovo regulovanými a cenovo neregulovanými službami – prinajmenšom pokiaľ ide o rozhodnutie o cenových stropoch z roku 2011. Podľa týchto informácií sa od roku 2008 mala časť finančných bremien zjavne priradiť cenovo neregulovaným službám. Pri vykonávaní tohto rozhodnutia sa presná suma neoprávnenej pomoci vypočíta pri zohľadnení týchto úvah spoločne s Nemeckom.
- (408) Komisia napriek všetkému úsiliu nemohla zistiť spoľahlivé údaje o neoprávnenej pomoci poskytovanej od roku 1995 do roku 2002. Zdá sa tiež, že nebude možné uviesť v tomto rozhodnutí parametre na výpočet, ktoré by boli také presné, aby členský štát mohol vykonať definitívne výpočty pri vykonávaní tohto rozhodnutia (sám alebo v spolupráci s Komisiou). Keďže podľa článku 14 ods. 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 „Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Spoločenstva“, za týchto osobitných okolností je podľa uvedeného ustanovenia právo členského štátu na obhajobu a zásada právnej istoty v rozpore s požiadavkou vymáhania pomoci.
- (409) Vymáhanie by sa preto malo začať 1. januára 2003 a skončiť v čase, keď už neexistuje komparatívna výhoda v súvislosti s cenovo neregulovanými službami.
- (410) Odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia je potrebné zabezpečiť, aby úroveň príspevkov na sociálne zabezpečenie odvíjajúca sa od miezd, ktoré Deutsche Post vypláca svojim štátnym zamestnancom, nebola nižšia ako úroveň príspevku uplatňovaná na súkromných zamestnancov jej konkurentov. Pri tomto porovnaní je potrebné zohľadniť všetky kompenzácie, ktoré Deutsche Post dostáva na základe regulácie cien podľa § 20 PostG.

VIII. POSÚDENIE ZLUČITELNOSTI ŠTÁTNYCH KOMPENZÁCIÍ

VIII.1. Existencia pomoci podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- (411) Podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ „pomoc poskytovaná v akejkoľvek forme členským štátom alebo zo štátnych prostriedkov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi“. Na to, aby sa dalo posúdiť, či nejaké opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, Komisia musí preskúmať, či sú splnené tieto kritériá: Opatrenie prijíma

⁽¹⁾ Pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 12. októbra 2000, vec C-480/98, Španielske kráľovstvo/Komisia, Zb. 2000, s. I-8717, bod 25, a rozsudok Súdneho dvora z 12. mája 2005, vec C-415/03, Komisia/Grécko, Zb. 2005, s. I-3875, bod 39.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.

členský štát a štátne prostriedky sa používajú na zvýhodnenie určitých podnikateľov alebo odvetví, toto zvýhodnenie narúša hospodársku súťaž a ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

- (412) V prípade štátnych kompenzácií ide o štátne prostriedky, pretože sa poskytli podľa § 37, resp. 40 PostVerfG 1989 a § 2 PostUmwG 1994 a boli financované z prostriedkov verejnoprávnej spoločnosti TELEKOM.

VIII.1.1. Finančná výhoda vznikajúca zo štátnych kompenzácií

VIII.1.1.1. Tvrdenie Nemecka, že odvody sa majú považovať za osobitné finančné bremeno

- (413) Nemecko tvrdí, že štátne kompenzácie predstavovali len náhradu za odvody, pri ktorých išlo o náklady, ktoré súkromní konkurenti zvyčajne nemuseli uhrádzať. Podľa názoru Nemecka ide v prípade odvodov o poplatok „*sui generis*“, ktorý sa nedá klasifikovať ako dane ani ako dividendy.

- (414) Deutsche Post musela od roku 1924 do roku 1995 platiť odvody vo výške od 6,6 % do 10 % obratu. Podľa znaleckého posudku KPMG Spolkový ústavný súd vo svojom rozsudku z 22. marca 1984 neposúdil s konečnou platnosťou právnu povahu odvodov, ale zaradil ich medzi „príjmy zo zárobkovej činnosti štátu“. Odvody sa ďalej klasifikovali ako „náklady na službu“, ktoré musela Deutsche Post odvádzať za poskytovanie svojich služieb.

- (415) Hoci Spolkový ústavný súd nedefinoval presne, do akej miery je možné odvody považovať za náhradu za dane alebo dividendy, je jasné, že odvody predstavovali príjem do spolkového rozpočtu.

- (416) Po prvé v minulosti využívali mnohé členské štáty výnosy z poštového a telekomunikačného monopolu ako zdroj príjmov do štátneho rozpočtu. Keďže BUNDESPOST a jej predchodkyne do roku 1995 nepodliehali ako verejnoprávne spoločnosti všeobecnej daňovej povinnosti, bol zavedený výber odvodov *sui generis*, aby štátne príjmy plynuli aj z týchto oblastí. Vyberanie poplatkov od týchto monopolov malo okrem toho zmysel aj z ekonomického hľadiska. Používatelia boli pripravení akceptovať vyššie poplatky bez výrazného obmedzenia využívania týchto služieb, takže bolo možné dosiahnuť vysoké príjmy do spolkového rozpočtu.

- (417) Po druhé Deutsche Post na rozdiel do súkromných podnikov nemala priamu ani nepriamu daňovú povinnosť a nemusela ani vyplácať dividendy za poskytnutý vlastný kapitál. Odvody boli preto jedinou možnosťou štátu, aby – v úlohe daňového úradu alebo akcionára – získal príjmy od Deutsche Post. V tejto súvislosti nie je dôležité, či odvody presne zodpovedajú definícii určitého

daňového alebo dividendového systému. Pri odvodoch išlo v každom prípade o platby, ktoré musela Deutsche Post platiť od roku 1924 a ktoré predstavovali štátne príjmy.

- (418) Na záver možno konštatovať, že povinnosť platiť odvody bola v súlade s verejným záujmom získať od štátneho monopolu príjmy do štátneho rozpočtu, či už vo forme daní alebo dividend. Odvody preto predstavovali normálne náklady, ktoré musela Deutsche Post financovať z vlastných prostriedkov.

VIII.1.1.2. Tvrdenie Nemecka, že štátne kompenzácie sú v súlade s konaním súkromného investora

- (419) Nemecko tvrdí, že pri poskytovaní štátnych kompenzácií konalo čiastočne ako súkromný investor, pretože týmito platbami boli financované výnosné investície do siete Deutsche Post.

- (420) Keďže dôvodom štátnych kompenzácií neboli investičné plány, ale vzniknuté straty, je zrejme, že takúto investičnú stratégiu by nepoužil nijaký súkromný investor.

- (421) Deutsche Post preto vznikla zo štátnych kompenzácií finančná výhoda.

VIII.1.1.3. Tvrdenie Nemecka, že ide o kompenzáciu čistých nákladov na plnenie povinnosti poskytovať univerzálnu službu

- (422) Nemecko tvrdí, že štátne kompenzácie nepredstavovali štátnu pomoc, pretože kompenzovali čisté náklady na plnenie povinnosti poskytovať univerzálnu službu.

- (423) Súdny dvor v rozsudku vo veci Altmark⁽¹⁾ konštatoval, že kompenzácie ako protihodnota za realizáciu služieb vo verejnom záujme nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ, ak sú splnené tieto štyri podmienky: Po prvé podnik, ktorý prijíma kompenzáciu, musí byť skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované. Po druhé kritériá, na základe ktorých je vypočítaná kompenzácia, musia byť vopred objektívne a transparentne stanovené. Po tretie kompenzácia nemôže prekročiť sumu, ktorá je potrebná na pokrytie nákladov alebo ich časti, vzniknutých pri plnení úloh služby vo verejnom záujme, pri zohľadnení dosiahnutých príjmov a primeraného zisku z plnenia týchto záväzkov. Po štvrté, ak sa výber podniku povereného plnením záväzkov služby vo verejnom záujme neuskutočnil prostredníctvom postupu zadávania verejnej zákazky, ktorý umožňuje výber poskytovateľa schopného poskytovať tieto služby verejnosti za najnižšie náklady, výška nevyhnutnej

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 24. júla 2003, Altmark Trans GmbH, vec C-280/00, Zb. 2003, s. I-07747, bod 89 a nasl.

kompenzácie sa musí určiť na základe analýzy výdavkov, ktoré by mal stredne veľký podnik, dobre riadený a primerane vybavený dopravnými prostriedkami.

- (424) Keďže Deutsche Post nebola vybraná prostredníctvom postupu zadávania verejnej zákazky a Nemecko nepreukázalo, že v prípade Deutsche Post ide o dobre riadený podnik, štvrtý predpoklad uvedený v rozsudku vo veci Altmark nie je splnený.

VIII.1.2. Závěry o existencii pomoci

- (425) Štátne kompenzácie boli poskytnuté zo štátnych prostriedkov a odbremenili Deutsche Post od nákladov, ktoré súkromné podniky bežne uhrádzajú. Nemecko nedokázalo preukázať, že štátne kompenzácie spĺňajú kritériá Altmark, a preto nepredstavujú štátnu pomoc.
- (426) Štátne kompenzácie môžu z dôvodov vysvetlených v oddiele VII.1.2 narušovať hospodársku súťaž a ovplyvňovať obchod.
- (427) Komisia preto dospela k záveru, že štátne kompenzácie predstavujú pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

VIII.2. Posúdenie zlučiteľnosti existujúcej pomoci podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ

- (428) Štátne kompenzácie sa zaviedli na základe § 37 ods. 2 a 3 PostVerfG 1989, a preto predstavujú nové opatrenie pomoci.

VIII.3. Posúdenie zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ

- (429) Podniky poverené poskytovaním služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo podniky, ktoré majú povahu fiškálneho monopolu, podliehajú podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ pravidlám tejto zmluvy, najmä pravidlám hospodárskej súťaže. Zmluva však povoľuje výnimku z ustanovení zmluvy za predpokladu, že sú splnené viaceré podmienky: Po prvé musí štát podnik oficiálne poveriť plnením určitej úlohy. Po druhé sa úloha musí týkať služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Po tretie musí byť výnimka na realizáciu pridelenej úlohy potrebná a primeraná danému účelu. A napokon nesmie byť rozvoj obchodu ovplyvnený v takom rozsahu, aby to bolo v rozpore so záujmami Únie.
- (430) V oznámení z roku 1996 ⁽¹⁾, resp. 2001 ⁽²⁾ a v rámci Spoločenstva z roku 2005 Komisia vysvetlila, ako sa má uplatňovať kritérium nevyhnutnosti a kritérium primeranosti vzhľadom na výnimku podľa článku 106 ods. 2

ZFEÚ. Ustanovenia o význame a dosahu týchto kritérií, ktoré v minulosti dôsledne uplatňovali Súdny dvor, Všeobecný súd a Komisia, boli naposledy kodifikované v oddiele 2.4 rámca Spoločenstva z roku 2005.

- (431) Podľa oddielu 2.4 rámca Spoločenstva z roku 2005 sa majú vzhľadom na nevyhnutnosť a primeranosť poskytnutej kompenzácie dodržiavať tieto zásady:

1. Výška kompenzácie nesmie byť väčšia, než je nevyhnutné na pokrytie nákladov vzniknutých pri plnení záväzkov súvisiacich so službami vo verejnom záujme po zohľadnení relevantných príjmov a primeraného zisku z plnenia týchto záväzkov.
2. Kompenzácia obsahuje všetky výhody udelené štátom alebo prostredníctvom štátnych prostriedkov v akejkoľvek forme nezávisle od ich zaradenia na účely článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
3. Kompenzácia sa musí použiť len na prevádzku príslušnej služby všeobecného hospodárskeho záujmu. Kompenzácie poskytnuté na prevádzku služby všeobecného hospodárskeho záujmu, ale v skutočnosti použité na prevádzku na iných trhoch, nie sú opodstatnené, a v dôsledku toho predstavujú nezlučiteľnú štátnu pomoc.

- (432) Komisia vo svojej rozhodovacej praxi považovala štátne kompenzácie nákladov na univerzálnu službu za zlučiteľnú pomoc (resp. nepovažovala ich za pomoc), pokiaľ boli štátne kompenzácie nižšie ako vzniknuté čisté náklady univerzálnej služby ⁽³⁾.

VIII.3.1. Poverenie službou všeobecného hospodárskeho záujmu

- (433) V niekoľkých po sebe nasledujúcich smerniciach o poštových službách a v judikatúre Súdneho dvora ⁽⁴⁾ sa celoplošné poskytovanie poštových služieb vždy uznávalo ako poskytovanie služby všeobecného hospodárskeho záujmu.
- (434) Deutsche Post bola do 31. decembra 2007 poverená prostredníctvom niekoľkých po sebe nasledujúcich poštových zákonov poskytovaním univerzálnych poštových služieb.

VIII.3.2. Nevyhnutnosť a primeranosť štátnych kompenzácií

- (435) Nemecko zastáva názor, že v prípade štátnych kompenzácií ide o primeranú náhradu, pretože podľa REK 2009 boli kompenzácie v období 1990 až 1995 podstatne

⁽¹⁾ Služby všeobecného záujmu v Európe (Ú. v. ES C 281, 26.9.1996, s. 3).

⁽²⁾ Služby všeobecného záujmu v Európe (Ú. v. ES C 17, 19.1.2001, s. 4).

⁽³⁾ Rozhodnutie Komisie z 12. marca 2002 vo veci N 50/01 – Írsko – kapitálová injekcia An Post na účely reštrukturalizácie siete poštových priehradiek [K(2002) 941 v konečnom znení]; rozhodnutie 2002/782/ES o štátnej pomoci poskytnutej Talianskom v prospech Poste Italiane SpA.

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. mája 1993, Corbeau, vec C-320/91, Zb. 1993, s. I-2533, body 15 a 19.

- nižšie ako vzniknuté čisté náklady na plnenie povinnosti poskytovania univerzálnych služieb. V roku 1995 vykazuje REK 2009 napriek štátnym kompenzáciám nedostatočnú kompenzáciu Deutsche Post v objeme [...] mld. EUR (skutočná hodnota z roku 1995 zvýšená o úroky) kumulovaných čistých nákladov na plnenie povinnosti poskytovania univerzálnych služieb v období 1990 – 1995.
- (436) Znalecký posudok WIK dospel po úpravách rozdelenia a hodnotenia nákladov, ktoré sú uvedené v REK 2009, k záveru, že v období 1990 – 1995 štátne kompenzácie vyrovnali kumulované čisté náklady na plnenie povinnosti poskytovania univerzálnych služieb.
- (437) Výpočty WIK ukazujú, že v roku 1995 kompenzácia prekročila kumulované čisté náklady o [0 až 20] mil. EUR. Komisia však uznáva, že údaje na výpočet nákladov v týchto rokoch sú nedostatočné. V znaleckom posudku WIK sa tiež za kapitálové náklady uznali len odvody bez zohľadnenia ďalšieho primeraného zisku.
- (438) Komisia z týchto dvoch dôvodov konštatuje, že znalecký posudok WIK nemôže slúžiť ako základ na odmietnutie tvrdenia Nemecka, že štátne kompenzácie predstavovali primeranú kompenzáciu nákladov na univerzálne služby Deutsche Post.

Tabuľka č. 10

Výpočet kumulovaných čistých nákladov na plnenie povinnosti poskytovať univerzálnu službu a štátnych kompenzácií (skutočné hodnoty z roku 1995 zvýšené o úroky)

	REK 2009	Znalecký posudok WIK
Kumulované čisté náklady	- [...] mld. EUR	- [...] mld. EUR
Štátne kompenzácie	+ 6,707 mld. EUR)	+ 6,707 mld. EUR)
Nadmerná, resp. nedostatočná kompenzácia	- [...] mld. EUR	+ [0 až 20] mil. EUR

- (439) Štátne kompenzácie teda predstavujú v zmysle článku 106 ods. 2 ZFEÚ pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom, pretože neprekročili čisté náklady, ktoré Deutsche Post vznikli z plnenia povinnosti poskytovať univerzálne služby.

IX. ŠTÁTNA ZÁRUKA ZA DLHOPISE VYDANÉ PRED ROKOM 1995 PREDSTAVUJE PODEĽ ČLÁNKU 108 ODS. 3 ZFEÚ EXISTUJÚCU POMOC

- (440) Komisia konštatuje, že predpisy o štátnej záruke za dlhopisy z roku 1953 boli zavedené prostredníctvom § 22 ods. 4 PostVwG 1953. Po zrušení PostVwG 1953 zákonom PostVerfG 1989 sa toto ustanovenie prevzalo bez zmeny do § 40 PostVerfG 1989.

- (441) Keďže štátna záruka za dlhopisy sa zaviedla v roku 1953, teda pred nadobudnutím platnosti Zmluvy o EHS v roku 1958, predstavuje existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) bodu i) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999.

- (442) § 2 ods. 4 PostUmwG 1995 stanovil ukončenie tejto existujúcej pomoci. To, že štát naďalej ručil za dlhopisy, ktoré boli vydané pred privatizáciou Deutsche Post, nepredstavuje novú pomoc, pretože výhoda sa Deutsche Post poskytla v čase, keď boli vydané dlhopisy.

X. ZÁVERY

- (443) Komisia konštatuje, že v prípade dotácie dôchodkov a štátnych kompenzácií ide o opatrenia pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pretože Deutsche Post bola oslobodená od nákladov, ktoré sú bežnou súčasťou nákladov podnikov.

- (444) Komisia ďalej konštatuje, že Nemecko realizovalo dotácie dôchodkov a štátne kompenzácie neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ. Štátna záruka za dlhopisy, ktoré Deutsche Post vydala pred privatizáciou, predstavuje existujúcu pomoc, ktorá bola zrušená v roku 1995.

- (445) Dotácie dôchodkov nie sú teda podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ zlučiteľné s vnútorným trhom, pokiaľ z nich vznikla komparatívna výhoda pre cenovo neregulované služby vzhľadom na financovanie nákladov z výnosov cenovo regulovaných služieb, ktoré schválil poštový regulačný úrad. Nemecko odbremenilo Deutsche Post AG v neprimeranom rozsahu od sociálnych príspevkov, pretože v rámci opatrení na odbremenenie od dôchodkových nákladov poskytlo Deutsche Post AG nielen dotácie dôchodkov, ale okrem toho jej umožnilo preniesť časť sociálnych nákladov z cenovo neregulovaných služieb, ktoré musela Deutsche Post AG rovnako ako súkromní konkurenti hradiť sama, na používateľov cenovo regulovaných služieb.

- (446) Deutsche Post AG má preto v dôsledku opatrení na odbremenenie od dôchodkových nákladov výhodu v porovnaní so súkromnými konkurentmi, pretože finančné bremená vyplývajúce zo sociálnych príspevkov, ktoré musela Deutsche Post AG uhrádzať za svoje cenovo neregulované služby, sú menšie ako povinné náklady, ktoré nevyhnutne vznikajú súkromným konkurentom.

- (447) V súlade s tým by sa pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom mala stanoviť ako rozdiel medzi referenčnou sadzbou, ktorá prispôsobuje sociálne príspevky Deutsche Post AG určené na cenovo neregulované služby príspevkom konkurentov, a sadzbou príspevku REK, ktorú musela Deutsche Post AG skutočne uhrádzať za svoje cenovo neregulované služby, vynásobený hrubými mzdami štátnych zamestnancov pracujúcich v cenovo neregulovanej oblasti. Pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom by sa predovšetkým mala vypočítať podľa vzorca v tabuľke 8 na základe definícií sadzby príspevku REK

a referenčnej sadzby REK v tabuľke 7 a v prílohe, ako aj na základe hrubej mzdy štátnych zamestnancov v tabuľke 6.

(448) Deutsche Post by mala vrátiť pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom, ktorú dostávala od 1. januára 2003 až do okamihu, keď už neexistovala komparatívna výhoda. Nemecko by okrem toho malo prijať všetky potrebné opatrenia na zmenu odbremenenia od dôchodkových nákladov, ktoré sa zakladá na dotácii dôchodkov a regulácii poplatkov, aby sa odstránila komparatívna výhoda.

(449) Komisia konštatuje, že v prípade štátnych kompenzácií ide o pomoc, ktorá je v zmysle článku 106 ods. 2 ZFEÚ zlučiteľná s vnútorným trhom, pretože Deutsche Post prostredníctvom tejto pomoci vyrovnávala kumulované čisté náklady vznikajúce z plnenia povinnosti poskytovať univerzálne služby,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Dotácie dôchodkov Deutsche Post AG predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktorú Nemecko poskytlo neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ.

2. Dotácie dôchodkov nie sú zlučiteľné s vnútorným trhom, pokiaľ Nemecko prispievalo v neprimeranej výške na financovanie dôchodkov penzionovaných štátnych zamestnancov Deutsche Post AG.

Článok 2

Štátne kompenzácie, ktoré predstavujú pomoc pre Deutsche Post AG v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a ktoré Nemecko poskytlo neoprávnene v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, sú zlučiteľné s vnútorným trhom.

Článok 3

Štátna záruka predstavuje existujúcu pomoc pre Deutsche Post AG v zmysle článku 107 ods. 1 a článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

Článok 4

1. Nemecko je povinné vymôcť od Deutsche Post AG pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom uvedenú v článku 1, ktorá sa poskytovala, resp. poskytuje pre Deutsche Post AG od 1. januára 2003 do okamihu, keď sa v plnom rozsahu odstránila komparatívna výhoda.

2. Suma, ktorá sa má podľa odseku 1 vrátiť, zahŕňa úroky plynúce od dátumu, keď sa pomoc poskytla príjemcovi, do dátumu jej skutočného vrátenia.

3. Úroky sa vypočítajú ako zložené úroky v súlade s kapitolou V nariadenia (ES) č. 794/2004 a v súlade s nariadením Komisie (ES) č. 271/2008 ⁽¹⁾, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 794/2004.

4. Nemecko zaistí od dátumu oznámenia tohto rozhodnutia, aby Deutsche Post AG so zreteľom na financovanie finančných bremien z výnosov cenovo regulovaných služieb, ktoré schvaľuje poštový regulačný úrad, nevznikla komparatívna výhoda v súvislosti s cenovo neregulovanými službami.

Článok 5

1. Vrátanie pomoci uvedenej v článku 1 je bezodkladné a účinné, ako je stanovené v článku 4.

2. Nemecko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo v priebehu štyroch mesiacov po jeho oznámení.

Článok 6

1. Nemecko predloží Komisii v priebehu dvoch mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia tieto informácie:

- celkovú sumu, vrátenie ktorej požaduje od Deutsche Post AG (hlavná pohľadávka a úroky);
- podrobný opis opatrení, ktoré boli prijaté, resp. plánujú sa prijať na vykonanie tohto rozhodnutia;
- podklady, z ktorých vyplýva vydanie príkazu pre Deutsche Post AG na vrátenie pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom.

2. Nemecko bude pravidelne informovať Komisiu o priebehu opatrení na vykonanie tohto rozhodnutia až do splatenia pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom uvedenej v článku 1. Na požiadanie Komisie príslušný členský štát bezodkladne poskytne informácie o opatreniach, ktoré sa prijali, resp. ktoré sa plánujú prijať na vykonanie tohto rozhodnutia. Členský štát okrem toho oznámi podrobné informácie o sumách pomoci a úrokoch, ktoré už Deutsche Post AG vrátila.

Článok 7

Toto rozhodnutie je určené Nemeckej spolkovej republike.

V Bruseli 25. januára 2012

Za Komisiu
Joaquín ALMUNIA
podpredseda

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 82, 25.3.2008, s. 1.

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
--	------	------	------	------	------	------	------	------

Sadzba poistného REK (prepočítaná na základe hrubých miezd štátnych zamestnancov)

(24)	Podiel zamestnávateľa	= (6)*(21)	18,36 %	18,27 %	18,07 %	17,84 %	17,46 %	17,20 %	17,27 %	17,14 %
(25)	Doplňkové dôchodkové poistenie	= (16)*(21)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
(26)	Úrazové poistenie	= (17)*(21)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
(27)	Sadzba REK		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Referenčná hodnota (benchmark) pre sociálne zabezpečenie

(28)	Podiel zamestnávateľa		21,10 %	21,00 %	20,77 %	20,50 %	19,85 %	19,46 %	19,48 %	19,33 %
(29)	Poistenie v nezamestnanosti (zamestnanec)		3,25 %	3,25 %	3,25 %	3,25 %	2,10 %	1,65 %	1,40 %	1,40 %
(30)	Dôchodkové poistenie (zamestnanec)		9,75 %	9,75 %	9,75 %	9,75 %	9,95 %	9,95 %	9,95 %	9,95 %
(31)	Referenčná hodnota pre sociálne zabezpečenie		34,10 %	34,00 %	33,77 %	33,50 %	31,90 %	31,06 %	30,83 %	30,68 %

Podiel výnosov pre cenovo neregulované služby

(32)	Celkové výnosy		14 683,21	14 726,82	14 479,35	13 773,79	13 479,96	13 392,81	12 846,17	12 656,75
(33)	Výnosy z cenovo neregulovaných služieb		[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
(34)	Podiel cenovo neregulovaných služieb	= (33)/(32)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom

(35)	Rozdiel sadzieb poistného	= (31)-(27)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
(36)	Pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom	= (23)*(34)* (35)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
(37)	Súčet od roku 2003 do roku 2010									[...]

Vysvetlivky

Riadky 1 až 17: Údaje o sadzbách príspevku na sociálne zabezpečenie

Uvedené sú sadzby príspevku na sociálne zabezpečenie, ktoré musia súkromní zamestnávateľa odvádzať na sociálne zabezpečenie (rozčlenené podľa podielu zamestnávateľa a podielu zamestnanca). Posledné dva riadky obsahujú sadzby príspevku na doplnkové dôchodkové poistenie a úrazové poistenie, ktoré obsahuje sadzba REK Deutsche Post.

Riadky 18 až 23: Výpočet hrubej mzdy štátnych zamestnancov

Vzhľadom na spoločného menovateľa pre referenčné sadzby je potrebné vopred pripomenúť, že hrubá mzda súkromných zamestnancov sa spravidla skladá z čistej mzdy a podielu zamestnanca na príspevkoch na sociálne zabezpečenie. Keďže štátni zamestnanci musia 30 % až 50 % nákladov na zdravotnú starostlivosť hradiť sami, nemusia však prispievať na povinné dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti, splatná mzda štátnych zamestnancov zodpovedá hrubej mzde súkromných zamestnancov (100 %) po odpočítaní podielu zamestnanca na sociálnych odvodoch na dôchodkové poistenie a poistenie v nezamestnanosti. Bude sa pri tom vychádzať z toho, že štátni zamestnanci si platia sami 50 % príspevkov na zdravotné poistenie.

V riadku 21 je uvedená splatná mzda štátneho zamestnanca v percentách hrubej mzdy súkromného zamestnanca. Na výpočet súčtu hrubých miezd štátnych zamestnancov sa ich splatná mzda zvýši o $100/(100 - \text{podiel zamestnanca na príspevkoch na poistenie v nezamestnanosti a príspevkoch na dôchodkové poistenie})$ (pozri riadok 23).

Riadky 24 až 27: Sadzba príspevku REK

Sadzba príspevku REK zahŕňa podiel zamestnávateľa na príspevkoch na sociálne zabezpečenie vrátane sadziieb príspevkov na doplnkové dôchodkové poistenie a úrazové poistenie. So zreteľom na spoločný základ na porovnanie sadzby príspevku REK s referenčnou hodnotou pre sociálne zabezpečenie sú sadzby príspevku REK vyjadrené ako percento hrubých miezd štátnych zamestnancov. V dôsledku zmeneného základu sú korigované sadzby príspevku REK nižšie ako príslušné povinné sadzby príspevku.

Riadky 28 až 31: Referenčná hodnota pre sociálne zabezpečenie

Za predpokladu, že štátni zamestnanci si 50 % príspevkov na zdravotné poistenie hradia sami, obsahuje referenčná hodnota pre sociálne zabezpečenie síce celkový príspevok na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti, ale len podiel zamestnávateľa na príspevkoch na zdravotné poistenie a na poistenie pre prípad odkázanosti na starostlivosť.

Riadky 32 až 34: Výpočet súčtu hrubých miezd štátnych zamestnancov pre cenovo neregulované služby

V prípade súčtu hrubých miezd štátnych zamestnancov zamestnaných v cenovo neregulovaných službách ide o približnú hodnotu na základe podielu na obrate cenovo neregulovaných služieb, pretože presný počet štátnych zamestnancov, ktorí pracovali pre cenovo neregulované služby, sa z kalkulácie nákladov Deutsche Post nedá zistiť.

Riadky 35 až 37: Výpočet pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom

Komparatívna výhoda so zreteľom na sadzbu príspevku sa stanoví ako rozdiel medzi referenčnou sadzbou príspevku a sadzbou príspevku REK. Pomoc nezlučiteľná s vnútorným trhom sa vypočíta na základe súčtu hrubých miezd štátnych zamestnancov pracujúcich v cenovo neregulovaných službách.

(*) Táto tabuľka sa zakladá na predpoklade, že regulačný úrad pridelil cenovo regulovaným službám 100 % finančného bremena 2. Tento predpoklad by bolo potrebné upraviť, ak by Nemecko počas fázy vymáhania preukázalo, že poštový regulačný úrad určité percento finančného bremena 2 priradil cenovo neregulovaným službám.